

ఆంధ్రసాహిత్యవారపత్రిక

4-8-72

50 పైసలు

హా
28/1/72

పెంకడ్ల కొట్

ఆంధ్రుల కోరిక: శిక్ష

10

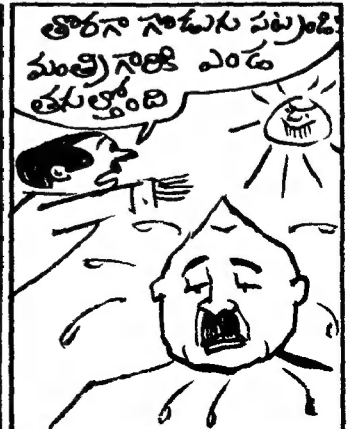
ఎలాగైనా తుమ్మిటి మారు-
మంత్రిగారికి తప్పితి పోయింది ఆలస్యం
అవుతామట

కొత్తం చెగలను -
తప్పితి పోయింది కొన్నింటి చేపకే
మనం - చెప్పితి కంటే పాపన
మోములుగా చెప్పమనం!

తప్పితి పోయింది కొన్నింటి
చేయడానికి కుదరదు-
ఎవరైనా భావన, నిద్ర
కొన్నింటి పనుంటి?

తొరగా గొడుగు పట్టండి!
మంత్రిగారి ఎండ
తుమ్మిటి

చూడు నాయక! నోరొకటి చెప్పా ను చెయ్య!
నిద్రనైన నన్నంపుంది - ఈ పట్టు పట్టు!
ఓహూహూ ఈ ముప్పు....

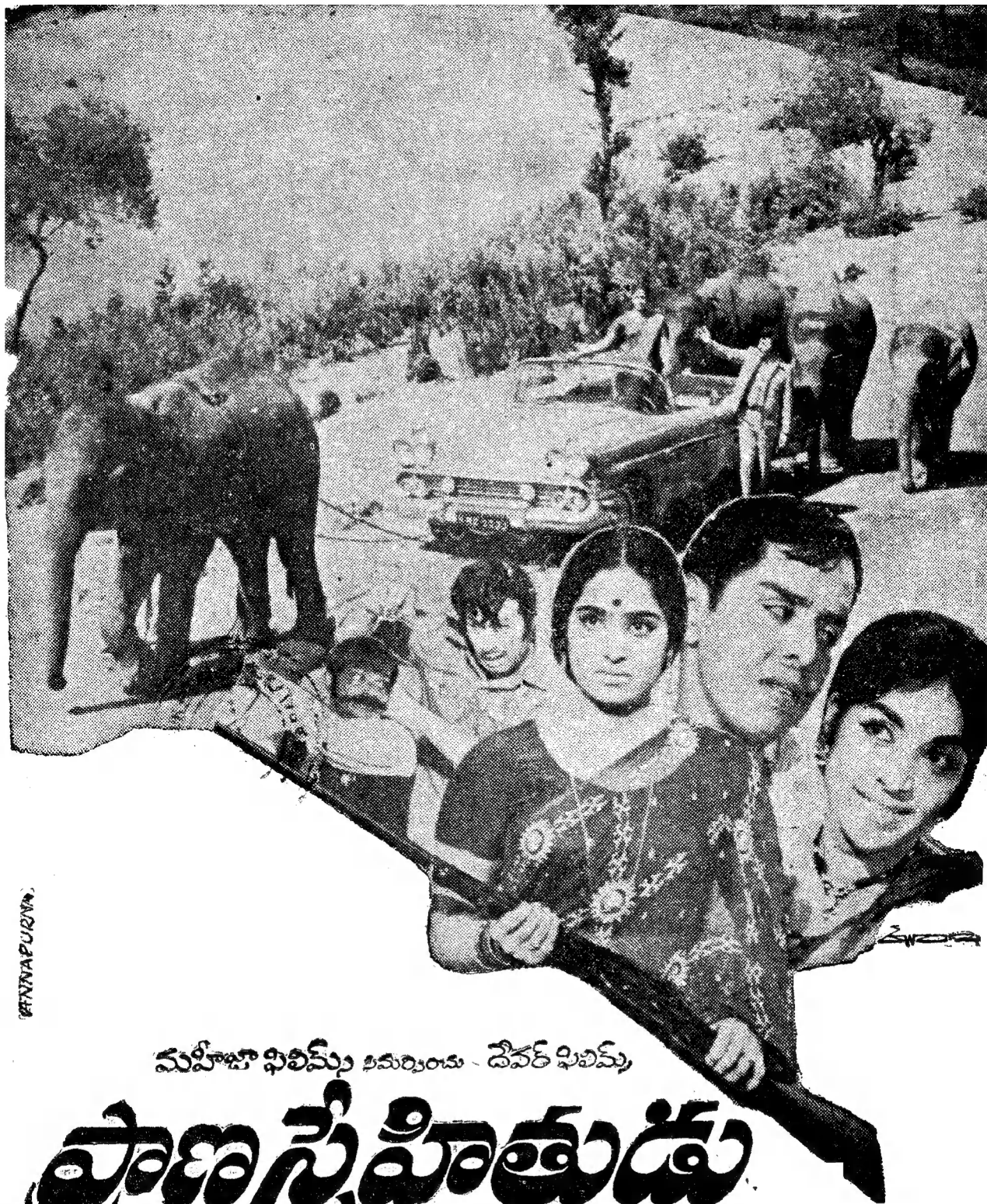
బుద్ధిమండుగా వస్తుంది - సహజంగా
వస్తే కేం - పొత్తికూగా తెప్పిస్తే కేం, తుమ్మి
తుమ్మి గది

అలాగే పంతులుగారు-
నేడొకటి ఇక్కడకు నువ్వో
పోవాలన్నా

(203° ఉంది)

ANNA PURNI

మహాభూతి ఫిలిమ్స్ ప్రసక్తం - దేవర్ ఫిలిమ్స్

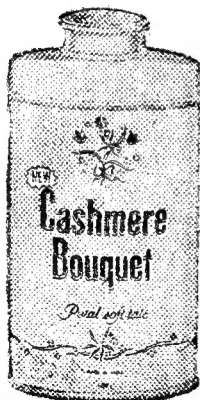
ప్రాణహితం

కృష్ణమూర్తి కలర్

దర్శకత్వం: ఎమ్.వి.తిరుమలగౌడ్ జూనియర్ వి.మహదేవర్. పామర్తి

అనుబంధం: రవిశి

పూవుల వలె తాజాగా పరిమళవంతంగా ఉండే క్రాత్తు కాశ్మీర్ బొకే టాల్క్ పౌడర్ జరితా పూల వలె ఉండండి.

కాశ్మీర్ బొకే యొక్క అవ్యక్త మధుర పొరబాటకు వ్యక్తమై పొంది. మీ వద చేర్చి మీకు శుభం గూర్చి మిమ్మల్ని రక్షిగా, ఉజ్జావంతంగా ఉంచగలం. పూలకుల వలె మృదువైన, పొందర్య పాదకమైన టాల్క్. పొమ్మముగా అంటి పెట్టుకొనియింకే కాచి నిశూత్న మను పొరకం గలదిగా తరచిరి అవ్యక్తంగా మిమ్మల నావరించి యుంటుంది.

క్రాత్తు సర్వత్రేష్టమైన సుమీపాదపముల సమ్మేహనకరమైన సమ్మేళనం!

శివరాత్రి

కూత్తయి

రచయిత్రి జనాబు

21-7-72 సంచికలో క్రీడామూర్తి విశాఖ గారి ఉత్తరాలకి ప్రతిస్పందనగా అవసరమేమో నిమిష ప్రాప్తమౌను.

ఏంజీ మాత్ర ప్రేమలో చూచిన అతను అమెను మరిచి. అంతేగాక అతను ఎమ్. పి. చదివిన విద్యార్థి. అ రుసువులో విద్యగారిలో అంత చని పుగా ఉండటం నిమిషంగా లేదని వాదనలు. ఇది క్రీడామూర్తిగారి అభిప్రాయం.

కానీ తల్లి, తండ్రి, పెంచిన తల్లి, పెంచిన రెప్పలా కాపాడిన తాత, అఖిరి ప్రాణప్రియమైన శిశువు. ఇంత మందిని విట్టుకుని బంటరి వాడై జీవితమిదాద విరక్తితో ఉన్న మధుని పువర్త విటూజీ చేసింది వదనగారు. అ విదవజీ తండ్రి లేడు. అదరించే అన్నదమ్ములారేరు. కట్టుకున్న శర్మ తిరుగుబాటు. అటువంటి స్త్రీకి అందులో కాత్తుకే కాబోతున్న తరుణంలో మునుపటి మాట్లాడుటగా సున్నన చేసి అదరించటం మరి నా మధు విత్త వ్యం కాదా?

అవ్వయితరేని మునుపటి ముచ్చట తప్పింపు తిరి పోతుంది. బంటరిగా కూర్చుని వీడవటానికి సిగ్గుని పిస్తుంది. అసహ్యమనిపిస్తుంది. కానీ అదే అప్పుని నిమిషంకో వుదించిన పూరియం కలిగి వీడ్చుకు పెడుతుంది. ఎన్నోరోజుల వృధా కడి. నేను మంటుంది. ఈ అనుభవానికి వియ్యపుకో విదా త్తం లేదు. పేను పి. అను విదవజీ లేదు.

తలుపులు వేయకనే అది తండ్రితో ఉన్నది అన్న పూర్వ. మనం అది తలుపులు వేయకుండా అమె కూతురితో ఉన్నాడు మమ అన్నగారు. మధు వదన గారు— కాత్తు తలపులు కే బుకోలేదు. అన్న పూర్వ తలుపులు కేంద్రి. అన్నగారి కానీ అన్నగారి పెప్పింది. మధుకామెర్ లోనినెంజీయం అతనిని.

రక్త విరబం అన్నవాళ్ళ వాటి తటి తరిస్తూన్న వాడు అనునానా వాడు. శరీరయినట్టుకుం టాము. కానీ రక్త సంబంధంలేని చాళ అనునా వాళ్ళ మనం పొర్తించలేం. అన్నం చేసుకోలేం.

చెప్పుకు చూడండి కేరటాకియూ సిద్ధమన గానుకానీ, చెప్పి విదావి తలుపుకునాచు మనకు ఉండదు. మెన వీడ్చుకు మెన కేరటాకియూలా సిద్ధమనకాముకానీ, అక్రమయనానా అక్రమం చెపు కోవాలి. అ కట్టిటిని తుడవాలి. మున్నమా ప్రయత్నించము. పిదో జయం, కరేమనుకునాలోనని జయంమనలో ఉన్నటు సీనతే అధి. యుగయుగాలుగా మనుష్యుల ప్రవృత్తి అదే. అటువంటివ్వయి నామ అన్నగారికే కాదు. నిమిషంకో స్త్రీకయుగా అను. మానం వస్తుంది మరి. మనకా వస్తుంది మరి.

—నిరుద కామం, (పైదానానా పి డి యు నీ)

7-7-72 అంధ్రప్రదేశ్ క్రీడి కట్టకలి ము (కెంకుళూరు) 'వాదాన మంవాల' పీఠాలో

ఆంధ్రప్రదేశ్ అకాడమివారి అవార్డుపొందిన శ్రీమతివాశిరెడ్డినీతాదేవిగారి
నవల 'సమత' ఆధారంగా నిర్మింపబడిన సరికాత్తూ బిల్ద్రం!

(నాగభూషణం సమర్పించు శశి థియేటర్స్ (ప్ర) లిమిటెడ్

ప్రజానాయకుడు

స్క్రీన్ ప్లే - దర్శకత్వం
విమలసుందరాచారి

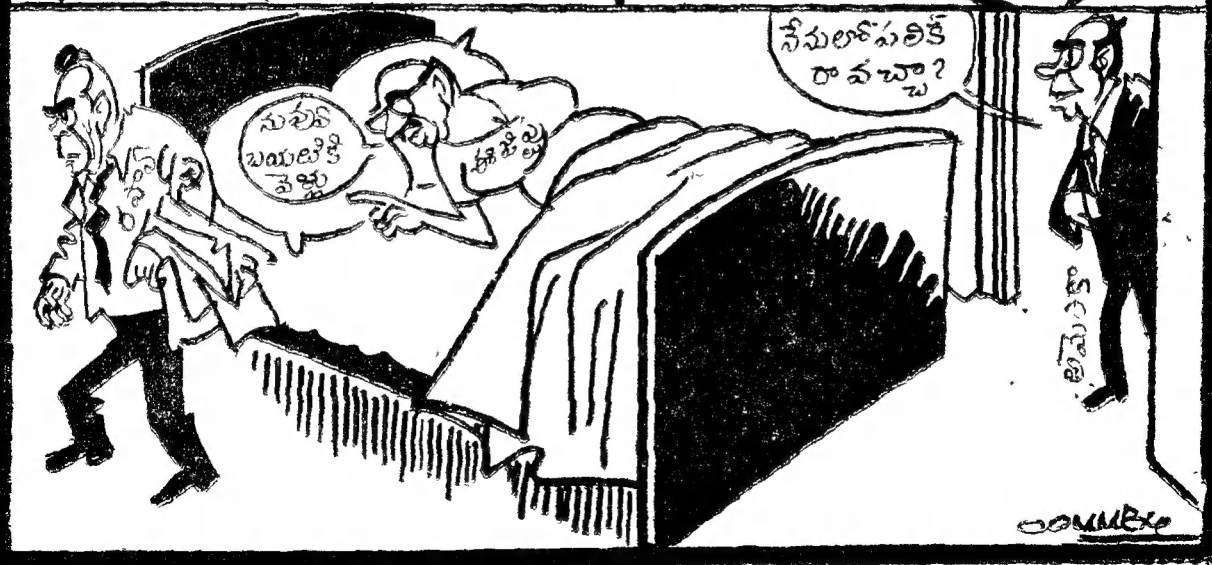
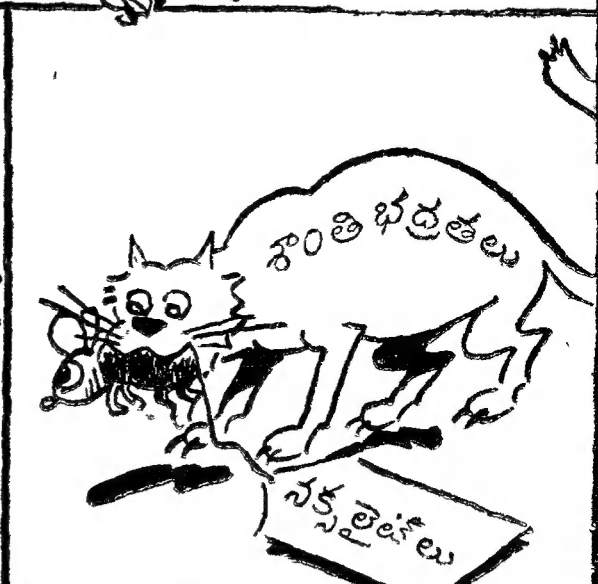
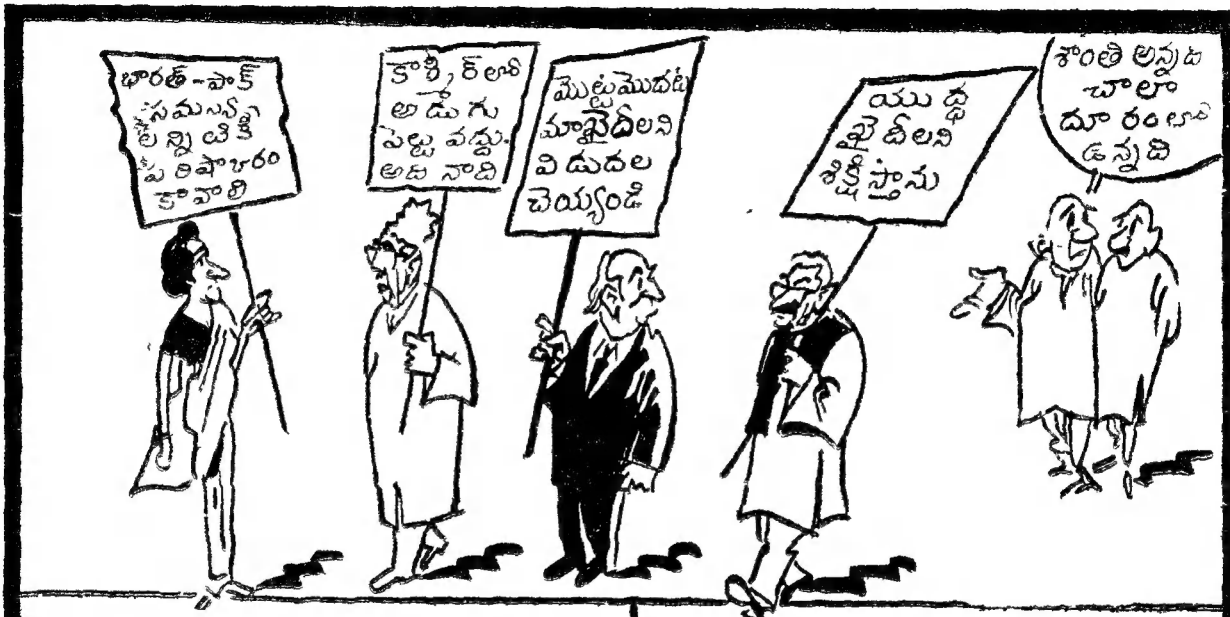
సంగీతం
కె.వి.మహదేవన్

నిర్మాత:
బి.హెచ్.రాఘవరావు

DEV

సాంస్కృతిక శాఖ
(అంతర్జాతీయ ఎంటర్ప్రైజిస్)
నవయుగ

అనామధేయుడి ఆత్మకథ

ఆర్షీయ

శ్రీరంగేశ హస్తరచన

* 'అదాద ! నీత సంస్కారే కోటిపుణ్యం లభేత్' అన్నట్లు అనామధేయుడి కథ విస్తారానికి అనంతకోటి పుణ్యాలు లభిస్తాయని, రాసిన పాడికి అఖండ స్వర్గప్రాప్తి కలుగుతుందని, ఒకర్ని తరింపజేసితాను అరించడమే జన్మసార్వత్రిక ఫలమనీ ఈ నా ఆత్మకథను తెలియజేస్తున్నాను.

అదీకాక, శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు పెద్ద పుత్రో అన్నాడో-లేక పెద్దపుత్రో అన్నట్లు రాకాడోగానీ-

'నవ్వు పంతానములో ప్రశస్తి గంచి
ఖిలముగాకుండనది దాగివులియకాన...'

-అన్న విధంగా ఒక కృతిరాసి లోకానికి నమర్చించదలచుకున్నాను. మొదట ఏదైనా మంచి కావ్యం రాద్దామనుకున్నాను. కాని, తర్వాత ఆలోచించేను. సాధారణంగా ఈ రోజుల్లో ఒక వద్యమే జీర్ణం కాదు గదా- కావ్యమంతా జీర్ణం అవుతుందా? ఈ అజీర్ణం గనుక వ్యాపిస్తే లోకక్షయం అవుందేమో! అంచేత కావ్యం పనికిరాదని నిశ్చయించుకున్నాను. ఒక నవల రాద్దామా అనిపించింది. ఇప్పటికే నవలలు ఆంధ్ర దేశంలో కోకొల్లలుగా బయల్దేరాయి. ఓనమాలు వచ్చిన ప్రతిపాదా ఒక నవలా రచయిత. అసలు నవలలు చదివే వారికన్నా రాసేవారే ఎక్కువ అనుకుంటాను. ఆ కోవలో చేరడానికి మనస్ఫురించలేదు. పోనీ చిన్న చిన్న కథలు రాస్తేవో అనిపించింది. దాని తీరూ అలాగే ఏర్పడింది. కథకేమిటి వ్రాసాడయ్యా? క్లుప్త

మాక్స్! అదుంటే చాలాట; మధ్య కథ ఎలాగేదీనా ఫర్వాలేదుట! అదీకాక, కథ అంటే డిమెక్టివ్ కథేగాని విగిలినవన్నీ ప్రేమగాథలే అని మరికొందరు. ఏమో! ఈ కథలు రాయడం మనకు చేతకాదు.

ఇంతకీ ముఖ్యమైన కారణం ఏమిటంటే- ఆంధ్రదేశంలో ఆత్మకథలు చాలా తక్కువ. ఆంధ్రభాషలో 'ఆత్మకథా వాఙ్మయం' అధోగతిలో పుండడం అప్రతిష్ఠాకరం. అంచేత ఒక ఆత్మకథ రాయదలచుకున్నాను. ఆ కృతి వారిమీద - వీరి మీద రాయడం కన్నా ఆత్మనరంగా రాస్తే, ఆత్మశాంతి కలుగుతుందనిన్నీ, లోకోపకారం కూడా జరుగుతుందనిన్నీ దీన్ని రాయడం జరిగింది.

తమ తమ జీవితగాథలు - మహాత్మా గాంధీ దగ్గరనుంచి కాండూరి లక్ష్మీనాథి వరకూ రాసుకున్నాడు. లేకపోతే రాయించుకున్నారు. న్యాయంగా రాసుకున్నవారిలో గాంధీజీ, నెహ్రూ, వీరేశలింగంగారు మొదలైనవారున్నారు. రాయించుకున్నవారి సంఖ్య ఇదమిద్దమని తెలియదు. రాయదలచుకున్నవారు అక్షోవలక్షలని ధృవపడని వార.

మరోమేమిటంటే - ఏ జీవిత చరిత్ర తిరిగేయండి - వాళ్లంతా అతిరథులూ, మహారథులూ! ఒక సుప్రసిద్ధ రాజకీయ వేత్త, నిరర్హత వాగ్ధరిపూరితుడైన వక్త, కవి సార్వభౌమ శిరోమణులు ప్రాయుడో, అనర్హత గ్రంథ సంధాన విధాన కుశలుడో, మనశిత విమర్శకాగేసర

చక్రవర్తి, నాటక కళాధురంధరుడైన నటుక మటకుడో - మొత్తానికి వాడొక దేవాంతకుడు అయివుంటా. కానీ, అనామధేయుడి మొర విసే నాథుడు లేడు, కనుక ఒక అనామధేయుడి చరిత్ర రాయాలని సంకల్పించుచున్నాను. ప్రస్తుతం లిప్తి కీర్తించే రోజులు పోయాయి. సామాన్య మానవుని కీర్తించే రోజులొచ్చాయి. ఆయి నప్పటికీ ప్రముఖుల జీవితాలను తప్ప ప్రజాసామాన్యుని జీవితాన్ని లోకపు తెర మీదికి యింకా ఎక్కించకపోవడం శోచనీయం. అంతే ఆ పనికి నేనే పూనుకున్నాను. అనామధేయుల్లోకెల్లా అనామధేయుడైన నా చరిత్రనే ఎప్పుడున్నాను... నా జీవితచరిత్ర ఏవదైనా రాస్తారేమో అని ఇంతవరకూ యెదురుమాటాను. కానీ అద్భుతవశాత్తూ ఏవదూ ముందుకి రాలేదు. అంచేత ఆ భాగ్యం నాదక్కింది. ఏదైనా మంచికార్యం చేయాలంటే యెవరూ ముందుకి రారుకదండీ! అదీ ఒకండుకు నుంచిదే, న్యాయంగా చేసుకున్న పనిరోపున్న అనందం ఇంకొకరు చేస్తే రాదు. కనుక, నేనే ఆ పనికి పూనుకోవాల్సి వచ్చింది. ఇందుకు పాఠకులు సన్నుతమింప ప్రార్థితులు.

'అనామధేయ' -

పంక : ర్థన

'ఆంధ్రత్వం అనేకత్వం
ఆంధ్రత్వం బహునాయకం
ఆంధ్రత్వం అందప్రాయం

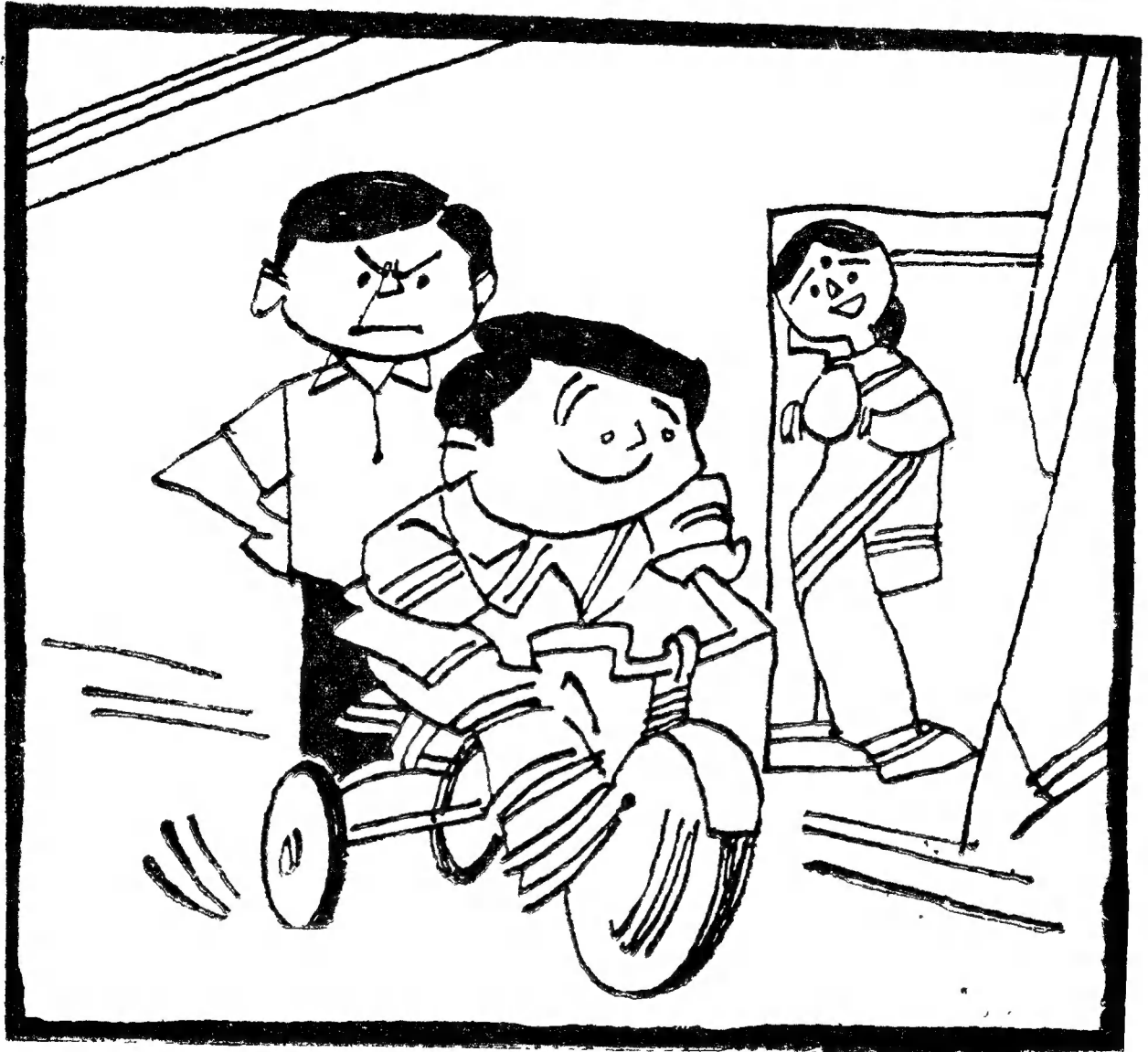
ఆంధ్రదేశం అతిథి-జీవీ

—అని అందరివలె కొనియాడబడుతూ పున్న ఆంధ్రదేశం నా జన్మస్థానం. ఆంధ్ర దేశం అనేక మహనీయులకు ఆటవట్టు. ఈ ఆంధ్రదేశంలోనే పానుగంటి జంపూల శాస్త్రిగారు, చిలకమర్తి గణపతిగారు, గురజాడ గిరీశంగారు, మొక్కపాటి పార్వ తీశంగారు, శ్రీరంగం కోనేటిరావుగారు, కొడవటిగంటి వీరప్పగారు, ముళ్లపూడి అప్పారావుగారు మొదలైన ఎందరో మహను భావులు జన్మించారు. పురుషులే కాదు, స్త్రీ రత్నాలు కూడా పున్నారు. వారిలో దివ్యదాస మహిళలు; మునిమాణిక్యం గంధమ్మగారు, నందూరి యెంకి, భాను మతి అత్తగారునూ !

ఇట్లు ఆంధ్రదేశంలో కాశీవాడవట్టుజం మున్నేద్రం. ఆ వట్టునికి చేరువలోనే పున్న కోణంగి అగ్రహారం మా కాపుర స్థలం. ఈ కోణంగి అగ్రహారం రామా యణ కాలంలో కూడా పుండేదనినీ, ఇక్కడే పాపమంతుడు, జాంబవంతుడు మున్నగు వానర్ శిష్యులు జన్మించారనినీ, ఈ కోణంగి పూర్వం కీష్కింధ అని పిలవబడేదనినీ, క్రమేపీ సామరజుల నోటబడి కీష్కింధ—కోణంగి అయిందనినీ ప్థ (పురాణజ్ఞులు ఇప్పటికీ చెబుతారు.

ఇంక, మా అగ్రగౌరవి వర్ణించా లంటే అదనా ఆరణ్యము కాన్యాలా, అన్న వాటకాలా రాసి, కొన్ని సీనిమాలు తీసి, మరికొన్ని బుర్రకథలు వ్రేలినా పూర్తి

కాదేమో ! ఏమిటయ్యా. ఇంత కథ చెప్పు న్నాపు జనాభా యెంత?—అని అడగ్గలదు. జనాభా అంతా కలిసి వెరసి పాతికమండే తగువులు మాత్రం ననాడట ! కనుక టూకీగా చెప్పేస్తాను. ఆంధ్రదేశంలో ఒక శోభదాదీ, ఒక కరటకుడూ, ఒక దుఃస కూడూ మూతమే పున్నారు. మా పూర్వ మేం తప్ప అంతా అదే వరన! కాని, సౌజన్యా రాఫు ఒక్కడైనా—కంచురాగడా వేసినా, ాధవా సెక్రెట్రీట్ వెసిరా—మచ్చుకైరా, మంచుకేనా దొరకడంటే నమ్మండి. ఈ కోణంగి పురాగహారం గురించి స్థలపరా ణంలో ఇలా వుంది: దీనినిబట్టి మా అగ్రహారం చరిత్ర మీకు నమ్మగంగా, కూలంకషంగా అనాహుక అవుతుంది

'సంగిరి వేషంబు నక్క విసయములు'
నారిముచ్చతనంబు నవ్యతాలు
బిగురులు బిగురుట బీరంబు నూపుట
బిరబిగి యుటలు పిరికితనము
విక్కలు నిల్లుట నెఱజాణ తనములు
నిన్నునా చెందుట నిన్వెఱును
బుఱ తిరుగుటను విఱుగిటలును
పింపని పేరంట పెత్తనములు.

'బలిమలాడుట, యేడ్పుట, బాధనడుట
పాదములు పట్టుకొనుటయు, ప్రాకులాట
నయమునుబట్టి నడచు నైజంబులిటను
మేటి కోణంగి పురవాటి సాటిలేదు!'

—ఇలా రాస్తూ పోతే, ఆ స్థలపురాణ
మంతా ఇక్కడ రాయాల్సివస్తుంది. కావల
సిన వారు నాకు తెలియచేస్తే ఆ స్థల
పురాణాన్ని నేను వంపిస్తాను.

ఈ కోణంగి అగ్రహారంలో మా వంశ
స్థులు అతి ప్రాచీనులు. అసలు సృష్టి
పుట్టకముందే నీళ్లు పుట్టేటట్లు. అందులో
మా తాతగారు—కాండూరి రామనాథాయ
గారు నిత్యాగ్నిహోతుడు. నిరంతరం
చుట్టకాలుస్తూ పుండడంచేత ఇతనిని
నిత్యాగ్నిహోతుడు అనడం సార్థక
మైంది. ఇతను చాలా ఉద్వంధుడనిండంటు.
అయితే, ఇతని అసలుపేరు ఎవరికీ తెలి
యదు. కాని 'రామనాథాయ' అన్నపేరు
ఆ పూరి వాళ్లు ఏ కగ్రీవంగా
తగిలించారు. ఎందుకంటే ఇతను
మూట్టాడటవ్వడు ఊతవదం 'వల్లకాట్ల
రామనాథాయ' అని తరమా ఉపయోగిస్తూ
ఉండేవాడుట.

అనామధేయండి ...

ఉదాహరణకి :
'వెధవ! పుచ్చివప్పు నా మొహాన్ని
పారేశాడు'

'ఎవరండి ?'
'ఎవడో. వల్లకాట్ల రామనాథాయ—
పుచ్చియ్యకెట్టి.'
'ఏమండీ, మొన్న మీ యింటికి వచ్చిన
చుట్టం ఎవరండి ?'
'వాడా ? వల్లకాట్ల రామనాథాయ.
మా మేనత్త కొడుకే!'

—ఇలా ఈ వదాన్ని తరచుగా పువయో
గిస్తూ, ఆఖరికి ఆ వదాన్ని తన నామాం
కితంగా కైవసం చేసుకున్నాడు. ఇతని
గురించి అనేక కథలు /వచారంలో
పున్నాయి. ఇతను అతి అమాయకుడూ!
మహాగడనరీ. ఈ రెండూ ఎలా అతను
తాయి అంటారేమో! ఈ కింది గాథను
చిత్రగించండి.

ఒకనాడు ఈ రామనాథాయగారు శిస్తు
వూలు చెయ్యడనికి కోణంగికి వాసుగు
క్రమం దూరంలో వున్న, రేలంగికి
వెళ్ళేరు. అతికష్టమీద ఆ రైతులదగ్గర
మారు రూపాయలు శిస్తు వూలుచేసి,
పాడుగా వున్న చిక్కంలో ఆ మారు ఇచ్చు
రూపాయలూ (ఆ కాలంలో వల్లెటూరి
వాళ్లు వోట్లని నమ్మేవారు కాదు!)
వరుసగా చక్కగా చేర్చి, ఆ చిక్కాన్ని
బెల్లలాగా మొలకీ చుట్టుకొని, దానిమీద
బట్టలు వేసుకుని బయల్దేరాడట.

డబ్బు మొలలో దాచుకొని, ఒక చేతిలో

బివాడా, మరొకచేతిలో నంబీ, నోట్స్
చుట్టా పెట్టుకొని, ఒక్కడే ఏకాయే
వస్తాండగా—మిట్ట మధ్యాహ్నం అయింది.
ఒక్కసాట్లా కనబడదు. ఇంతలో నలుగురు
ముష్కరులు ఎదురువడ్డారు. చేతిలో పున్న
మూటా ముల్తే తీసుకొని, మారుమూటాడ
కుండా ఆ దొంగలు వాళ్ళ దారిని వాళ్ళ
వెళ్లిపోతున్నారు. 'అన్నయ్యా!' అనుకున్నారు
మా తాతగారు. వెనకాతల మరో వది
మందిగాని పుంటే, ఆ దొంగల్ని సుస్థం
లోకి ఎముక పిగలకండా తుక్కుతుక్కుగా
కొట్టిపారేసి వుండురు. ఒక్కరే అయి
పోవడం చేత విడిచిపెట్టేశారు. తర్వాత
నవ్వుకున్నారు. అసలు 'ఘంగులు' మొలలో
భద్రంగా వున్నాయి. దొంగలు మంచి
టోకరా తిన్నారే—అనుకున్నారు.

అనుకుంటే లాభమేమిటి ? ఏలాంటి
టోకరా వాళ్ళ తిన్నారో వాళ్ళకి తెలియక
పోతే, ఏమిటి లాభం ? చూశారా ఎంత
గడుస్తానవో! వాళ్ళ పారబాటు వాళ్ళకి
తెలియజేసి వాళ్ళు ఏడుపుమొసాం పెడితే
తను చూడాలి..

దొంగల్ని రెండు ఫ్లాంగులు వెళ్ళ
నిచ్చేరు. అప్పుడు 'ఒరేయ్ దొంగవాళ్ళా!!'
అని పెద్ద కేకపెట్టారు. వాళ్ళ కేకలు
మన కేకల్లాగా కానకడండి? ఇప్పుడు
యింట్లో ఈ గదిలో వున్నవాడి చూట
అ గదిలో విపబడదు. అంతా సుకవారం.
ఆ కాలంలో 'శ్రీమద్రమరణ గోవిందా'
అంటే అధమం ఆరు ఫ్లాంగులైవా
విపబడాలి. ఆ రోజులు మరిరావు. ఈ
రోజులు మరి పోవు. ఆ కేకలు విని

హరిరామ్

దొంగలు దెబ్బతిన్న కోడెల్లో విలక్షణం: వున్నాయ్ రా! తన్నారబ్బా తొంత దొంగలు చూరే పోయారు: మొత్తానకే మహాభక్తిని
 'ఓరేయ్ దొంగవెధవల్లా! నా మాటా ఉరకలేసుకుంటూ, వరుగులు పెట్టుకుంటూ తెండి మా తాతగారు!
 ముల్లే తీసుకుపోయేరు. అందులో ఏముంది, వచ్చి. మొల్లో వున్న, మాటకూడా తన్న మా తండ్రిగారైన విప్రున్నగారు -
 బబోడశంఖం. అనలు ఖంగులు నా మొల్లో రించి, కొన్ని చపేటాల్ని, బహూ కరించి తండ్రిని మించిన తనయుడు. ఈ యనా

**పార్లే గ్లూకో-
 బిస్కట్లు
 ఎక్కువ రుచిగలవి-
 ఎక్కువ శక్తితో
 నిండినవి**

ఎల్లప్పుడు వీటిని
 కలిగి వుంటాయి:
 విటమిన్లు ఎ-డి-బి₁-బి₂-
 కాల్షియమ్-ఫోస్ఫేస్, పాలు,
 గోధుమ, పంచదార,
 గ్లూకోజ్

everest/saranga

**పిల్లలు పార్లే బిస్కట్లు తినాలి
 పేరిగి ఆనందంతో వుండాలి**

భారతదేశంలో అత్యధికమైన అమ్మకం కలిగిన బిస్కట్లు

పార్లే గ్లూకో

వధువు కావలెను

నెలకు 700 జీతము, రెండు 10 అం. ఎత్తు. 37 సం. అర్హిస్తున్నకు బలిజ నాయుళ్ళ కుల మునకు చెందిన అందమైన వధువు కావలెను. భార్య గలిచినందున (ఇతర బంధములు లేవు) ద్వి తీయి వివాహమునకు పోటీతో అర్హి. దండ్రులనుండి ఎత్తు, రంగు, వదుపు, ఇతర వివరములు కోరిబడుచున్నవి.

బాక్సు నెం. 151-W

C/o ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక.

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

35 సం. అనుభవం

వేరి బజ్జము బుడ్లలు బజ్జకులు

మొదలగు వ్యాధులకు అపరిషెక్ట్

లేకుండా గాఢంగా బాగుచేయబడును

అంది కా అనుపత్రి

గౌరీగూడ నీయ బస్ డిపో వద్దం,

రామమందిర రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆంధ్ర

ఫోన్ నెం. 42870 టెలిగ్రాఫ్ నెం. 88344

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హెడెన్సా

విరేపనముతో

చికిత్సను పొందండి

- శస్త్రచికిత్స

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అవసరములేదు!

అనామధేయుడి ...

నిత్యాగ్నిహోతృడే. ఈయన బీడీలను ఆహుతి చేస్తుండేవారు. ఈయనకి విద్య అల్పమే. ఈయన్ని చూసి, విద్య జడును కొని, ఆయన దూరంలో ఉండేదట. విద్య లేకపోతే లేదుకాని, బహు పెద్దమనిషి. చాలా దొడ్డమనిషి. అప్పు ఇవ్వడమేగాని వసూలు చేసే పద్ధతి ఈయన దగ్గర లేదు. అంతో ఇంతో సంవత్సరం... ఊళ్లో వాళ్లు ఈయన్ని బ్రహ్మరథం వట్టేవారు. ఈయన ఎంత చెప్పితే ఆపారు అంత! అందుకే పుట్టింది, 'విస్ఫున్న చెప్పింది వేదం' అని ఆ కాలంలో గనుక అలా పుండిపోయాడు కాని, ఈ కాలంలో అయితే అధమం ఆ పూరి పంచాయితీ బోర్డుకి ప్రెసిడెంట్ అయినా అయి వుండును. ఆ రోజుల్లో ఆ పూళ్లో పంచాయితీ బోర్డు లేదు; ఈ రోజుల్లో ఆ పూళ్లో అలాంటి మనిషి లేదు. అతను అందర్నీ నమ్మేవాడు. మహాత్మా గాంధీ ఏమన్నాడు? శత్రువులనైనా నమ్మ మన్నాడు. న్యాయశాస్త్రం ఏమంటుంది? దొంగ అని తేలింతవరకూ దొంగనే భావించుంటుంది. ఈ విస్ఫున్నగారు ఆ ప్రచారంగా అందర్నీ నమ్మేవారు కాని; ఒక సంఘటనతో మానవత్వం మీద ఆయనకి జీవితాంతం విశ్వాసం సరిగ్గా ఉండింది. ఆ ఉదంతం ఏమిటంటే—ఆయన చేతికి మురుగులు ఉండేవి ఆ కాలపు అప్పుడేట్ ఫేషన్ అది. ఇప్పుడు రిస్టు వాని పెట్టుకున్నాడికంటే, అప్పుడు మురుగులు పెట్టుకున్నాడికే ఎక్కువ గౌరవం. కోణంగి అగ్రహారానికి రెండు కోసుల దూరంలో నేనువరం వుంది. ప్రతివారం ఈ వేమవరంలో గొప్ప సంత కూడుతుంది. ఆ సంతకు వెళ్లి, కూర వారా తెచ్చుకోవడం కోణంగి గ్రామస్థులకి పరిపాటి. ఆ సంతవాడు నలుగురూ బయలుదేరి వెళ్లి, సాయంకాలానికి ఇళ్ళు చేరుకుంటారు. చీకటివచ్చుచుండే చేరుకో వాలి. ఎదురుంటే ఆ దార్—కోణంగి గ్రామానికి మైలున్న దూరంలో ఒక చిట్టడని, ఒక చిన్న పెట్టు వున్నాయి. అక్కడ విలుగుగొడ్డు తిరుగుతూ వుంటాయి. ఆ రోజు విస్ఫున్నగారు మరి కొంత మంది గ్రామస్థులు కలిసి వేమవరం

సంత వాళ్ళు; తిరిగి వెళ్ళుటవ్వడకి కను చీకటి పడింది. ఆ చీకట్లో అందరూ గబగబా నడిచి పోతున్నారు. విస్ఫున్నగారు వెనకముసోయారు. సరిగ్గా ఆ చిట్టడని లోకి చేరుకున్నారు. పెట్టువక్కనే వుంది. ఇతనికి భయమంటే ఏమిటో ఎంత మాత్రం తెలియదు. అజాతశత్రుడు. అంచేత శత్రుభయంలేదు. నిదానంగా బీడీ తగిలించుకొని, పెల్లిసడకలు నడుస్తూ, చీకటిని పార్శ్వమినాటి వెన్నెలగా భావిస్తూ వస్తున్నారు.

చీకట్లో బంగారం మురుగులు మిల మిల మెరుస్తున్నాయి. ఇంతలో ఇద్దరు పెద్దమనుష్యులు ఎదురుపడ్డారు. 'బాబూ, అగ్ని పెట్టె ఉందా?' అన్నాడొకడు. విస్ఫున్న అగ్ని పెట్టె యిచ్చేరు. విస్ఫున్నులు వెలిగించి, ఆ గాలిలో లరిపోవడమే. 'ఆ పెట్టె వక్కకి వెళ్తే అగ్నిపుల్ల వెలుగుతుంది. ఇక్కడ గాలి!' అన్నాడినొకడు. సరే, గాలికి చాలుగా అగ్నిపుల్ల వెలిగించడానికి ఆ ఇద్దరూ పెట్టెవక్కకి దారి తీశారు. అగ్ని పెట్టెకోసం విస్ఫున్నగారు వాళ్ళ వెంట పడ్డారు. వాళ్ళు అగ్ని పెట్టె వెలిగించి బీడీలు కల్పించి, రయరక కూడా ఒక బీడీ ఇచ్చేరు. ఈయన 'నేను కాలుస్తూ వస్తూ, వస్తూ!' అని వివరించాడు. 'బాబూ, ఇవి కరీందీజీ నేనా పూర్తి నది' అని 'పా పా' చేశారు. అంచేత రోజున్నా 'మూడు గుర్రాలబిడీ' అనడం పారే 'కరీందీజీ' వెలిగించేరు. 'కూర్చోండి బాబూ' అన్నాడు ఆ పెద్దలు. వేళ మించిపోతుంది. కాని, ఇవతల పెద్దమనుషులు బీడీ ముక్క ఇచ్చి 'కూర్చోండి బాబూ' అని ఆహ్వానిస్తూ వుంటే—మొరాయింది లేచిపోవడం మర్యాద లక్షణం కాదని అక్కడ చలికిల వచ్చారు, పవను పూకున్నా సాదాగా హిమవత్సర్యతం మీద వర్షిలవడ్య ప్రవరాభ్యుదీలాగ! ప్రవరా దీని సిద్ధుడిచ్చిన సాదలేవనం బంధించింది, మర విస్ఫున్నగారిని బీడీ ముక్క బంధించింది. ఏదో లోకానిరా మాయణ మాట్లాడు కుంటున్నారు. అది అంతకీ తెమలదు. అంతకీ తెమలదు,

అంతటో బాగా చీకటి పడింది. విస్ఫున్న గారితో సంతకీ వెళ్లిన వారందరూ తిరిగి వచ్చారు. విస్ఫున్న మాత్రం రాలేదు. ఊళ్లో హోహారాలు చెలరేగాయి. కేవలం ఆ హోహారాలే వచ్చు బరగవని వెదకడనికి వెలుగుచూ బయలుదేరారు,

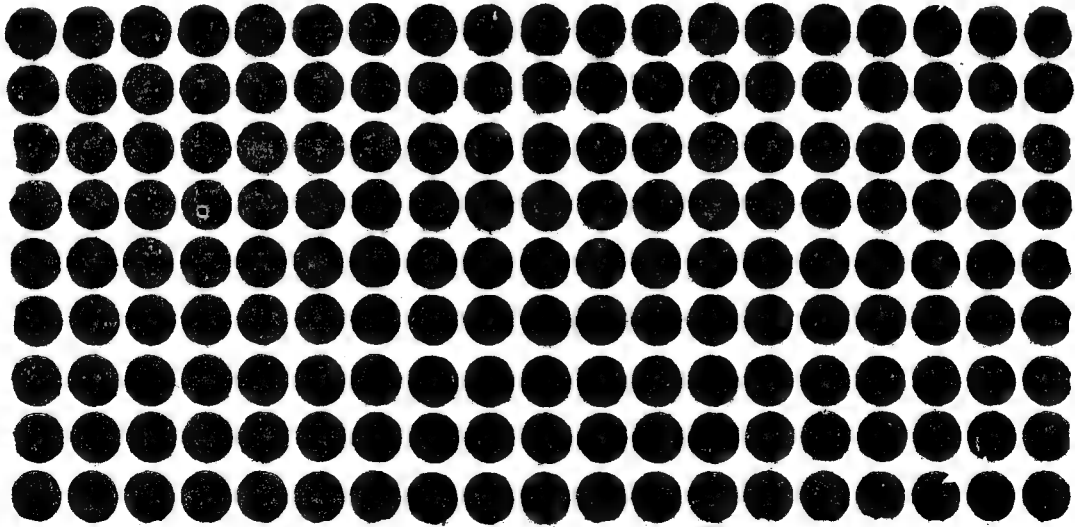
08M-2223 77L

'విప్రుస్త మామా!' 'విప్రుస్త బావా!'
—'విప్రుస్తేయ్!'— 'ఓరి విప్రుస్తా!'
ఇలాగ దారిపాడుగునా కేకలు వేస్తూ, ఆ
నలుగురూ బయలుదేరారు. మెట్టు నమి
పించేసరికి వారికేకలు విప్రుస్తకి వినిపించేయి

జవాబిద్దామని నోటిదోకా వచ్చింది. నిదురు
గుండావున్న ఆ యిద్దరు పెద్దమనుష్యులు
ఊరుకోమని సంజ్ఞ వేశారు. అలాంటి
పెద్దమనుష్యుల మాట కొట్టేయలేక (ఈ
కాలంలోనా? పెద్దా లేడు. చిన్నా లేడు.

పెదవకారం పెదవ బుద్ధులూ...) ఊబు
కున్నారు. ఇంకా కేకలు దగ్గరగా-గట్టిగా
వినబడుతున్నాయి. రాసురాసు మరిదగ్గరగా
—మరీ ఘట్టిగా వినబడుతున్నాయి. ఎంత
దగ్గరగా—ఎంత ఘట్టిగా వినబడుతున్నాయి.

బృక శింగార్
జూడిలో మీకోసం
ప్రత్యేకంగా ప్యాక్
చెయ్యబడిన
1276 బొట్లు

ఒక్క శింగార్ జూడి మీకు ఒకయ్యింక రెండు
వందల డెబ్బె ఆరు మీడియం సైజు బొట్లను
ఇస్తుంది. భారతదేశంలో ఒక్కలాంటి
స్త్రీలు శింగార్ బొట్టే కావాలని
కోరటంలో అత్యర్థం లేదు. వారికి తెలుసు
కాము పెట్టే బిచ్చుకు తగిన విలువ
శింగార్ బో లభిస్తుందని.

అందమైన ప్యాక్ లో, సీసాలోనే ఇగిరిపోని
మంచి రకం శింగార్ కుంకుమ మీకు అంద
జేస్తున్నాం. అందుజేత మీ ఇతర కుంకుమ
కంటే శింగార్ చాలా కాటం వస్తుంది.

65 వ నెల ఒక మాత్రమే

ఫారమాంట్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
809 ప్రసాద్ రోడ్, హైదరాబాద్-4.

కుమ్ కుమ్—
మిండిలో పెరుగాలనినది.

శిరింగ్ డిజైన్ నం.

విషణ్ణులంటే

ముబసువేంకటరమణయ్య-శత్రుశం

❖ బ్రహ్మచర్యం, గృహస్థశ్రమం, వానప్రస్థం, సన్యాసం— అనే నాలుగు ఆశ్రమాల్లోనూ గృహస్థశ్రమమే ఉత్తమమైనదని అందరూ అంగీకరిస్తారు. బ్రహ్మచారులు, సన్యాసులు గృహస్థులపైనే అధారపడి ఉన్నారు. గృహస్థశ్రమం యొక్క పరిణామావస్థయే వానప్రస్థం. అది వృద్ధులైన దంపతులు సంసారాన్ని విడిచి వెళ్ళానం చెయ్యడం!

బ్రహ్మచారి. విద్యన పూర్తి చేసుకుని కుటుంబసౌఖ్యం అర్జించి సంపాదించి వివాహం చేసుకోవాలి. విద్య పూర్తి అయ్యాక వివాహం చేసుకోవాలోనే కోరిక ఉండడం స్వాభావికం.

ఏవోకొన్ని పరిస్థితులవల్ల కొందరు బ్రహ్మచారులుగా ఉండిపోవలసి వస్తున్నది. కానీ బిచ్చికంగా యాచనీయం బ్రహ్మచారులుగా ఉండిపోవడం మాత్రం చాలా అరుదు. కొందరు—తల్లిదండ్రులనూ, సోదర సోదరిమణులనూ పోషించవలసిన బాధ్యత తమపై వడి ఉండడంవల్ల—ఆ బాధ్యతతో పాటు తమ కుటుంబాన్ని పోషించే బాధ్యత తీసుకోలేక బ్రహ్మచారులుగా ఉండి పోతున్నారు. తమ అక్కలకూ, చెల్లెళ్లకూ వివాహం అంతేనేగాని, తాము వివాహమాడకూడదనే గట్టి పట్టుదలతో—తమ సంకల్పం నెరవేరక కొందరు బ్రహ్మచారులుగా ఉండిపోవలసి వస్తున్నది.

గృహస్థుల యువనాడికి మూడు విషణ్ణులు ఉంటాయి. విషణ్ణ అంటే కోరిక. మొదటిది దార్శనిక. అంటే భార్యకావాలని కోరిక. ఈ కోరిక పుండనివారు అరుదు. ఒక ముసలిదండుకు మనుచుడు హాయి చేస్తూ 'తాతా! పెళ్లి చేసుకుంటావా?' అని అంటే—దాన్ని యధార్థంగానే భావించి ఆ తాత 'హాకీరయ్య'లో పిచ్చినిచ్చేవాళ్ళవరూ?' అని ప్రశ్నించుకునేవాడట!

వేళాడట! పిల్లనిస్తే పెళ్లి చేసుకుంది! ఆ వయస్సులో కూడా కోరిక ఉంటుందన్నమాట!

ఎప్పుడయితే వివాహం జరిగి గృహిణి యింటికి వస్తుందో—అంతకుపూర్వం డబ్బుపై కోరిక లేకపోయినా అప్పటి నుంచి దాన్ని సంపాదించాలనే కోరిక పుట్టక తప్పదు. డబ్బులేకపోతే సంసారం గడవదు. డబ్బుసంపాదించకపోతే భార్యకుడుకోదు. సంపాదించలేకపోతే ఈనడింపు తప్పదు. ధనంపై వందే యీ కోరిక ధనైషణ. ఇది రెండోది. దార్శనికను వెంటాడించే యిది పుంటుంది.

మూడవది పుత్రైషణ — అంటే పుత్రుడు కావాలనే కోరిక. దీన్ని నెరవేర్చుకోవడం కోసం గొప్ప తపస్సులూ, పుతకాపేష్టులూ చేసిన వారుకూ ఉన్నారు. పుత్రుడుకూడా వచ్చేప్పుడే పురుషత్వం పరిపూర్ణం అవుతుందట! పుత్రశక్త్యంవల్ల పుత్రికకూడా గ్రహంపబడుతుంది. సంతానం లేనివారి యిల్లు అడవిలో సమానమని అంటారు. అందువల్ల పుత్రైషణకూడా అవశ్యకమే!

ఈవిధంగా విషణ్ణ మూడు విధాలుగా ఉంటుంది.

విషణ్ణ అంటే 'యాతన' అని కూడా అర్థం. భార్య తప్పు సరియైన కితిని చూచుకోపోయినా, పుత్రుడు నిర్లక్ష్యం చేసినా యాతనగానే ఉంటుంది. ధనంపైని కోరిక ఉండవలసినకాని, అత్యంత పుంటే దానివల్ల యాతన గడవలసివచ్చే యాతన అంటే మరొక విధం అని అందరికీ తెలుసుగదా! ●

అనామధేయుడి ...

అంటే—మరి లోకాధిరామానుషం సాగించడానికి వీలే. సంకల్పాంతరంగమన్నూ, గోలగానున్నా! వినున్న గురు ఈ మ్యాసెన్స్ ని మరి భరింకలేక పోయారు. అవతల పెద్ద మనుష్యులకూట పూర్తిగా మరిచిపోయారు. ఒక్కసారిగా హుంకరించేడు: 'ఎందుక్కరా. అలా చస్తున్నాడు? నేనెక్కడ పెద్ద మనుష్యుల్లో మాట్లాడ్తూ వుంటే!' —ఆ కేకతో పాలోమని ఈ నలుగురూ రావడం—అలోమని ఆ యిద్దరూ పెద్ద మనుష్యులూ చల్లగా జారుకోవడం ఏక కాలంలో జరిగేయి.

అనక—ఆ పెద్ద మనుష్యులు ఒద్దరూ దొంగలరి తేలిక తర్వాత విన్నవ్వగారి ఆశ్చర్యానికి హద్దులేదు. పెద్ద మనుష్యుల పెద్ద మనిషి తరహాకి భంగం కలిగించే ఆ రెండు మురుగులా ఒక మంచి తుభిముహూర్తాన తీసికొరనుకోండి. నిజంగా, మా తండ్రి గారైన విప్రుగారు చాలా పెద్దమనిషి! బ్రాలకాండం

'బాలాదపి సుబాషితమ్'

కాండూరి విప్రుగారికి, లచ్చమ్మగారికి నేను జన్మించేను. నేను నకల గుణాభిరాముడనని నేను పుట్టికన్ననే అందరూ అనుకున్నారు. ఆ సంగతి అక్కరూ నిజమని తర్వాత తర్వాత తెలిసింది. నా సంగతి నేనే చెప్పుకుంటే అది అతిశయోక్తి అంటే వచ్చింది. పరిసరిందరన్నా అతిశయోక్తి నెమ్మదిల్లు నయం అనుకోండి. అది నెడనే సంగతి. అయితే 'సాంతరద్యా' మాత్రం మంచిది కాదు. అందుచేత మా అన్ని నా కొద్ద రాకాదో, కాండాడో దేవుడికి తెలుసు. రెండు వద్యాత్రి మాత్రం. క్లిడ సాండురుస్తాను దాంతో కొంత వరకూ మీకు నా సంగతి బోధపర్చుంటా: కం. చెప్పును రెండవరములు

అబ్బరముగ తంబిగని అల్లరిచెట్టుకో నిల్వరముగ పొరియించును
దబ్బర మూలబిని గొప్ప తధ్యము.

అనుతి!
అ.వె. కునికి మూలంబు నురుకున కాటెలు
వరుగు కొత్తి, గొతముగకు ఖరము,
(బ్రహ్మచర్యములకు పిచ్చి మోస్తూ
గొప్ప
జెన్ను లెములందు లిస్తు మారగ్గి!
(ఇంతా ఉంది)

బి. ఏ. ఆర్. తమిళి

మీ కులం ఏమిటో తెలుపుతారా ?

కొత్తగావీర్యుడి - వెనుకబడిన ఆదాతి -
(బాబూన్)

పి. ర్. కె, సీకింద్రాబాదు

ఒక్కసారి తల్లి, అన్న, కూతురు,
భర్త - అంతా వదలివేస్తే ఆస్తి ఏం
చేయ కలుగుతుంది ?

కొద్దో తల్లి మనో చర్చికి నడచింది. భర్త
గారిమే సంపాదన మీద బతికి వచ్చేతే - అంతా
వదలితా - తాను వదలదు..

ఏ. ఆర్. కె, నిడవనకల్లు

మనిషికి సుఖం ఎందుకు ఉండదు ?

అత్యాశ చేత.

సి. ఎస్. ఆర్, హైద్రాబాదు

మీరింతవరకు ఎన్ని సన్మారాలను
చేయించుకున్నారు ?

ఇంకా సన్మారాల ఏకంబు నావాకా రాలే
దంటి...

కె. ఎస్. ఎస్, గౌలిపూర

చుంచినేరు రావలెనన్న ఏమి చేయవలెను?

చుంచిన (అతిక ఎరెను).

ఎస్ బి. డి. ఆర్, భిల్లూ

నాలామంది పాఠకులు మీ పర్సనల్ విష
యాలు అడుగుతారు. ఈ రీతికి మీ
సొంతమా ?

ఆ రామ్మొత్తం కాం.

వి. ఎస్. ఆర్, నరసన్నచేట

శిలం నిర్వచించండి.

మన స్వక్తిత్వపు నిలువ..

పి. ఎస్. ఎస్, నచావ్

(రామ్మొత్తం)

పూనా ఫిల్మ్ ఇన్స్టిట్యూట్ అగ్రను
తెలుపగోరుతాను.

ఏమి ఇన్స్టిట్యూట్ పూనా. అంటే బాలు.

కె. ఏ, కొయ్యలగూడెం

పుడుతూనే బిడ్డ ఏడుస్తాడు. ఎందు
చేత ?

ఈ లోకాన్ని చూసిరాదు. ప్రాణం రాసుకున్న
బిచ్చంగా ఏడుస్తాడు. ఈసరి తిత్తులొక్కసారి
నిండి అప్పటిదాకా చ్చెయ్యగా ఉన్న ప్రాణికి కొత్త
ప్రాణం వస్తుంది.

సి. సాచ్. ఎస్. కె, కరీంనగరు

మీరు చేశంమీద భక్తి ఎక్కువ అని
పెన్నాను. విజయేనా ?

మీరూ ఎయిపోయూక నేమనలే నిండుకు
నామీదాకా వుండడు - దేశభక్తివిహ్వం అయితే

ప్రశ్నలు
...క. రామలక్ష్మి

నాకు దేశభక్తి ఉన్నట్టే చెప్పండి. అంతే కాదు. ఎంత
సేపూ మనదేశ దౌర్భాగ్యాన్నే చిలువలూ వలవలూగా
వేస్తూ, దాన్ని బాధ్యతాన్ని కించపెట్టకూడవట్టంచు
కోని వాళ్ళతో - దెబ్బలాటకి కూడా దిగుతాను - ఇదే
దేశభక్తి విహ్వం అంటే నాకుదేశం అంటే యిష్టం
వున్నట్టే. ఫాస్ట్ ముత్తులపై మోజు లేకపోవడం
చేతక, పట్టులే వాడడం, యిమ్మీ మీద్యస్థితో
దేశభక్తి విహ్వలైతే, నాకూ ఉంది దేశభక్తి.

కె. ఆర్. సి హెచ్, మాకులూరు

(నిజా హబాదు)

మీ నవాబులు వదిలిన స్త్రీలు తాము
స్వతంత్రంగా జీవించలేమా అనే అపం

భావంతో ఉన్నరీతి కాస్తా వదలుతుంటా
న్నారు. దయచేసి కాస్త అపం విడిచి
ఆనాబులు వాంఛిస్తున్నాము.

ఏమిటి? మంత్రాలకు చింత కాయలు రాలి
తున్నాయా! అయ్యూ రామాచారికారూ, నేను నేనుగా
ఉండడం అపంకారానికి విహ్వం అయితే నేను -
అపంకారివే. ఏం? అడది ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం
లేనంత మాత్రాన కిక్కురుమనకుండా పడివుంటా
ని లేదే? మరీ తరిమితే పిల్లికూడా పులిలా
మీద పడుతుంది. తన భర్తకు నచ్చినట్టు కంటే
తన కాబోలడం యిచ్చేరీతిని అడది ఉన్నంతమాత్రాన
బతి తెగించిందనీ, ఇల్లా పంపారం అంటే -
అభిమానంలేదని ఎందుకునుకుంటారు? మీరీంకా
చాలా ప్రేమియీకా ఆలోచిస్తున్నారు. అడతనం
ఈ ఆధునిక కాలంలో అడదాని అభ్యుదయానికేం
అడ్డం కాదు.

ఎస్. ఎస్, విశాఖపట్నం

(స్త్రీ తన బాధలను కన్నీరుగా మార్చి
ప్రార్థనాభారం తగ్గించుకోకలదు. కాబి
మగవానికా అదృష్టం లేదు.

ఎం. మీరేదో లేదా?

ఈ మార్పు
అమృతాంజన్
గ్రిప్ మిక్చర్
పల్లనే కదా!

అక్షిర్ణం, వాయువు, కలతనిద్ర,
వాంతులు, విరేచనాలవంటి బాధలు
వెంటనే తగ్గిపోతాయి. అకలి, జీర్ణశక్తి
బాగా ఉంటాయి. పాపాయి
ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది.

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్

FDS AG 1659 TEL

పెద్దకథ

పద్మవ్యూహం

సింగరాజు
రామచంద్రమూర్తి

(గత సంచిక తరువాయి)

✱ మర్నాడు సాయంత్రం వెడితే ఉమా వాళ్ళు బాధపడతారేమో అనుకుంటూనే బయటదేరింది వాళ్ళింటికి విజయ. గుమ్మంలో కారు ఆగి ఉంది. పక్కనే నిలబడి ఉన్నా జానకిరాం ఫుల్ సూట్ లో అంతెత్తుకుని ఆలా నిలబడి ఉంటే 'జాను బాహువుకి నిర్యవనం ఇతనే కాబోలు'నని పించింది విజయకి.

'రండి రండి ఇంత ఆలస్యమా? జీవిత కాలమంతా మీకోసం నిరీక్షణలోనే గడిచేట్టుందే నాకు' అని నచ్చితూ 'లాభం ఉంటుందంటే మహానందంగా వెయిట్ చేయగలను నుమండి' అన్నాడు మెల్లిగా.

ఒళ్ళంతా సిగ్గు పడిపోయింది విజయ. 'నిద్రవట్టేసింది' అంది.

'అదృష్ట వంతులు. నాకు నిన్న సాయంత్రం నరగా ఇదేవేళనుంచి కంటికి కునుకు లేదు. నిద్ర వాదగ్గరకు రానంటోంది ఏమి చేయమంటారు?' అన్నాడు ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ.

ఉమ వచ్చింది అంతలో. 'చాలా సేపయిందా వచ్చి' అంది.

'వచ్చి చాలాసేపయిరా నా కిచ్చడేలా ఉంది' అన్నాడు జానకిరాం!

ఉమ ముఖం చిల్లించుకోవటం చూసి 'ఇప్పుడేనోయ్, లోపలికి రాబోయింటే ఈయన అగవద్దారు. చాలా సేపయిందంటారేం?' అంది.

'ఈరోజు ఉమ. పార్యతి మీరు నేను— పార్టీని తగ్గించేశాం!' అంది.

'కారు ఎవళ్ళది ఉమా?' అడిగింది విజయ.

జానకిరామే అందుకున్నాడు. 'నాతోపాటు వదివాడులేండి భాస్కరుడు, వాడున్నయివేలు

ప్రాక్తిను చేస్తుండటం వలన కారు, మేడ బార్య అరుర్చుకున్నాడు. నాకింకా ఏదీ అమర లేదు'

'మిర్రా అలాగే చేయలేకపోయారా?'

'ఇండాకటి వరసలో ఆశురది ముందు వస్తే మిగిలినవి ఎంతసేపండి. బోర్డు పెట్టిన రెండేళ్లలో సంపాదించవచ్చును ఈరోజుల్లో. ప్రతి వాళ్లకి డాక్టరు దగ్గరకు పరుగెత్తడం పాషనయి పోయిందిగా!'

అందరూ కలిసి నము దం దగ్గరకు వెళ్లారు కారుమీద.

'నము దానికి ఇంత దగ్గర్లోనే ఉండ గలగడం మీ అద్దవ్వడం. చూడండి ఎంత అందం ఉంటుందో—వక్రతిలోని చైతన్యం అంతా కనబడుతుందిక్కడ' అన్నాడు జానకిరాం.

విజయ మాట్లాడలేదు.

పార్వతి అంది 'అందమయినదేకాని ఎంత అందమయినదో అంత క్రూరమయినది కూడా—పాణం పూర్తి... పోలేగానీ బయటికి వదలదు. అరసరం అయిపోయాక క్షణం ఉంచుకోదు, అందముండి ఏం లాభం?'

'వేదాంతం మాట్లాడుతోంది లేండి మా మేనకోడలు. శివుడి గురించి తపస్సు చేయాలిగా మరి పేరు పెట్టి నందుకు!'

'వేదాంతం అప్పడేమిటంటారు? బీబీ తాల్చి తరిపిచూసి అనుభవించిన వాళ్ళు చెప్పింది. బివతసారం అవునంటు. అనుభవం మీద చెప్పినదాన్ని ఒక్క పెట్టుకపోతే నష్టం కూడా' అంది ఉసు.

'నర్తనర్థి, నరదాగా ఇక్కడికి వచ్చాం మనం రండి అనీ విజయా, వాళ్ళిద్దరూ తాత్వికచింతన వగయిరాలు మాట్లాడు కుంటూ ఉంటారు మనం అలా తిరిగి వచ్చాం'

విజయ కదిలలేదు.

పార్వతి వాళ్ళిద్దరినక చూసి అలలకేసి కదిలింది. అక్కడ వీతలు చేసుకున్న బొరియలపీడికి నీరువచ్చి వాటిని ముంచే సోంది! మళ్ళి నీరు వెళ్ళిపోగానే వీతలు వాటిళ్ళు వెతుక్కుంటూ తిరుగుతున్నాయి. వాటిని చూస్తూండే పోయింది పార్వతి.

జంబలు ఏరుకుంటూ తిరుగుతోంది ఉసు.

'ఈ నరుగుడు చెట్టుతో దిక్పాడంబా వెళ్లారా మీరు విజయా, రండి ఎంత బాగుంటుందో చూద్దరుగాని బారులు బాదులుగా వేస్తారు వాటిని. పెద్దవయ్యాక వరసగా బోలేడు స్థంబాలు పాతినట్టు అగవడుతుంది. అసలు నాకనిపిస్తుంటుంది. ఈ నరుగుడు చెట్టుబదులు బీడిమానిడి వేస్తే చాలా లాభం అని... చూశారు ఇక్కడి వాళకిడి పిక్కిక్ స్పాట్, నా చిన్నప్పడు భోజనాలుగాని, ఫలహారాలుగాని తెచ్చుకుని తినేవాళ్ళ మిక్కిడ.'

కబుర్లు చెబుతూ నడుస్తున్నాడు జానకిరాం. తెలియని ఆందోళన కలగు తున్నా అతన్ని ఆనునరిస్తోంది విజయ. కొంతసేపటికి తెప్పరిల్లి చూస్తే తాను జానకిరాంతో వంటరిగా చెట్టుమధ్యన ఉందన్న విషయం గ్రహించింది. చిన్న గుబురులాంటిది తామిద్దరికీ నముదం కనబడకుండా చేస్తోందన్న సంగతికూడా తెలుసుకుంది.

'చూడండి విజయా దేముడి ఉనికిని నమ్మనివారు కూడా జాతకాలు, రేఖలు నమ్ముతారు. నేను గ్రహించినంతవరకు వేతిలోని మన రేఖలు బలవంతుడు ఊరికినే పెట్టలేదన్నది. కొంతవరకు చదివాను వాటిగురించి. ఏదీ మీ చేయదీ' అంటూనే ఆమె ఏడవవేతిని చొరవగా తీసుకుని తన అరవేతిలో వరిచాడు.

కానీవు పరీక్షగా చూసి 'చాలా మంచి లైఫ్ మీది. అసలు మీదేయి చూస్తేనే ఎవరయిచా ఎగిరి గంకేసి పెళ్ళి చేసుకుంటారు మిమ్మల్ని...మీకు ఇద్దరు పిల్లలు' అని ఆమెనక చూశాడు నవ్వుతూ.

సిగ్గుతో తలవంచుకుంది విజయ. బుగ్గలు ఎరుపెక్కాయి.

'మీకు అతిత్యరలోనివానా మవుతుంది. అందమయినవాడు, సప్తవయసు చిమ్మల్ని దేవతలా చూసుకునేవాడు పార్వతు మీకు, మీకు కారుంటుంది, మేడ ఉంటుంది. చేసుకోబోయేవాడు వైద్యవృత్తి...'

ఫక్కన నవ్వింది విజయ.

గజాజన దగ్గరకు లాక్కున్నాడమెని. అతని చేతుల్లోంచి తప్పించుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేవామె. దగ్గరకు ఇంకా దగ్గరకు తీసుకున్నాడమెని.

వెనక వీపుమీద ఏదో తగిలినట్టుయితే

వెనక్కితిరిగిగాడు. బంతిపడి ఉంది వెనక. ఆ వెనకగా ఆయాసవడుతూ వస్తోంది పార్వతి!

చలుక్కున చదిలేశాడు విజయని.

'రా విజయా, చీకటి పడుతోంది. ఇంటికి పోదాం' అంటూనే ఆమె చేయి పుచ్చుకుని బరబర తీసుకువెళ్ళిపోయింది పార్వతి.

తిరిగి వస్తుంటే బలవంతమీద విజయని ముందుసీట్లో తనవక్కున కూర్చో పెట్టాడు జానకిరాం. ఒకచేత్తో స్వీరింగ్ వట్టుకుని ఒకచేత్తో సిగిరెట్టు తాగుతూ అతను స్వీడుగా ద్రుంపు చేస్తుంటే విజయకి హిందీ సినిమాల్లోని తన అభిమాన హీరో కళ కగవడ్తాడు. అయితే ఉసు, పార్వతి ఇద్దరూకూడా దారిలో ఏమీ మాట్లాడకపోవడం ఆమెని కొంచెం ఇబ్బందిలో పెట్టింది. తనదో తప్ప చేసినట్టు వాళ్ళు తననక చూడడం ఆమె మనస్సుకి కష్టాన్ని కలిగించింది. ఎప్పుడెప్పుడు ఇంటిక వెళ్లిపోదామా అన్నంత అత్యంతలో కారు దిగగానే 'మరినే వెడ తున్నాను ఉమా' అంది.

'అలాగే పార్వతిని వచ్చి మీ ఇంట్లో దింపమంటావా?'

'అక్కర్లేదు రోజు ఎవరొస్తున్నాగుంటా నాకు సాయం' అని బయలుదేరేంతలో చేయి పుచ్చుకుని ఆగమవట్టుగా చూశాడు జానకిరాం. ఉసు, పార్వతి లోపలికి వెళ్ళి పోగానే ఒక్కసారి నా వెంటరా క్షణంలో వెళ్ళిపోదాం' అన్నాడు.

'ఏమయినా అనుకుంటారు వాళ్ళు! నేను వెళ్ళిపోగలను మీరు రానవసరం లేదు.' 'ఒకరనుకుంటారని మనం ఎన్నాళ్ళు భయపడతాం విజయా, రండిరండి' అంటూనే ఆమె చేయి పుచ్చుకుని బరబర పైకి లాక్కు వెళ్ళిపోయి నేరుగా తనగదిలోకి తీసుకు వెళ్ళిపోయి తలుపు ఒకరగా వేసేశాడు. ఏమీ జరుగుతోందో ఆమెకి తెలిసేలోపలే అతని 'కొగిల్లో ఇండి పోయింది. ఆమె పెదవులమీద బలయయిన అతని పెదమలు.అనాయి!

'విజయా!' అన్న పిలుపుతో చిరాయివ అతన్ని వదిలించుకుని దొంగరంగా జరిగింది విజయ

గుమ్మలలో పార్వతి నిలబడి ఉంది,

'హైట్' అన్నాడు కోపంగా జానకిరాం
'నిన్నుకాదు - విజయని! అక్కయ్య
పిలుస్తోంది విజయా నిన్ను' అని విజయ
కదిలేదాకా అలానే నిలబడి తరువాత ఆమె
దెనక నడిచింది పార్వతి.

గది గుమ్మంలోనే నిలబడి తననే నిశితంగా చూస్తున్న ఉమని చూడలేక తం
చించుకుంది విజయ.

'ఇటువంటిది జరుగుతుందనే పార్వతిని
వంపించాను....లోపలికి రా' అంది కోపంగా
ఉమ.

లోపలికి వెళ్ళాక అదే సగరంతో 'మా
మావయ్య మంచివాడు కాదు విజయా,
మనస్తానంతో మరీ చనువుగా ఉంటున్నావు'
అంది.

విజయ ఏమీ మాట్లాడకుండా ఆమె
ముఖంలోకి చూసింది. అక్కడమెక్కు బాధ
వ్రేస్తుంటుంది అగడపింది. జాలేసింది
విజయకి. వెనక్కి తిరిగి వచ్చేస్తుంటే
జానకిరాం నిలబడిఉన్నాడు వీధిలో.

'కారెక్కు నిన్ను డ్రెస్ చేసి మా
బాస్కురుడికి కారు వప్పచెప్పి వస్తాను. లేక
పోతే నాడిక్కారు ఇచ్చేసే సరదాగా నడుచు
కుంటూ మీ ఇంటికి వెడదామా' అవడిగాడు
వప్పయ్య.

విజయ అతనిపంక చూసి తందించుకుని
'ఏం అక్కరలేదు లేండి నే వెళ్లిపోతాను'
అంది.

'హైట్ ? అంతలో మారిపోయా
వేమిటి' అని దగ్గరగానచ్చి నవ్వుతూ,
'నేను మంచివాడిని కానని చెప్పిందా ఉమ
ఏమి. లేక పార్వతి చెప్పిందా' అనడిగాడు.

అశ్చర్యపోయింది విజయ. 'ఉమ !...
ఏలా తెలుసు ?'

ఫణులన వచ్చేశాడు. 'ఏవ్వడూ జరిగే
దేగ ఈ తంతంతా! రేపు వివరించి
చెబుతాగాని రిక్తాపిలుస్తాను అందులో
చెల్లిపో. లేకపోతే మరీ ఏదీ ఈరోజు
వాకు అన్యంకూడా పెట్టరు.'
విజయకి దారంతా ఆలోచనలతోనే
వెరిపోయింది.

మర్నాడు సాయంత్రం జానకిరామే
విజయ ఇంటికి వచ్చాడు. 'మవ్వు వాళ్ళ
ఇంటికి వస్తే వాళ్ళు ఖంగారు వడు
తున్నారని నేనే వచ్చాను.'

విజయ అతన్ని వద్దావతికి పరిచయం

వద్దావతి హం

చేసింది. 'నే చెప్పలే, ఉమ వాళ్ళమావయ్య
...డాక్టరుగారు' అని.

'అయితే చెప్పావన్న మాట వాగురించి.
దబ్బగుడ్. మీ అమ్మాయి చాలా మంచి
దండి. పాపం అమాయకురాలు, నిన్ను
మానాశ్లేదో అంటే బాధపడిపోయింది.'

'నేనేం బాధ పడ్డాను ? అయినా ఉమ
అన్నది మీగురించేగా !'

'ఏమందేమిటి ?' అడిగింది. వద్దావతి.
అనిడకి జానకిరాం, విజయ అలా పక్క
పక్కగా నిలబడి మాట్లాడుతుంటే చాలా
ముచ్చటగా ఉంది.

'ఏముందండి ఈవిడకిది కొత్తగాని నాకు
మామూలే! ఈ రెండు నెలలపాటు నా
చుట్టూ ఇలా గోడకట్టలేక నానా యాతనా
పడతారు.'

'ఏమిట' అర్థం కావడంలేదు మీ
మాటలు' అంది విజయ.

వద్దావతిక్కా అర్థం కాలేదు.
అమాటే చెప్పింది కూడా.

నవ్వాడు జానకిరాం. 'రోజూ వాళ్ళని
చూస్తున్నా గ్రహించుకోలేదు మీ
అమ్మాయి-చెప్పగా అమాయకురాలని. అది
కాదు విజయా. నేను సంవత్సరానికి రెండు
నెలలు శలవుమీద వస్తాను. మావాళ్ళ
ఉద్దేశ్యం ఏనాటికయినా నేను ఉమ,
పార్వతులతో ఎవరినో ఒకరిని చేసుకో
వాలని! ఇద్దరిని ఏరుగుదువుగా-ఎలా
చేసుకుంటాను ? మరీ అన్నరనలు కాక
పోయినా కనీసం వెంటేసుకుని వెడితే
నవ్వుచూసి జనం జాలిపడకుండానయినా
ఉండాలా ?'

తల్లి కూతురూ నవ్వురు.

'మీది మరీ చిత్రం, ఉమకేం చక్కగా
ఉంటుంది. మా కాలేజీలో తనంటే వడి
చచ్చేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు.'

'చచ్చేవాళ్ళు అంతమంది ఉండగా
నేకూడా చావడమెందుకు ?... అదండీ.
నేనెప్పటికప్పుడు ఈ శలవు రెండునెలల్లో
ఎక్కడయినా సంబంధం చూసి భార్య
వర్తకంలా మనుకుని వస్తాను. మా బావ,
అక్కయ్య నన్నుగురించి ఎవరయినా వచ్చి
అడిగితే 'వాడొట్టి లోఫర్, ప్రమాదకర
మయిన వ్యక్తి. తరువాత మీ ఇష్టం.' అని

బెదర కాడతారు'

వీల్చిద్దరేమో ఆ అమ్మాయిల్ని చాటుకి
పిలిచి 'మావయ్య మంచివాడు కాదు
జాగ్రత్త' అని చెబుతారు. ఇలా ఎవరినీ
నాదగ్గరకు రాకుండా కోటగోడ కట్టేస్తు
న్నారు. మరి నేమాత్రం ఏన్నాళ్ళని
వంటరిగా ఉంటాను-ఏన్నటికయినా విసిగి
పోయి వీల్చిద్దరిలో ఒకరిని చేసుకుంటా
నని వాళ్ళ అశ !'

కాసేపు వివరూ మాట్లాడలేదు. మళ్ళా
జానకిరామే ఆవేశంగా అన్నాడు. 'అవు
నండి నేను పెళ్లి చేసుకునేందుకు అన్ని
అర్హతలూ కలవాడిని, నా ఇష్టప్రకారం
ఏందుకు జరక్కూడదు? ఆడపిల్లకి పెళ్లి
చేద్దామనుకునేవాళ్ళు ఏం చేస్తున్నారు ?
బాగా కట్టుం ఇవ్వకలిగినవాళ్ళు వాళ్ళకి
నచ్చిన వాళ్ళని-కొండమీద కోతుల్ని-
తెచ్చుకుంటున్నారు ఏందువలన? 'డబ్బు',
అన్న అర్హత వాళ్ళకుంది కనుక. అలాగే
నాకు ఎంతకావలసినా కట్టుమిచ్చేందుకు
చాలామంది సిద్ధంగా ఉన్నారు. కాని నేను
పై న వుచ్చుకోమ. అటువంటప్పుడు విన్నీక
చేసుకోవడం నా ఇష్టం. నేను అంత డబ్బు
వదులుకుంటున్నప్పుడు దానికి ఎందుకూ నా
మనస్సుకి పూర్తిగానచ్చే మనిషి నాక్కాలి!
నాకు కావలసింది అందం. తరువాతే చదువు,
అటువంటి అమ్మాయికోసం నేనిప్పుళ్ళూ
వెతికాను' అని విజయవంక చూసి నవ్వి
'అటువంటిదాన్ని నాదాన్ని చేసుకోవడం
నా హక్కు' అన్నాడు.

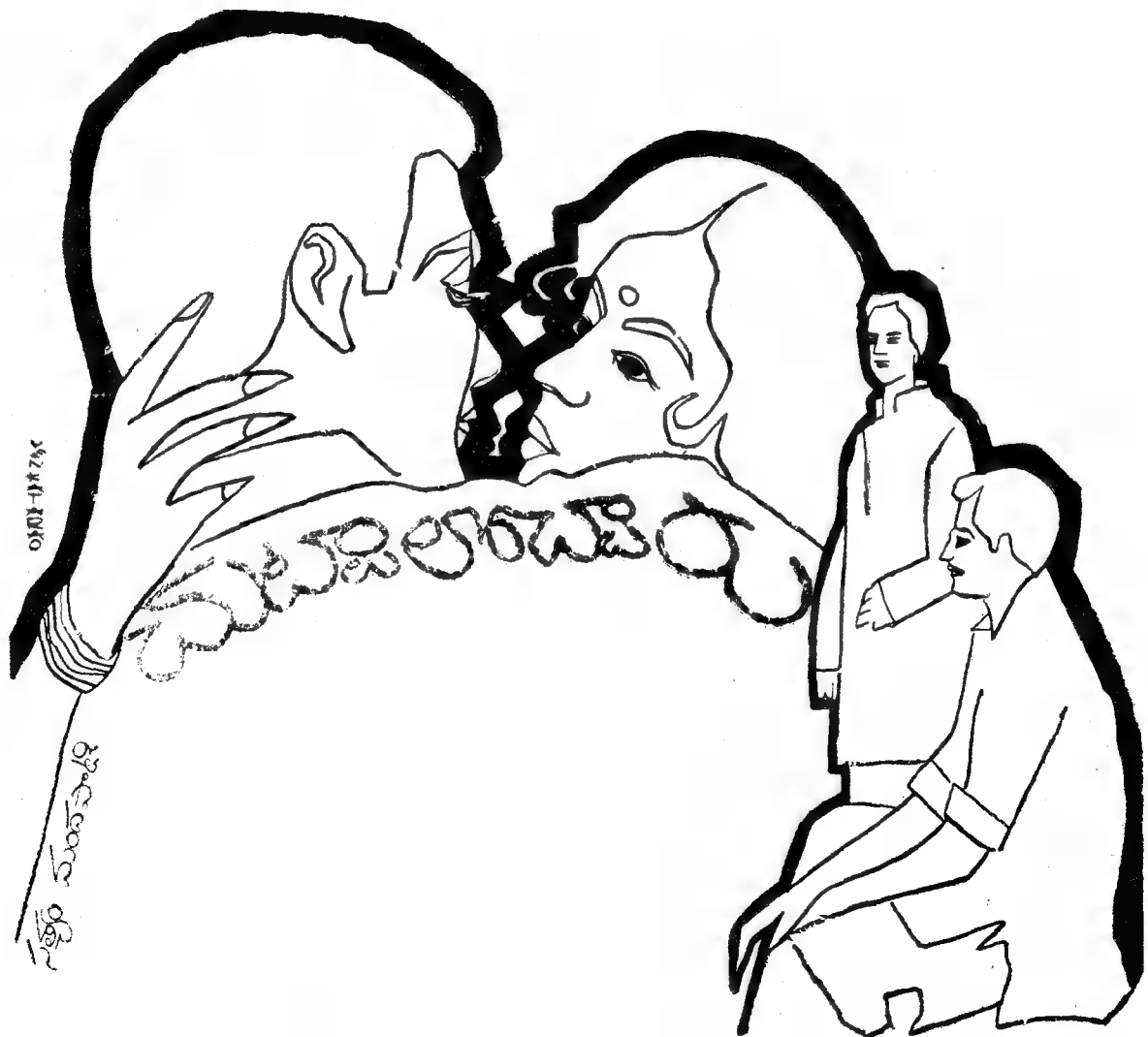
వద్దావతి కూతురువంక చూసింది.
విజయ తలవంచు క్కూర్చుంది. ఆమె ముఖం
తా గులాబినన్నె తిరిగి ఉండడంచూసి
వద్దావతి నవ్వుకుంది.

'అన్నట్టు విజయా, మీ అమ్మగారికి
మా అక్కయ్యతో సరిచయం ఉందా? !
అడిగాడు జానకిరాం.

'ఆ, బాగా తెలుసు'
'అయితేసందోయ్ మా అక్కయ్య
మీక్కూడా చెబుతుంది నా గురించి-
దూస్తుండండి... వీల్చిద్దా చెబుతుంటే
చివరికి నాకే అనుమానం కలుగుతుం
టుంది నిజంగా నేను మంచివాడిని
కానేమోకని'

మున్నరూ నవ్వేశారు. అంత నిష్కల్మ

(52వ పేజీ చూడండి)

✱ ఆలసిపోయి ఆసీనునుంచి వచ్చిన గోపాలం బూటులేను విప్రుతూ అడిగాడు: మంజులను 'అత్తయ్యా వాళ్ళు వెళ్ళారా!' అని—

కాఫీ కప్పును ప్రక్కనేవున్న కేబుల్ మీదవుంచి 'ఆ! ఇండాకే వెళ్ళారు!' అన్నది మంజుల.

గోపాలం తలఎత్తి మంజులను పరీక్షగా చూశాడు. ముఖం అలసటను చూపిస్తున్నా ముచ్చటగావుంది — కళ్ళు బరి పుగవున్నా అందంగా మెరుస్తున్నాయి.

ఆమె నడంచుటకై చేయిన సీ దగ్గరకు లాక్కన్నాడు. ఏదో చెప్పబోయి ఆగి పోయాడు.

'ఏమిటి ఆగిపోయారు' — చిన్న గా వచ్చుతూ అడిగింది మంజుల.

అతను బూటు చెప్పలేదు యింకా

దగ్గరకు లాక్కన్నాడు.

'అబ్బాయి — సామాను యిలా ఈ ప్రక్కన పెట్టు—ఆరే—ఆ బుట్టజాగిత —దాంట్స్ గాజసామాన్లు పున్నాయని చెప్పలేదూ!'

మంజుల చటుక్కున గోపాలాన్ని పది లించుకని, గదిలోంచి బయట వచ్చింది.

'రా రా జగన్నాథం - ఇన్నాళ్ళకి మేం కన పడ్డాం అన్నమాట — అంతా కలాసానా— ముందు కాళ్ళు కడుక్కోండి — ఏయ్ సావి త్రి యిలా రా— కాళ్ళు కడక్కోటానికి నీళ్ళు తీసుకురా—' చకచకా ఆర్డర్ జారీచేశాడు నరసింహం— గోపాలం తం డి.

జగన్నాథం — అతని భార్య జానకి — నలుగురు పిల్లలూ— వారితో సామానూ— చూడగానే గోపాలానికి అప్రయత్నంగా విదురుగావున్న కాలెండర్ని ఇరవై ఆరు

తారీఖు ఒక పెద్దభూతంలా కనపడి భయ పెట్టింది. కాఫీతో ఆరిపోయిన గొంతు తడపుకున్నాడు.

'ఏరా జగన్నాథం — నీకెప్పు పుత్రరాలు వాశాను రమ్మని — యిన్నాళ్ళకి తీరిందన్న మాట నీకు. అది సరే కాని మీరు మా అమే వ ప్రేమిటా — విశేషాధం, రామనాథం ఏరీ—శ్యామశ్రీ. సరోజినీ చూసి ఎన్నాళ్ళ యింద్—మీ నాన్న బాగానే తిరుగుతున్నాడు గదా — తీసుకురాలేకపోయావా — అయినా మీ నాన్నకి మహాబెట్టులే — యింటికివచ్చి పిలాసేకాని మాయంటికిరాడు. ఏమయినా ఆ దర్బం, బెట్టు మీలో ఎక్కడందీ—' నరసింహం వాక్రవాహానికి అడ్డం వస్తూ అన్నాడు జగన్నాథం—

'లేదు మామయ్యా—మేముకూడా అసలు అనుకుని రాలేదు. హైద్రాబాద్లో సుబ్బా

రాజా బాబాయి వాళ్ళింటికి బయల్దేరాం. నరసరావు పేటనుంచి గుంటూరు దాకా బాగానే వచ్చింది రైలు. కానీ గుంటూరులో నాలగింటికి బయల్దేరిన వాళ్ళం లుక్కడికి వచ్చేసరికి ఆరయింది. ఇరవై మైళ్ళ ప్రయాణానికి రెండగంటలా—మరీ మన రైల్వేస్ అధ్యక్షునిగా తయారయ్యాం. వరే అయిదున్నర బండి ఏలాగూ పోయింది కదా రాత్రి బండికి పోదంతే అనుకున్నాం. 'శ్రీవత్సలో కూర్చోవటం ఎందుకని—వెళ్ళనే కదా అని మీయింటికి వచ్చాం—' జగన్నాథం వాక్కువాహానికి అడ్డం వస్తూ అన్నాడు నరసింహం—

'అంటే మాయంటికి రావాలని రాలేదన్న మాట—అప్పుడేరా—మీకు బంధుత్వాలూ, బంధుత్వాల విలువలూ ఏం తెలుసు—మేమేదో పాతకాలం వాళ్ళం కనుక యంకా ఆ ప్రేమలూ—అనురాగాలూ—'

'ఛ—అదేమిటి మామయ్యా భలేవాడినే—అమాత్రం అభిమానం లేదంటావా—నరాసరి వెళ్ళలేకనా—మేము మీ యంట్లో దిగింది—పెద్దవాడిని నిన్ను చూస్తే అదో విధమైన అభిమానం పుట్టుకున్నంది. మా అందరికీనూ...'

గోపాలం వద్దనుకున్నా విసవడుతునే పున్నయి—తన లండీ నరసింహం, దూరపు చుట్టం జగన్నాథంల మాటలూ—ఒకళ్ళ వాక్కువాహానికి మరొకరు అసెక్కులుచేస్తూ చూట్టాడుతున్న తీరూ—

'మా కోడల్ని చూశావుకదా జానకి—చాలా నెమ్మది. అన్ని పనులూ చక్కగా చేస్తుంది—చదువుకి తగ్గ నంస్కారం—' అత్తగారు తనని పొగుడుతూపుంటే అక్కడ కూర్చోలేక పోయింది మంజుల. ఏదో పని పువ్వుట్టుగా లోపలికి వెళ్లింది—వళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకుని తననే చూస్తున్న జానకిని అలాగే వదిలేసి—

'ఒరే రామూ—ఈ రేడియోమీద బొమ్మ చూడరా—ఎలా తల ఆడిస్తుందో.' అంటూనే ఆ బొమ్మను తీసి నిత్తి క్రింద వడేశాడు—వచ్చిన చుట్టంగారి పెద్దబాబాయి.

తామ్మని శబ్దమనేలేదు కానీ—మెత్తగా నాలుగున్నర ముక్కలయింది—గోపాలం బెంగుళూరునుంచి అవురూపంగా తెచ్చిన ఆ బొమ్మ, అతని కళ్ళ ఎదురుగానే.

గోపాలానికి వివరీతంగా కోపం వచ్చింది.

చుట్టాలో చ్చారు

కరీఫోనించి న్నరుసలేచి - ఒకడుగు ముందుకు వేశాడు,

'ఏం బావా—నువ్వుక్కడే వున్నావా—యండాకటినుంచి సిమాల విసవడక పోతే—బజారెళ్ళా వేము అనుకున్నాను. అరె—ఎవర్రా ఈ బొమ్మ పగలకొట్టింది—మావాడేనా. వాడు బరే అల్లరివాడు బావా—వదున్నుని మించిన అల్లరి వాడిది—అంతా వాళ్ళ పోలికే—ఒరే నాగన్నా—కాళ్ళల్లో గుచ్చుకుంటాయి—అ ముక్కలు ఏరి అవతల పారేయి—...ఆ బావా—నువ్వు రైల్వేలోనేగదా పనిచేస్తున్నావ్—ఏమిటి బావా మీరైళ్ళు—ఎప్పుడూ ఆలస్యమే—పేవర్లో ఈమధ్య బాగా నడుస్తున్నాయి అని ప్రాశాద. అంతా వట్టిదే. కాకపోతే అది పరకు ఎనిమిదిగంటల లేలుతులే—యవ్వుడు ఆగ గంటలు. అవలరైళ్ళు యల్లా ఆపెారింపటం మన లంధాలోనే—ఇదే వార్తలో అయితే...'

గోపాలం తనకు అవురూపమైన బొమ్మ పగిలిపోయందనే బాధలో వున్నాడేమి జగన్నాథం మాటల వట్టింపుకోకుండా పగిలిన ముక్కలు ఏరి—ఒకసారి ఆప్యాయంగా చూసి—కిటికీలోంచి బయటకు విసిరేశాడు.

'మేం రాత్రి వడకొండున్నరగంటల బండికి వెడతాంబావా—అదన్నా కరెక్ట్ గా వస్తుందంటావా—లేకపోతే అదీ...' జగన్నాథం మాటకు అడ్డొస్తూ అన్నాడు నరసింహం.

'అందుకే ఏబాదా లేకుండా రేపొద్దున గోల్కొండ ఎక్స్ ప్రెస్ కి వెళ్ళండి. అదిక్కడి నుంచే బయల్దేరుతుంది కనుక ఆలివ్యం అనేమాట వుండదు—ఏలా గోపాలం—అలా బావుంటుంది కదూ—'

గోపాలం నోరు తెరవకముందే అన్నాడు జగన్నాథం—'నువ్వలా అంటావని తెలుసు మామయ్యా—కాని ఎలా కుడరదే!'

'ఏమిటా కుడిరేది—అలా అయితే రేపూవద్దు—ఎల్లాండి గోల్కొండ ఎక్స్ ప్రెస్ లో వెళ్ళొచ్చులే—రాకూకవచ్చి చెప్పి రోడ్లోంచి కాళ్ళు తీయనంటావేం!'

'నీతో వాదన నేనుకోలేను మామయ్యా—యంకా వాదిస్తే నాలుగురోజులు వుండ మని బలనంతం చేస్తావ్—అందుకని యిక

నీతో వాదించనూ. రేపొద్దు కనకదుర్గ గుడి, గాంధీవర్యతం చూసుకుని—నవ్వున్నట్టుగా ఎల్లాండి గోల్కొండకే వెడతాము—నరేనా!' నవ్వుతూ అన్నాడు జగన్నాథం.

జగన్నాథం భుజం అట్టాడు నరసింహం 'అలా వుండాలిరా—సరిగ్గా మీ నాన్నాయితే—నామాట కాదనలేక పోయే వాడు!'

'గోపాలం పెళ్ళయి దిన్నాళ్ళయింది పిన్నీ!' అడిగింది జానకి మంజులను పట్టి వట్టి చూస్తూ—

'రెండేళ్ళవుతుంది—రేపు వైశాఖానికి' 'మరి యంకా.. ఏమీలేదా!' అడిగింది జానకి.

జానకి మనసులోని భావం అర్థమయింది సాన్వితమ్మకీ, మంజులకీ.

ఏనుగ్గా అంది సాన్వితమ్మ 'ఏమో—చదువుకున్న పిల్లలు—వాళ్ళ యెట్టం!'

'ఆ! అంతావట్టిదే—మన చేతుల్లో ఏముంది—కొంతమంది ఆడవాళ్ళు శరీరం తీరు అంతే—తొందరగా పిల్లలు పుట్టురు—' మంజుల కోపంతోనూ, సిగ్గుతోనూ నడికిపోయింది. ఏమామాయుకుని—తల వంచుకున్నది—

ఏదో అనబోతున్న సాన్వితమ్మతో అన్నాడు అప్పుడే వచ్చిన నరసింహం 'గోపాలం బజారెడుతున్నాడు—ఏం కావాలో చెప్ప'—

తల్లియిచ్చిన లెప్పు తీసుకుని బజారు నెడుతున్న గోపాలం మనసు మనసులోలేదు—ఆలోచనలు కాకుల్లా మునుడుకంటు వ్వుయి.

యిలా అయితే—యిక సంసారం ఏలా పొగుతుంది? తనకీ జీతం తక్కువేంకాదు; దాదాపు ఆరువందలదాకా వస్తుంది అన్నీ కలుపుకుని. కానీ ఇరవయ్యోతారోకా దాట గానే అవ్వకి బయల్దేరాలి. ఆనూ, తన భార్య, తల్లితండ్రి... ఆరువందలతో ఎంతో ఆనందంగా బ్రతకవచ్చు. కానీ... తండ్రికి బంధుగ వీతి ఎక్కువ. బంధువుల్లా ఎక్కువే! చుట్టమయితేదాట—వాడు ఎంత పెద్దవయినా—నెత్తిని ఎక్కించుకుంటాడు; స్థూర్తిగా నమ్ముతాడు. అలా నమ్మించి మోసంచేసి తన బంధువుల—తండ్రి అన్నీని తలాకస్తా ఎంచుకున్నారు. అయినా తన తండ్రికి వాళ్ళంటే కోపంలేదు. తనకీ

ఆ చక్కని,
పరిశుభ్రమైన తెల్లదనానికి

**ఓ ఓ బి
నీలి**

ఓ ఓ బి నీలి ఏజెంట్ అతి సులభంగా, పూర్తిగా
కరుగుతుంది. తెల్లటి దుస్తులకి సమమైన మంచులాంటి
తెల్లదనాన్నిస్తుంది. మీ చొక్కాలకు, చీరలకు,
దుప్పట్లకు మరియు ఇతర బట్టలకు అధికమైన
తెల్లదనాన్నివ్వడానికి ఇదే అతి పొదుపైన పద్ధతి. నీలపు
మరకలుండవు. ఘనపు రంగుగా మారదు.
ఓ ఓ బి నీలి సారకదేశంలో కల్లా పెద్దదైన, అమెరికన్లైన ప్యాక్టరీలో
పశ్చిమ బర్మింగ్హాం సహకారంతో తయారుచేయబడుతున్నది.

కయారుచేయువారు:

ఆట్రామెరైన్ ఏగ్ మెంట్స్

లిమిటెడ్ అంబార్నూరు, మద్రాసు-53

UPL/6548

కావలసిన బరధువులు తన పొమ్ము తివక్కు
యింకెవరి సొమ్ముతింటారనే మాత్రమే
భారాల పూర్వకాలపు మనిషి. ఆయన
యిచ్చిన అలుసునిబట్టే వచ్చే చుట్టాలకీ
అంతువుండదు. ఆయన బంధు ప్రీతి
గురించి చెప్పాలంటే—ఎన్నో చెప్పక్కరలేదు.
ఆయన ప్రక్కన ప్రతిపూటా—కనీసం
బద్దరు ముగ్గురు బంధువులు భోజనం
చేయాలి. లేకపోతే ఆయనకి 'భోజనం
నెయించదు. తను రైల్వేలో—రైల్వే
స్టేషన్ కి దగ్గరగా—అందులోనూ విజయ
వాడ జంక్షన్ రైల్వేస్టేషన్ కి దగ్గరలోనే
క్వార్టర్స్ లో వుండటం మరి గొడవయి
పోయింది. రైలు దిగంగానే, రిక్తా బర్సు
కూడా లేకుండా నరానరి తనయింటికి
వచ్చేస్తారు బంధువులు:

అప్పటికే దైర్యంచేసి ఒకటిరెండుసార్లు
తండ్రిని కదిలించాడు గోపాలం. విందుకు
చుట్టాలను పిలిచి ఆర్పాలం చేసుకోవటం
అని—

ఆయన చాలబాధ పడ్డాడు.
'చుట్టాలు మనం రమ్మంటే వస్తా
రుటా— ఏదో అభిమానంకొద్దీ వస్తారు—
చూసి వెడతారు. ఆయన

చుట్టాలొచ్చారు

అందరికీ చుట్టాలు యంతమంది
వుంటారా—పున్నా మనలాగా అభిమానంగా
వుంటారా—ఎప్పుడూ యిలా అనకు—వచ్చి
పోతూ వుంటేనే నిలవ్వయి చుట్టరికాలు—
నీకు యిష్టం లేకపోతే కనీసం నేరన్నంత
కాలమైనా యిలా జరగనీయి—'నిష్కారంగా
అన్నాడు నరసింహం.

గోపాలం మరిక నోరెత్తలేదు: అప్పుడే
కాదు తరువాతకూడా ఎప్పుడూ ఆ విషయం
చిత్తలేదు. అన్నీ చూస్తూ—మింగి పూరు
కున్నాడు— తండ్రి అంటే భయం, భక్తి,
గౌరవం అన్నీ పున్నాయి కనుక.

చుట్టాలంతా భోజనాలచేసి పడుకున్న
తర్వాత, రాత్రి వదలొందు గంటలకు వడక
గదిలో అడుగుపెట్టింది మంజరి.

'నాలుగురోజుల్నించి తిన్నవే నీ న
అత్తయ్యావాళ్లు యివాళ సాయంత్రం
ఊరికి వెళ్లిపోయారు కదా కాస్త తెరిపిగా
వుండమకుంటే—యిదేమిటి మంజరి—మళ్ళీ
ఈ బోటాలియన్ దిగింది!' అన్నాడు
గోపాలం.

అదోరకంగా వచ్చింది మంజరి అతని

ప్రక్కనే కూర్చుంటూ:

'నీకేం వచ్చుతావ్ — నేను రా తిం
బగళ్ళూ కష్టపడి సంపాదిస్తున్నానీ నీ న
యింటికివచ్చే చుట్టాలకే చాలంటేదు'
విసుగ్గా అన్నాడు గోపాలం.

'చెప్పండి—ఏం చేద్దామంటారు?—
చుట్టాలను రావద్దని చెబుదామా—మీనాన్న
గారిని చుట్టాలను పిలవద్దని చెబుదామా!'

నలుకున్నాడు గోపాలం—అనూనంగా,
అనవాయంగా.

'ఆ వచ్చిన చుట్టాలూ కావలసిన వాళ్లే,
నాయ— నరాయణాళ్లు కాదుగా' — అన్నది
మంజరి.

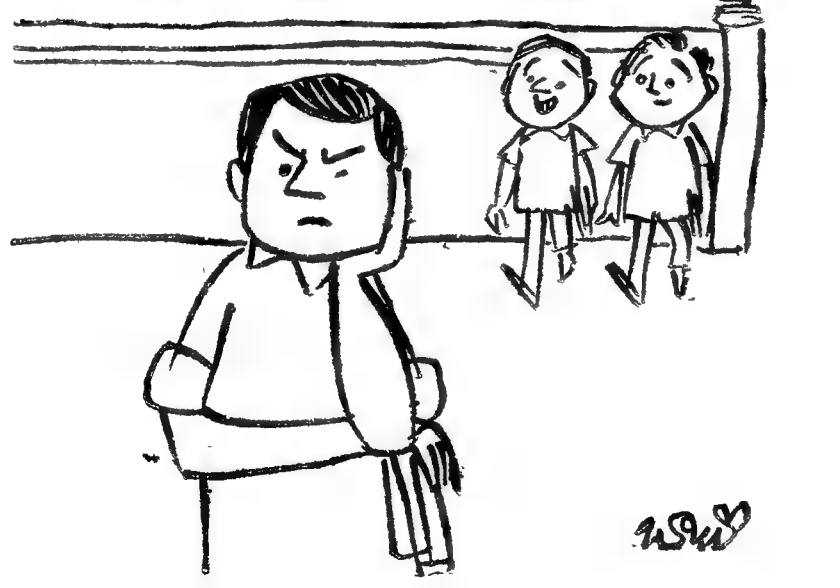
గోపాలం మండిపడ్డాడు. 'ఆ అంతా
కావలసినవాళ్లే— తిని పోవటానికి— పోయిన
సారి అమ్మకి ఆరోగ్యం అంత దెబ్బ తిన్న
ప్పుడు ఎవరు వచ్చారు సహాయానికి—
మనకి కష్టాలు వచ్చినప్పుడు వివరూ
ఆడుకోలేం— తినిపోవటానికే ఈ అక్కరకు
రాని చుట్టాలు. అనలు మానాన్నని అనలి
ముందు— ఏందుకు ఆయనకింత బంధు
ప్రీతి. మనలాపోతూ, స్టామెతూ, ముందూ
వెనకా చూడకుండా వచ్చిన వాళ్ళని వారాల
తరబడి వుండమని బలవంతం చేయటం—

వచ్చిన వాళ్ళతో మిగతా చుట్టంగాళ్ళ
నందర్నీ తీసుకురాలేదని నిష్కారచూడటం—
వాళ్ళందరూ వచ్చేదాకా ప్రాణాలుతీయటం—
ఆరోగ్యం, నా జీతం తరిగి కరిగిపోవటం.
మన ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్ట్యా మనం
సాటించే పామిలి ప్లానింగ్ కే— ఊళ్ళో
వాళ్ళంతా యిలా మన యింట్లోపడి
తింటుంటే—యిక అర్థమేమిటి? అదేదో
మన పిల్లలే తింటారులే అనుకుని మనమూ
ఒక వదిమించిని కనద్దాం!' కోసంగా
అన్నాడు గోపాలం.

మంజరి గోపాలం జాతు సుతారంగా
నిముతూ 'వచ్చిన చుట్టాలు తమగొడవ
లేదో చూసుకోక—మనకి పిల్లలు పుట్టుక
పోవటానికి కారణాలు వెతుకుతారేమండీ—'
అంటూ జానకి అన్నమాటలు చెప్పింది.

వళ్ళకొరికాడు గోపాలం— 'అంటారు
మంజరి—మనం ఊరుకుంటే ఏమయినా
చేస్తారు. నేను బెంగుళూరునించి అప్పు
రూపంగా తెచ్చుకున్న బొమ్మ— పాతిక
రూపాయంది—ముక్కలు చెక్కలు చేశారు.
వాళ్ళు పిల్లలా కోతులా—పైగా తనపిల్లలు
థలే అర్చిరి వాళ్ళని గొప్పలు చెబుతున్నాడు

వీడు ఇలాచిస్తూ నడుస్తున్నాడు ముట్ట
న్నవ్వు కదూ - కొడుకరి - మన 'మిస్ కిలోజ్'
చెళ్ళు మనిపించిన చెంప కనిపించ
కుండా జోగత్త పడుతున్నాడు!

నవీన్

ఆ పెద్దమనిషి!

'నెమ్మడిగా మాట్లాడండి - అవతత్య; వాళ్ళకి వినవడుతుంది!' మందలించింది మంజుల.

'యిలా అయితే యిక లాభంలేదు' - తనలో తానే అనుకున్నట్టుగా పైకి అన్నాడు గోపాలం - మంజుల వడిలో తల పెట్టుకుని - వెచ్చగా నడుకుని.

నెలరోజుల తర్వాత ఒంటికి వచ్చిన దూరపుమట్టం కాంతమ్మగారికి బొట్టు పెట్టి కొత్త చీర అందిస్తున్న మంజుల - నాలుగు గంటలకే ఆసీనునించి వస్తున్న గోపాలంను వింతగా చూసింది.

మంజులనుచూసి హుషారుగా ఈలవేశాడు గోపాలం.

కాంతమ్మగారు సామానుతోసహా బైటికి వెళ్ళగానే - మంజుల గోపాలం గదిలోకి వచ్చింది.

'యిది చూడు మంజూ!' ఒక కాగితం అందించాడు గోపాలం పూర్తిగా చదివిన మంజుల నోటమాట రాలేదు.

'యిదేమిటంటి యిప్పుడు -' అన్నది నెమ్మడిగా.

'...దా బ్రాన్స్ ఫర్ అర్చర్. ఎక్కడికో తెలుసా మొగతీనరాయి - ఉత్తర దేశంలో. దాదాపు వెయ్యి పైళ్ళు దూరం. అంత దూరం ఏ చుట్టూలా రారు మంజూ - మనం అంధ్ర అంధ్రా అని ఎన్నాళ్ళు యిక్కడ ఫంటం - నాలుగు దేశాలా చూద్దాం - నాలుగు రకాల మనుషులతోనూ తిరుగుదాం - ఏమంటావ్!' హుషారుగా అన్నాడు గోపాలం.

మంజుల అన్నది 'నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు మీతోరానటానికి - కానీ మీ వాస్తవ గారూ, అమ్మగారూ యిష్టపడతారా అంత దూరం రానటానికి!'

'అంతా నన్నాడు మంజూ -'

'నానీ బ్రాన్స్ ఫర్ కాన్ఫిరేషన్ కి ప్రయత్నం చేయరాదూ - అంతదూరం ఎలా వెళ్ళా రండి నాళ్ళు - రాతెనని వ్రాయండి -'

వాస్తవానికి గోపాలం 'కాన్ఫిరేషన్ - భరణి దానినే - నాళ్ళు ఎందుకో అలా బ్రాన్స్ ఫర్ చేశారు - వెళ్ళా లిసిందే - మనమిక వద్దన్నా విషయం -'

కొంగల్ నరాయణ్ జాయినయిన తర్వాత గోపాలానికి బాగానే వుంది. తల్లి తండ్రి భార్యతో - వచ్చే జీతంతో హాయిగా ఆనందంగా గడుస్తున్నది -

ఆ రోజు ఆసీనునూచీ నమ్మా అనికొచ్చాడు గోపాలం.

'ఇవాల మంజుల! చెప్పింది - తనకి బ్రాన్స్ ఫర్ దానంతట అది రాలేదని - తనే కావాలని ప్రయత్నంచేసి - యింకొక తెలుగు ఆయనతో మ్యూజ్యుయల్ బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకున్నానని' - ఇంట్లో అడుగుపెడుతున్న గోపాలం ఆగిపోయాడు.

'కాశీయాత్రకు బయల్దేరావే సావిత్రి -'

ఎలాగూ యిక్కడిదాకా వచ్చాండా అని -

ఆ గొంతుతోపాటు - ఎన్నో గొంతులు సిన వడుతూ - వింతమంది మాట్లాడుతున్నది అర్థం కాకుండా రణగోణ ధ్వజంగావుంది. తన యింటికి ఒక యాత్రా స్పెషల్ రాలేదుగదా అనుకున్నాడు గోపాలం.

మంజుల ఆతనికి ఎదురువచ్చి 'చుట్టూ రోచ్చారు' అన్నది -

పద్మ శ్రీ హెబ్బార్

వీరి పూర్తి పేరు కృష్ణ హెబ్బార్. వీరు దక్షిణ కుర్రాలో జన్మించారు. ఈ గ్రామం ప్రకృతి సౌందర్యానికి పుట్టినిల్లు. అక్కడ జరిగే ఉత్సవాలు, యాత్రలు, సృష్టితాళం, సంస్కృతి - అన్నీ కాంతలీను రంగులతో అతని చిత్రాల్లో సుస్థిరంగా నిలిచిపోయాయి.

వీరి చిత్రాలలో భారతీయ సంస్కృతి ప్రధానంగా ద్యోతకమవు తూంది. బొంబాయి జె. జె. స్కూలు లోను, పారిస్ లోను పాశ్చాత్య శైలిని వీరు అభ్యసించినా తనది అంటూ ఒక ప్రత్యేక శైలిని వీరు సుస్థిరం చేసుకొన్నారు. ప్రపంచంలో వీరు మాడవి ప్రదేశం తెలుసు. ఆయా ప్రదేశాల ప్రభావాల్ని తమలో వీరు జీర్ణం చేసుకొన్నారు. అయినప్పటికీ వాటి ప్రభావాన్ని తన చిత్రాలపై పడనివ్వకుండా తన స్వతంత్ర రచనా శైలిని ఉన్నత స్థిరం మీద అధిరోపించుచేసేరు. ఆధునిక చిత్రాలే అయినప్పటికీ వీరిని కుద్ద భారతీయ చిత్రాలు.

నరహరిశక్తియొక్క వివాహం

ఉత్సాహి వీరు చక్కగా చిత్రించేరు. ఆ చిత్రం ఎన్నో ప్రశంసల్ని అందుకొంది. అయినా నాలుగేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ వీరే ఆ చిత్రాన్ని కొంచెం మార్పు చేసేరు. ఈ నూతన చిత్రం ఆగ్నేలియాలో గల అంతర్జాతీయ మ్యూజియంలో ఉంది.

వీరికి ఎన్నో బహుమతులు లభించేయి. భారత పద్మవిభూషణం ఈ చిత్రకారుణ్ణి పద్మశ్రీ బిరుదంతో సత్కరించింది.

జరిగిన కథ

విద్యార్థి బియ్యం పానయ్యాడు. తల్లికి పై చదువు మీద ఇష్టం లేదు. అక్కడిలో ఆపేసి పెళ్లి చేసుకుని ఇంటపట్టున వుండమంది. కానీ, విద్యార్థి ఎవ్వరినీ చూడాలని పట్టుపట్టాడు. రైల్వే స్టేషన్ గుంటూరు వచ్చేశాడు. ఎవరినీ ఫీజు కట్టేశాడు. అక్కడే అతని పేరేబాబు లోకన్ బాబు కనిపించాడు. తర్వాత మామయ్య గారింటికి వెళ్లాడు. లక్ష్మి అతని మరదలు. లక్ష్మి అంటే అతనికి ఇష్టమే కానీ, తన ఎవరినో ప్రేమిస్తున్నట్టు తెలియ చెప్పింది. విద్యార్థి చాలా విరక్తి చెందాడు. మామయ్యతో ఈ విషయం చెప్పేద్దామనుకున్నాడు గానీ చెప్పలేక పోయాడు. తిరిగి గుంటూరు వచ్చేసే వుండడానికి ఒక రూము అద్దెకు తీసుకున్నాడు.

4

అప్పటికప్పుడే రిక్వామిడ పెట్టే బెడ్డింగ్ గదికి చేరేశాడు...అయితే కొంచెం కొంచెం రంగు వెలిసిన తన బ్రంకు పెట్టే, చిగిగి జీర్ణావస్థలోవున్న ఆ హోల్డాలు; అగదికి, గదిలోవున్న ఆనంద తాలూకు సామాన్లు, వక్కున వుండడానికి అర్హత వున్నవాటిలా కన్పించలేదు విద్యార్థికి...

ఆనంద కలకారి గారాబునట్టి అయ్యం బూడిచి, అక్కడవున్న రోమతెర వేసిన మెత్తని నరుపూ—మంచం, ఆ వక్కునన్న యూజీఫ్, టేబుల్ మీదన్న పానూ, ఆ వక్కుగా హిందీ గీతాలను కరువుదీరా వినిపిస్తున్న బ్రాన్సిస్టరు, వక్కున పెట్టున్న రెడర్ మాట్ కేస్...' ఇందుగల దిండు లేన్నట్లుగా నడుపు రకరకాల మాగజైన్స్, మరకెన వెళ్లాడే టెర్రిన్ బట్టలు అన్నీ కలిసి ముక్తకంఠంతో చాటివెటుతున్నాయి,

విద్యార్థి మనసు అదోలా అయిపోయింది. అతడు కాలేజీ తెరిచిన రోజున మళ్ళీ మూడువందలు 'డా' చేశాడు పుస్తకాలకూ ఖర్చులకూ వుంటుందని...ఇప్పుడు ఆనంద్ ని మాడగానే అతడికి అర్థంబుగా షిపింగ్ చెయ్యాలనిపించింది. ఇంకేం ఆలోచించ కుండా డబ్బు తీసుకుని సత్యం వాళ్ళ గదికి బయలుదేరాడు...సమయానికి సత్యం గదిలో లేడు ... తెలిసిన లెక్చరర్ ఎకనామిక్స్ పుస్తకాలు యిస్తామంటే తెచ్చుకోడానికి వెళ్ళాట్ట ... లోకన్ బాబు విద్యార్థి వెంట వచ్చాడు...

విద్యార్థి ఒక రెడర్ మాట్ కేస్, ఒక కాంప్ టేబుల్, ఒక యూజీఫర్, గ్రాడేశ్ ఫోల్డింగ్ టేబుల్ చిన్నది ఒకటి, ఒక టేబుల్ లైటు, రెండు బెడ్ షీట్స్ కానీ నరికి అతడి నర్సు తెరికవడింది. హోటల్లో సిల్వ్ టేబుల్ బుక్ యంకా కొనలేదన్న విషయం రోకన్ బాబు జ్ఞాపకం చెయ్యడంతో అదికూడా కొనేసి అప్పటికే సాయం త్రం ఏడు కావడంతో భోజనం ముగించు కొని ఎవరిగదులకు వాళ్ళు చేర కున్నారు. అతడిదగ్గర యిక ఏగిలింది పాతిక రూపాయలు...సిటీబస్ కలెక్టరేట్ దగ్గర ఎక్కితే ముప్పయి పైసలు...రానూ సానూ అరపై పైసలు బస్ కే కావాలి...ఇక కాంటన్ ఖర్చు...రోజుకు ఎంతలేదన్నా రెండు మూడు రూపాయలు కావాలి... ఆలోచిస్తూ నడు కున్నాడు విద్యార్థి...

మర్నాడు సత్యం పుస్తకాల విషయం జ్ఞాపకం చేశాడు. కాలేజీ లైబ్రరీ యంకా తెరవలేదు, కాబట్టి దొరికినంతవరకూ పుస్తకాలు కొనడమే మంచిదని మంచి

చాడు సత్యం. ఇక మళ్ళీ డబ్బు 'డా' చెయ్యాలి. కానీ జాంకి వది గంటలకుగానీ వనిచెయ్యదు. అందుకని ఒకరోజు కాలేజీ నూనేసి మరో అయిదు వందలుతీసి, ఒక వంద రూపాయలకు పుస్తకాలూ, నాల్గు జతలు టెర్రిన్ బట్టలు, యంకా పాయిం టెడ్ షూ...ఒక ఫ్లాస్కు అదీ కొని మిగ తాది ఖర్చులకు వుంచుకున్నాడు...

ఆ రోజు హోటల్లో మేకప్ లాంటి అన్నం తింటుంటే తల్లి జ్ఞాపకం వచ్చింది నిద్యార్థికి...దాంతో యిక్కడికి వచ్చాక ఆవిడకు వుత్తరం వ్రాయలేదన్న విషయం జ్ఞాపకం వచ్చింది. పోనీ తనకు తీరికలేక వ్రాయకపోతే అమ్మయినా వ్రాయచ్చుగా... అనుకున్నాడు...కానీ తనిలా రావడం ఆవిడకు నాలాకోవం తెప్పించిందని తెలుసు...ఆవిడ రాయదు ... తనేరాలి ... అనుకుంటూ గదికి వెళ్తుంటే పట్టు చీరలు కట్టుకొని, చేతిలో సెనగల మూలలతో నెమ్మదిగా నడిచి వెళ్తున్న పేరంటాళ్ళు కన్పించారు... ఆ రోజు శ్రావణ శుక్రవారమన్న సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది.... దాంతో అతడికి రెండేళ్ల క్రిందటి సంఘటన జ్ఞాపకం వచ్చింది....

అప్పడతడు సెకండియర్ బి. ఏ. చదువుతున్నాడు...అది శ్రావణ మాసం... ధనమ్మగారు వరల్డ్ క్లబ్ నటం ఎప్పుడూ ఘనంగా చేసేవారు. పట్టుచీర క్రొత్త బంగారు నగం ఎప్పుడూ వుండాలిందే ... చుట్టు పక్కలవాళ్ళను కూడా భోజనానికి పిల్చేది, కానీ ఆ సంవత్సరం తండ్రిచేతిలో డబ్బు లేక. పలభై యాభై రూపాయల్లో నళం అయిందనిపించ మన్నారాయన. కానీ దాని కానిడ నొప్పుకోలేదు. దాంతో వారంరోజులు యంట్లో వచ్చున్నయిద్దం. వారం రోజులు భార్యభర్తల మాట్లాడకోలేదు. చివరికి రేపు వ్రతమనగా ఆవిడకోరినంత డబ్బు ఆవిడ చేతిలో పడేదాకా అయింట కాంతి లేకపోయింది.

నతం యధావిధిగా జరిగింది. కానీ ఆరోజు ఆఫీసునుండి భోజనానికి కూడా యంటికిరావేదు ఆయన. రాత్రి భోజనం లప్పుడు ఆ రోజుచేసిన తొమ్మిది రకాల పిండి వంటలూ విన్నట్లు పడ్డిస్తే, ఆ విన్నరికేసి ఒక్కక్షణం చూచి లేచివెళ్ళి చెయ్యి కడుక్కున్నాయన. 'నీ వండు

వూట ప్రసాదం కూడా ముట్టలేదు? ఏం మనుషులో ఏమిటో... యింట్లో నలుగురూ పచ్చగా 'శుభం' చేసుకుంటే యాయన ఏన్నడూ యంతే అని వినుక్కున్నారు ధనమ్మగారు... తండ్రి ప్రసాదం తినక పోవడం నిద్యార్థికి కూడా కష్టం కలిగింది. ఆమాట ఆయనతో అంటే తండ్రి యిచ్చిన సమాధానం యిప్పటికీ అతడి చెవుల్లో గింగురు మంటూనే వుంటుంది.

'అది దేముడి ప్రసాదం కాదురా... ఏంతోమంది ఆమాయకులు తమ వెత్తురు నోట్ల యిచ్చిన ప్రసాదంరా అది ... పేద వాళ్ళనూ కష్టాల్లోవున్న వాళ్ళనూ పీడించి వసూలుచేసిన డబ్బుతో పూజలూ దానాలూ చేస్తే ఫల్యం వస్తుందిరా? ఏమో నాకు నమ్మకం లేదు. తిరుపతి వెళ్లి మొక్కు తీర్చుకోవాలని వసిపిల్లా పీకపిసికి సామ్యహరిస్తే దేముడు సంతోషిస్తాడా? అసలు దేముడనేవాడే వుంటే, ఆ దేముడికి మనం ఆపాదించే గుణాలన్నీ గనుక వుంటే, కనీసం పాట్లకూటికి కాని పన్ను చేసినా సహిస్తాడేమోగానీ, ... దేముడి పేరుమీద తమ గొప్పలు వెళ్ళబోసుకోడానికి చేసే

తత్వాచారాన్ని దేముడు ఒక్కనాటికే నహించడంరా ... ఒక్కనాటికే నహించడు!' అన్నారాయన...

ఆ మాటలు జ్ఞానకం వచ్చిన విద్యార్థి ఫులిక్కిపడ్డాడు... అలా అన్న నెలరోజులు తిరక్కుండనే పక్షవాతం వచ్చి ఆయన మంచం వడ్డాడు ... ఆయన మంచంలో వున్నన్నాళ్ళూ నంగి నంగిగా... 'చేసిన పాపాలు ఏక్కడికి పోతయిరా... ఏదీ ఆ డబ్బుతో మీ అమ్మచేసిన పూజలూ వ్రతాలూ అక్కరకు రావే?' అని అంటుండే వారాయన.

తండ్రి జ్ఞానకం రాగానే కళ్ళు చెమ్మర్చాయి విద్యార్థికి. ఆయనే వుంటే తన చదువుకు యిన్ని ప్రతిబంధకాలు వచ్చేవి కావేమో నవ్వించింది. ఆరోజు గదికి వెళ్ళగానే ఒక కార్డువ్రాసిన వడేశాడు యింటికి. ఒకవారం పాఠ్యాంశ దానికి జవాబు రాసింది ఆశ. అందులో పెద్ద విశేషాలేమీ లేవు. అప్పటికికా కాలేజీ ఒక్క పూటనే జరుగుతోంది. 'షేక్స్పియరు' పేవర్నో, 'ఎలిజబెతన్ స్టేజి'కి యింట డక్కను' యింకో పేరులో 'మిల్క్మన్'కు

యంట్రడక్షను జరుగుతోంది. మధ్యాహ్నం మంతా విద్యార్థి భాగినే వుంటున్నాడు. అనంద్ నాబుకు కాలేజీకి వెళ్ళడమనేది నిత్యంకాదు. అది కేవలం వైకల్పికం. వెళితే వెళతాడు లేకపోతే లేదు. చదవాలి... పాసాలి... లాంటి వుద్దేశాలేమీ అతడికి వున్నట్లులేవు, అతడి తండ్రికి వున్నట్లు లేవు. ఆయనకు కొడుక మెడికల్ కాలేజీలో చదువుతున్నాడని చెప్పకోడమే ఒక ప్రవీలకే 'లా వుండేమో ... ఏబంటే జీవితాంతం ఆ 'ప్రీవీలకే' అలాగే వున్నా వద్దనేట్లు లేదాయన, బోలెడు డబ్బుచేసి కొన్ని 'ఎనాటమీ' పుస్తకాలు, అట్టు పెటెలో పెట్టివున్న ఎముకలు, యివన్నీ వదిలేసిన భార్యల్లా దిగులుగా విచారంగా అతడి వైపుమానుంటే 'హనరాక్ ఎబీ నో' పుస్తకాల దగ్గరనుండి చవుక బారునెక్స్ సాహిత్యం దాకా అన్నిరకాల పుస్తకాలూ ప్రముఖులూ అతడి గుండెలమీద, తల వక్క, కాళ్ళదగ్గర. ఎక్కడ చూచినా తామే అయి స్వేచ్ఛర విహారం చేస్తుంటాయి... విద్యార్థికి కూడా యివి మంచి కాలక్షేప మైనాయి. బస్ స్టాప్ లో కలుసుకోడం తప్ప

—చమరాజు

సత్యం గదికి వెళ్ళడం కూడా మానేశాడు.
రోజులు గడుస్తున్నాయి. ఆరోజు అగస్టు
ఏప్రిల్ మే ...

అప్పటిదాకా సత్యం గదిలో కూర్చుని
నవ్వు విద్యార్థికి యింటి వార్తలంటే
కుండీల్తో వున్న చేమంతులు స్వాతంత్ర్యం
బెటుతున్నట్లు తలూపు తున్నాయి ...
గులాబులు మత్తుగా నవ్వుతున్నాయి...
సామంతం ఆరుగంటలనేక' ఆకాశాన్ని
మొస్తాన్నీ కబళించాలని కాబోలు ప్రావణ
మేఘాలు నలుమూలలా కమ్ముకుంటు
న్నాయి...

మేట్టెక్కుతున్న విద్యార్థికి తమ గదిలో
గజాల గలగలలు వినిపించాయి. దాంతోటే
వచ్చుల కిటికీలు కూడా విన వచ్చాయి.
ఆల్బర్ట్ తో గుమ్మం దగ్గరే ఆగిపోయాడు
విద్యార్థి, గదిలో వున్న ఆ యిద్దరి
యివతుల్నిమోసి సందేహిస్తూ ... బూట్లు
టకటకలు విని తిరిగి చూచిన అనంద్,
తలవలూ యిస్తున్న విద్యార్థిని చూచి,
'దానోయి రా... మనవాళ్లేలే... ఫర్వాలేదు.'
అన్నాడు నవ్వుతూ.

అనంద్ తన వడక్కుర్చీలో కూర్చు
నిన్నాడు. అతడి రాళ్ళకు తనకాళ్ళు
తగిలేంత దగ్గరలో అతడి మంచం మీద
కాళ్ళాపుతూ కూర్చుందో మోహపాశాంగి
దాల్చిద్దరికి కొంచెం ఎడంగా విద్యార్థి
వడక్కుర్చీలో కూర్చున్నప్పటి మరో
కుందరాంగి...

బిడియవడూనే లోపలికిడుగు పెట్టాడు
విద్యార్థి.

'మా రూమ్మేట్ విద్యార్థి ... ఏ. జి.
సింబరులో ఏం. బి. ప్రీవియన్ చదువు
తున్నాడు.' అంటూ పరిచయం చేశాడు
అనంద్...

అనంద్ మంచంమీద కూర్చున్న మోహ
నాంగి అలవోకగా ఒక నవ్వునవ్వి సుతారంగా
చేతులు జోడించింది.

'మోహని...నా క్లాస్ మేట్.'

నమస్కరించాడు విద్యార్థి...

'ఈమె సుందరి... మోహని రూమ్మేట్
మా కాలేజీయే ... సెకండియర్...' వాలు
కుర్చీలోంచి లేచి లేచుకుండా నయ్యారంగా
చేతులు జోడించింది సుందరి. ఆ కదిలిక
విదో నాట్య భంగిమను జూన్టీకి తెచ్చింది
విద్యార్థికి. ప్రతి ఎమస్కరించ చెయ్యడం

విద్యార్థి

కూడా మర్చిపోయి అవతిభుద్ధి నిలబడ
విద్యార్థిని చూచి,

'కూర్చోవోయి ... నీ మంచం మీద
కూర్చో.' అంటూ సూచించాడు అనంద్.

'మీ కుర్చీమీద నేను దురాక్రమణ
జరిపాను.' చుట్టూ చల్లినట్లు నవ్వుతూ
అన్నది సుందరి...

'అ...అ...ఫ...ఫర్లేదు...' తడబడే
మాటలతో, తడబడే అడుగులతో, అంత
కంటే తడబడుతున్న గుండెలతో మంచం
మీద కూర్చున్నాడు విద్యార్థి ... అలా
కూర్చునేటప్పుడు మంచం కుర్చీకి
యింకొంచెం ఎడంగా జరుపుకు కూర్చుంటే
బాగుండునని సూచించింది అతడి అంత
రాత్మ...అలా చెయ్యడం సభ్యతకడమోనని
వారిందింది అతడి బుద్ధి అనంద్
మోహిని కూర్చున్నట్లు యింకొంచెం దగ్గ
రికి జరుపుకొని కూర్చోకూడమా చక్కగా..

దీపాలకు ప్రతిరూపాలు

ఎవరమ్మా ఎవరు మీరు
పువ్వుల వలే నవ్వుతారు
ఎవరమ్మా ఎవరు మీరు
దీపాలకు ప్రతిరూపాలు—

ఎడదలోని మూగబాస
గుర్రెగిన పరమాత్ములు
కనునవ్వుల శాంతి సుధలు
చిలికించే పావురాలు—

కొండలపై ఉదయించే
చందురుడా బుల్లిమాన
ఊయలూసి జోల పాడు
తెలుగు ఎంకి మీతల్లా?

తాళయ్యలు మీకు మంచి
లేటతెలుగు కదలుచెప్ప
మానయ్యలా మీకు మంచి
కాంబుల్లా సంచెపట్టు—

ఎవరమ్మా ఎవరు మీరు
కప్పులకు ఊరించుకారు
ఎవరమ్మా ఎవరు మీరు
తప్పులై చెబుగొందుతారు..

..వదాది సత్యనారాయణమూర్తి

అంటూ గునుస్తొంది మనసు...

సభ్యతకోసం మంచానికి చివరే
కూర్చున్నా; ఆ వాతావరణంలో ప్రేమ
యిమడలేక తలవంచుకున్నా, అతడి మాపు
మాత్రం, ఆకు వచ్చని చీర కుప్పెళ్ళలోంచి
తొంగి చూస్తున్న సుందరి పచ్చని పాదాల
మీదనేవుంది.

అంతదాకా నవ్వులతో గలగలదాడిన గది
విద్యార్థి రాకతో కొంచెం లేచి గంభీరత
తెచ్చుకున్నట్లుంది.. నిశ్శబ్దంగావున్న ఆవాతా
వరణంలో

'ఏం గురూ...ఫంక్షను బాగా జరిగిందా
మీ కాలేజీలో?...' అని అడిగాడు. అనంద్...

'ఏం ఫంక్షనోనంది...ఎవరికి పుల్నాపాంగా
లేదు.' అంటూ నాన్నేశాడు విద్యార్థి.

'ఏం ఎందుకని?'

'మా ప్రెస్మిసాల్ గారికి గిందే నోప్రె
వచ్చింది. ఆయన రాలేదు. వచ్చినాళ్ళ
పుల్నాపాంగా కూడా నీరు కారిపోయింది. ఏదో
జరిగింది...అంతే...'

'అయితే మధ్యాహ్నమంతా ఏం చేస్తు
న్నావోయ్?'

'చాలా జైలెందని సత్యం వాళ్ళగదికి
లాక్సైల్లాడు...ఇప్పటిదాకా అక్కడే కుబుర్లు
చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నాం.'

'మధ్యాహ్నంనుంచీ ఎంత దింజాయ్
చేశామో మేము...బాట్లెక్...ఇప్పుడే పేక
కట్టేశాం.' అన్నాడు అనంద్...

'సానీ మరో ఆటనేద్దామా?' అన్నది
సుందరి.

'ఓ...నో...ఏక్సర్ ప్రోగ్రం వుందిగా...
అన్నట్లు గురూ...నవ్వుకూడా రావాలి
సిక్కురుకు...సాపం మా సుందరి మధ్యాహ్నం
నుంచీ కంపెనీలేక బాదవడంతోంది.'

నవ్వుతూ అన్నాడు అనంద్....

బాబోయి...వీర్య మధ్య వేనెందుకు?...
రానని చెబుకామనిపించింది విద్యార్థికి.
ఇవలు చిన్నప్పటినుంచీ మెడికల్ లంటే
అతడికో విధమైన భయం...అది యిన్ ఫీరి
యారిటీ కాంప్లెక్స్ వల్లకా మరెందువల్ల
కానీ వాళ్ళకు కొంచెం గూరంగనే
గుంబుంటాశ...నేను స్పృహ పడుకోవాలి.
'మీరు వెళ్ళండోని చెబుదామనే ప్రద్యేక్షంతో
తలపిత్తితే సుందరి ఎంతో శక్తి తన
వైపు చూస్తూ కనిపించింది. అందంకంటే
మించిన ఆకర్షణలన్న ఆ కళ్ళలో

నా ముందుచూపు సమయానికి ఆడుకుంది.

BRITANNIA

మీ పొరుగింటివారు వచ్చినప్పుడు మీరు ఒక కప్పు కాఫీ లేక టీ ఇస్తారుకదా! దానితోపాటు బ్రిటానియా మారి బిస్కట్లుకూడా యివ్వండి. మీ ఆతిథ్యానికి వారు ఉప్పొంగిపోతారు. బ్రిటానియా మారి గరగరలాడే, శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు.

బ్రిటానియా మారి గరగరలాడుతూండడానికి కారణం?

50 ఏండ్ల నిరంతర అనుభవంలో బ్రిటానియావారు అత్యధునికమైన పద్ధతులు కనుగొన్నారు అందుకే మారి బిస్కట్లు గరగరలాడుతూ వుంటాయి.

బ్రిటానియా మారి శ్రేష్ఠతకు కారణం?

జాగ్రత్తగా పరిశీలించండి. ప్రతి బిస్కట్టుమీదా మిలమిలలాడుతూన్న ప్రేమాతను గమనించండి. అదే బ్రిటానియా మారి తయారీలోని నిశితత్వం.

బ్రిటానియా మారి అధిక దుబికి కారణం?

బ్రిటానియా వారికి మాత్రమే బిస్కట్ల తయారీలో శుభయోగిందే ప్రత్యేక పదార్థాల కలయికల రహస్యం తెలుసు. పైగా నాజాకైన సువాసనతో మిళితమైనప్పుడు ఆ పదార్థాల సుధి అధికమవుతుంది.

బ్రిటానియా మారి బిస్కట్లు

భారతదేశంలో అతి శ్రేష్ఠమైన బిస్కట్లు

బ్రిటానియా

హస్తానగా అన్న అభ్యర్థననుసరించి రానని చెప్పలేక పొయ్యాడు విద్యార్థి...అలలుటగా వున్న బయలుదేరాడు...

అప్పటికే అరుపుర దాటింది...చీకట్లు చిక్కబడుతున్నాయి...ఆ చీకట్లో మెరుక్కరీ దీపాలు ప్రేమికులపాలిటి శాపాల్లా వెలుగు తున్నాయి.

వీధిలో జనం అంత రద్దీగా లేకపోయినా, పూర్తిగా నలవబడిపోయిన మాత్రం లేదు... ఒకళ్ళిద్దరు తిరుగుతూనే వున్నారు.

ఒకరికి దూరంగా ఒకరం వుండలే మన్నంత దగ్గరయిపోయి నడుస్తున్నారు అనంద్ మోహనీలు ... వాళ్ళకు ఒకరిజం వేషికిగా నడుస్తోంది సుందరి ... సుందరి వెళ్ళిన నదనక తప్పలేదు విద్యార్థికి.

ఈళ్ళో చాలాచోట్ల ఫంక్షన్స్ జరుగు తున్నాయి...నందు చివర ఆగారు మోహనీ అనంద్లు...

'ఇప్పటికే పిక్చర్ 'బిగ్' చేసివుంటూ రోమ్మా...రిక్తా చేసుకుందామా?' అన్నాడు అనంద్...

'ఇంక నడవలేం బాబూ...' అంది సుకుమారంగా మోహనీ...

రిక్తాలు రెండే వున్నయ్యే ... సరే... మనిద్దరం ఇందులో ఎక్కడాం.. వాళ్ళు బాంటో వస్తారే ...' అంటూ మోహనీ అనంద్లు ఒకరికొకరు ఎక్కారు. సుందరి

విద్యార్థి

రెండోబాంటో ఎక్కింది ... కొంచెం తట పటా...రూ నిలబడ్డాడు విద్యార్థి ..

'చాలావోయి ఋష్యశృంగ!...ఎక్కెక్క... అనతల పైముయి పోతోంది.' ఎక్కెక్క అన్నాడు అనంద్...

రోష మొచ్చింది విద్యార్థికి ... చప్పున ఎక్కెడెగనీ...యిదెక్కడి గొడవలా బాబూ.. యిదేమన్నా మహానగరమా? ... ఎవరన్నా చూస్తే ఏమనుకుంటారు? ... అను కున్నాడు ... ఈ దీపాలన్నీ ఆరిపోయి ... ఎవ్వరూ చూడకుండా పోలు చేరుకుంటే బాగుండు ననిపించింది ...

సుందరిని చూడగానే జయలక్ష్మి జ్ఞానకం వచ్చింది విద్యార్థికి...ఇద్దరూ అందగత్తెలే కానీ యిద్దరి అందంలోనూ తేడా వుంది. జయలక్ష్మి అందం మనసుకు హాయి హాయి మనిపించే అందం...సుందరిది మానసునిలు వనియ్యని అందం...లక్ష్మిలో అందంవుంటే సుందరిలో అందాన్ని మించిన అకర్షణ వుంది...

చెయ్యి జారిపోయిన లక్ష్మిని తట్టి కుంబుంటే చేతికందిన యీ అవకాశాన్ని చేతులలా జారెడుకుంటున్నవా అనిపిం చింది.విద్యార్థికి ... అప్పటిదాకా అబ్బందిగా సర్దుకు కూర్చున్న విద్యార్థి చెంటనే జరిగి

హాయిగా కూర్చున్నాడు... సుందరి వెళ్ళని వుర్పు కొత్త అనుభూతిని కలిగిస్తోంద తనితో ... అతడి తాకుతున్న శరీరంతోని వంపు సొంపులు అతడు సెక్స్ నుగా జెన్స్ లో చదివిన అనుభవాలును గుర్తు తెస్తున్నాయి ... నదాల్తో విద్యుత్తు ప్రవహించటం మొదలు పెట్టింది.

ఇంతలోకే థియేటర్ వచ్చింది. రిక్తాది గాల్చి వచ్చినప్పుడు మాత్రం ... అరే!... అప్పుడే దిగాలా అనిపించిందతడికి...

రెండు రిక్తాలకు డబ్బులు అనంద్ యిచ్చేశాడు...అతడే టిక్కెట్లు కూడా కొని తెచ్చాడు...అప్పటికే సీనిమా మొదలెట్టారు ... గేట్ మాన్ బాటరి చేస్తూ తీసికెళ్ళి ఒక వరుసలో రెండు సీట్లు చూపించినప్పుడు మోహనీ అనంద్లు వెళ్ళి కూర్చున్నారు ... ఇంకో వరుసలో రెండు సీట్లు చూపించినప్పుడు 'రండి' అంటూ ముందుకు నడిచింది సుందరి...

రిక్తాలో అనుభవం వయసులోవున్న అతడి రిక్తాన్ని వేదెక్కించగా, అతి చదువు తీసుకుంటే అవిడేమరుకుంటుందోనన్న భయ మున్నా, చేతికందిన అవకాశాన్ని జారెడుకు మకో దలపలేదు విద్యార్థి...సీనిమా జరుగు తుండగా అతడి రెయ్యి దినిచేతిపూద వద్ద పుడు చారినవకళాగా సుందరి (హాల్) హించడం అతడికి మరింత చనువిచ్చింది.. సీనిమా అనగానే అనంద్ కోసం వెతుకు తున్న విద్యార్థి చెయ్యి మృదువుగా పోక్కి, 'వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినట్లున్నారు... నునది వెళదారండి...వాకు తోడొస్తారుగి మీరు?' అంది కళ్ళలోకి మానగా గొమ్మగా...

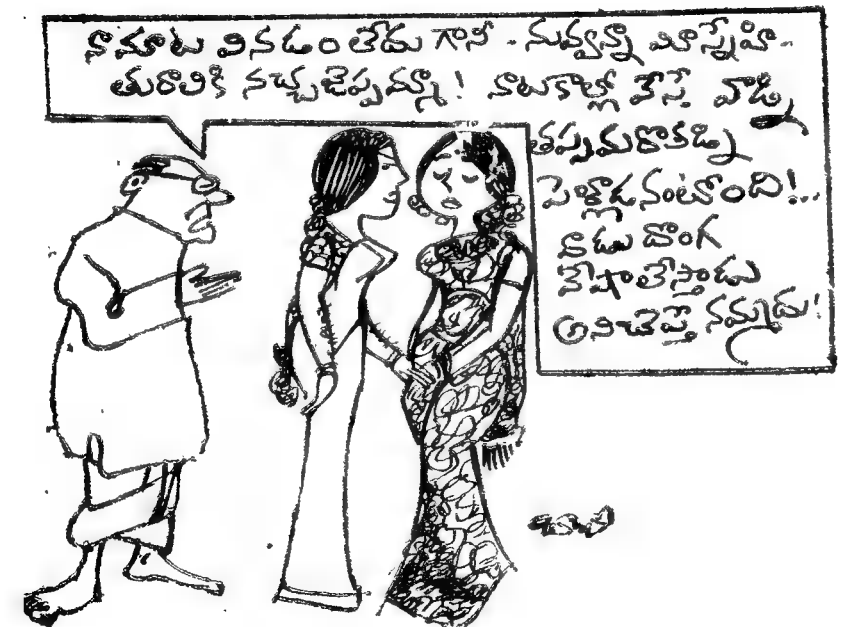
'ఒక తప్పకుండా...' అంటూ తనే యిద్దరికీ కలిపి ఒక రిక్తామే చూట్టా డాడు...

రిక్తా సుందరి యింటివైపు వెళ్తుంటే.. అతడి శరీరం సుందరి శరీరాన్ని తాకుతుంటే అతడి రక్తం వేదెక్కి పొందడంలేదు... అయితే ఏదో అతడినెం కూడా మునుకు కొద్దయి అతడితో...

రిక్తా దిగుతున్నప్పుడు అంది సుందరి, 'చూయింటోకి రండి' అని...

విద్యార్థి కొంచెం నంకి, 'అనా... యిప్పుడు కాదులేండి...మరోసారి.' అన్నాడు.

'ఏం మూగిలో కొన్నేనే అవని తం అయిందా?' కళ్ళలోకి నీర్లుతూ అంది..

'అవో...నేనుకాదు...మీరు అవ్వాలి' అంటూనే రోపలి కొచ్చాడు...

'అంతదూరం తోడునచ్చినందుకు చాలా ధాన్యం' అంది పంచలో కుర్చీపూసేస్తూ...

'మీ ధాన్యం పుత్తమాటల్లో చెబితే దొలదందోయ్... అంతదూరం పట్టుకొచ్చి పైగా... రోపలికి రమ్మని బలవంతం చేశారు... మీ కృతజ్ఞతమీద బాక్స్ పడుతుంది' ఎవరూ అన్నాడు మెల్లిగా...

'సాపం ఆనంద్ సమ్మెల్ని అమాయకులంటాడు... ఏమో అనుకున్నాను చాలా గడుసు శ్రేణి... మీ యిష్టం ఏం బాక్స్ వనాలు చేస్తారో?...?' కొంటెగా జవాబిచ్చింది సుందరి కన్యించే మాపుతో...

'ఇదీ బాక్స్...' అంటూ అనంతం వెళ్లి తన బాసావుల్తో సుందరిని మళ్ళీ పిలువడం మొదలు పెట్టుకున్నాడు...

'ఎవరవీ?... సుందరమూ?... ఎవరూ?...'

అంతదూరం వెంటయింటో కునుకు తీస్తున్న మామూగారి పలకరింపుకో దూరంగా జరిగి నిలబడ్డాడు విద్యార్థి...

'వేసేలెంకి మామూగదూ..'

'ఎవరితోనమ్మా మాట్లాడుతున్నావ్?.. మా మోహినమ్మకూడా వచ్చిందా?...'

వంటింటోంచి ఆ ముసలి శాల్మీ కదులు తున్నట్లు అలికిడయి. విద్యార్థిని పంచ దిగమని సైగచేసి, 'మోహాలికూడా వచ్చేస్తోందండి... నేనూ యింకో స్నేహితురాలూ ఒకరికొకరి వచ్చాం... నాల్గో రిక్తా కొంచెం వెనకబడింది... మీరు చీకట్లోకి ఏమొస్తారో నేను చూసాస్తానుండండి బయట రిక్తా వస్తున్నదేమో...' అంటూ ఆవిడను పోతోనే అచేసి తను బయటికొచ్చింది...

విద్యార్థికి చాలాకోప మొచ్చింది. ముసలిమ్మ పీదపీసీకి, అందదోతున్న మధుసాత అందుకోవాలని పించింది. కానీ సాపం నిపుణుడు...

'ఇప్పుడే మా స్నేహితురాలి వంటి, మోహినీ వస్తున్నదేమో' చూసేవస్తా'నిని బయటకొచ్చిన సుందరి వెయ్యిపుచ్చుకుని దీనంగా, 'పువర్వర్థనం?' అని అడిగాడు విద్యార్థి...

'రేపు చీకటి వచ్చాక... బంగళా రోడ్డు దగ్గర...' మెల్లిగా చెప్పింది.

మెట్లదగ్గర చీకట్లో విద్యార్థులుగా

విద్యార్థిని సుందరిని గతంగా ముద్దు పెట్టుకుంటున్న విద్యార్థి ముసలిమ్మ పంచలో కొమ్మన్న అలికిడి విని మెల్లిగా జారుకున్నాడు...

మర్నాడు కాలేజీకి వెళ్లే సీట్ బస్ కిక్కిరిసి పుంది. భుజాలుదానిని పాట్ల పనితెం అమ్మాయిల ప్రక్కన నిలబడ్డప్పుడు. భుజానుండనని పేచీపేటె దిక్కడు పనితెం కన్యించే సుందరి జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతడి నరాలు వేడిక్కాయి. క్లాసులో లెక్కరే 'ఎలిజబెత్ స్టేజీ'ని గురించి చెప్పాడో, ట్యూటియల్ సెంచరి ప్రామా గురించి చెప్పాడో విద్యార్థికిమీ అంతుబట్టలేదు. ఆయనేమో 'ఆదియన్న' అంటున్నాడు. 'స్నేహితుడు' అంటున్నాడు. విద్యార్థికి విప్పించింది సుందరి అన్నపేరు. మనోనేతం ముందు కన్యపున్నది ప్రెంట్ కరెన్స్ లేని ఎలిజ బెత్ స్టేజీకాదు,

ఆకువచ్చి నైలెక్స్ చీరలో, ఆకువచ్చిని రావు జాకెట్లో, ఆకువచ్చిని గాజెట్లో, వచ్చి జెండాలో, తన కోరికల రైలుకు వచ్చిజంకా పూవుతున్న సుందరి రూపం...

ఆ సాయంత్రం అన్న ప్రకారం సుందరి వస్తుందా రాదా అని అనుమానిస్తూ, నిర్దిష్ట ప్రదేశం చేరుకున్న విద్యార్థికి జంక పూర్తిగా పోలేదుకానీ, అన్నమాట ప్రకారం వచ్చిన సుందరిని చూడగానే పుడుకు రక్తం నిలవ నివ్వలేదు.

దాని బాగా చీకటిపడ్డాక యింటిదగ్గర దింపి వస్తున్న విద్యార్థికి...

'ఏమ్మాయింట్ చీకటి వడింది?' అని ముసలిమ్మగారు అడగడం, 'నూ పోస్టుకు వెళ్తున్నానని చెప్పనుకదండీ... నేనూ తనూ కలిసి చదువుకుండా మనుకున్నాం శెండి' అని సుందరి జవాబు చెప్పడం విప్పించింది... (ఇంకా ఉంది)

గృహాణులకు వరప్రసాదము

అతి త్వరితంగా పూరిం,
వహిం, పరిం తయారుచేయుటకు
అధునిక సాధనము —

ట్రైలి ప్రెస్ ఫోర్

కొడుపు, వస్త్రము అవసరంలేదు
మెత్తని పూరిం, దహిం మరెము
పూరిం క్లాత్ తయారుచేయవచ్చు

ట్రైలి
మా సంపాదక
రిద్దు ఉండవలసి
కావలసి

Manufactured and marketed by:
P. KESAVAN & COMPANY
P.B.No. 1129 T.D. Road, Ernakulam, Cochin-11

నాణ్యతగల
వస్త్రాలు?

బేబీస్ టస్కర్

డీర్లీంగ్ పాస్టింగ్ గార్డీన్లు
ఓస్ట్రేలియన్ మొదలైనవి

మధుర మిల్క్

మధురై, దక్షిణ ఇండియా

Benson's-1841-TEL

బేబీటోన్
గ్రైప్ మిక్చర్

అతన్ని
ముద్దుగా
నవ్వించండి

లంకాదేవి యేదాదే. ఇంతలోనే ఆది పల్లె
వచ్చేదాము. ఎంతో సరదాగా వున్నాడు.
ఆరోగ్యమూడకమన ఆకరి. గాత నిద్రపోతాడు.
కాని కడుపునొప్పి.
అది తగ్గటం ఎంతో సేపు కాదంటేది.

బేబీటోన్ గ్రైప్ మిక్చర్ రుచి వాడాలి
ఫ్యాషన్: వారి ఉత్పత్తి
అమెరికా భౌతిక బాక్స్ 518, మద్రాసు-3
ఫ్యాషన్ బాక్స్ 16460 బొంబాయి-16

వార్తలం

4-8-1972 శుక్రవారం మొదలు

10-8-1972 గురువారం వరకు

మేషం: మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది.
ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారం
బాగుంటాయి. వృత్తిలో సాటివారి పోటీ తగ్గు
తుంది వారం ఆఖరులో సామాన్యమైన వసులకు
కూడా మీరు యెంతో కృషి చేయవలసి
వస్తుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నూతన
విషయాలు తెలుసు కొంటారు.

పుషకం: వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుం
టుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. రావలసిన
డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. మీ ఆలోచనలు
లాభదాయకంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన
వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుం
టాయి. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మిథునం: లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే
తప్పు రావచ్చును. ఉద్యోగంలో వార్తాధికారి పెరుగు
తుంది. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడు
తుంది. వృత్తిలో హతవానకాశాలు లభిస్తాయి.
జాగ్రత్తములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుం
టాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. సాహిత్యకా
రంగాల్లో వృత్తి లభిస్తుంది.

కర్కాటకం: మీ నయత్నాలు ఫలిస్తాయి.
సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
వారం మధ్యలో అధికవ్యయం జరుగుతుంది.
ప్రయాణాల్లో ప్రయాణ కలుగుతుంది. వారం
ఆఖరులో వృత్తి వ్యాపారాలు అనుకూలంగా
ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాల్లో వికాకులు
యేర్పడతాయి. వివాద వస్తువులు కొంటారు.
సింహం: వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుపు
కొంటారు. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజీస్తుంది.
మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో
ప్రయోజనం లేని శ్రమకు గురికాగలరు.

స్త్రీలకు—దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి. సాటి
వారితో గౌరవం లభిస్తుంది.

కన్య అన్ని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా
ఉంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. అధికారుల
వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు ములుపుగా నెరవేర
తాయి. ప్రయోజనం గల సరియైన యేర్పడ
తాయి. వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సహకరంగా
ఉంటాయి.

స్త్రీలకు—అలంకార వస్తువులు కొంటారు.
సంతానానికి పోషక సంతోషాలు లభిస్తాయి.

తుల: మీతాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని
వృత్తిరేకీస్తారు. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగు
తుంది. వారం మధ్యలో వృత్తిలో ఆదాయం
పెరుగుతుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
మీకుంటే పెద్దవారు కూడా కొన్ని వ్యవహారాల్లో
మీ సహకారాన్ని కోరవలసివస్తుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుండదు. సంతోష
కరమైన వార్తలను వింటారు.

పుష్యం: రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందు
తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం
మధ్యలో ఆందోళనకలుగుతుంది. విద్యావైజ్ఞా
నికరంగాల్లో మీ కృషి కి అటంకాలు వస్తాయి.
వారం ఆఖరులో అన్ని వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి.

మిథునం: వ్యాపారంలో శ్రమమీద అనుకూలత
లభిస్తుంది. సాటివారితో వాద ప్రతివాదాలు తగ్గు
వాగవ్యములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి.
ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారం ఆఖరులో
ఆకస్మికంగా వృత్తిరేక పరిస్థితి యేర్పడుతుంది.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరి
కోసం వ్యయం చేస్తారు.

మకరం: వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లాభి
స్తాయి. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.
ఇతరుల నిమిత్తం శ్రమకు గురి కాగలరు. రాజకీయ
వ్యవహారాల్లో వికాకులు యేర్పడతాయి. వారం
ఆఖరులో మీ ప్రయత్నాలు ములుపుగా నెర
వేరతాయి.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
వివాద వస్తువులు కొంటారు.

కింఛిం: అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సాధ్య
వ్యంగా ఉంటుంది. సాటివారితో గౌరవం లభిస్తుంది.
సాహిత్య కళారంగాల్లో వృత్తి లభిస్తుంది. సాహస
ముతో కూడిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి.
వారం ఆఖరులో మీకు అనవసరమైన సందేహాలు
కలుగుతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. దైవకా
ర్యాలు నెరవేరతాయి.

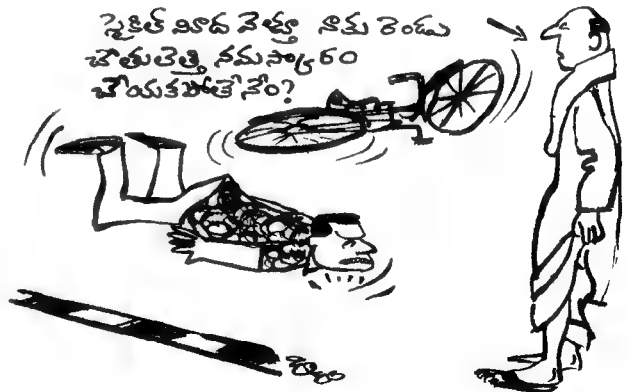
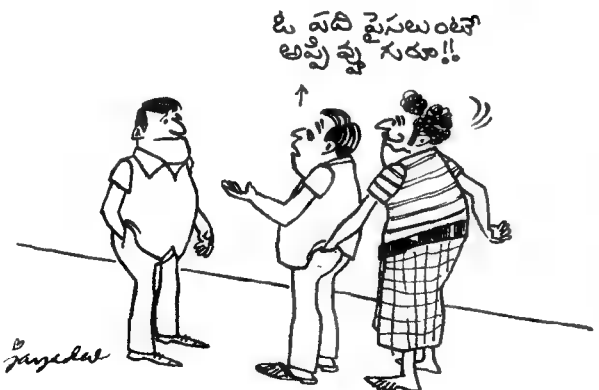
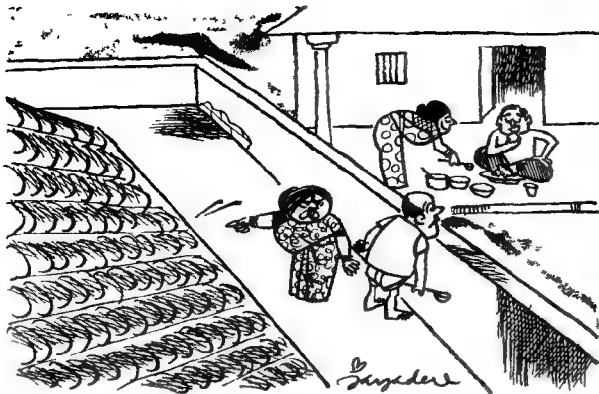
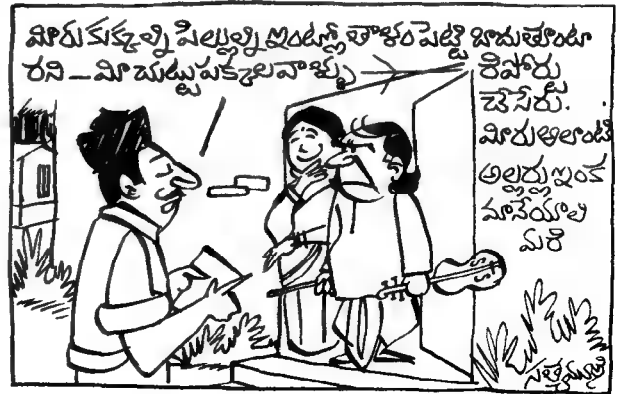
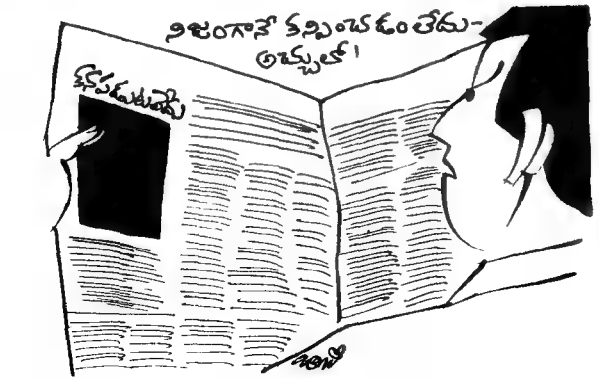
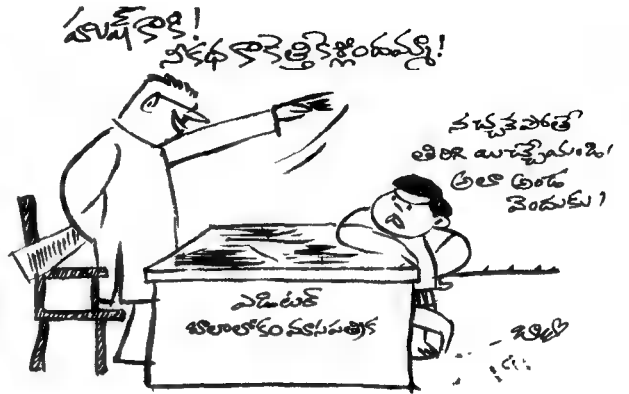
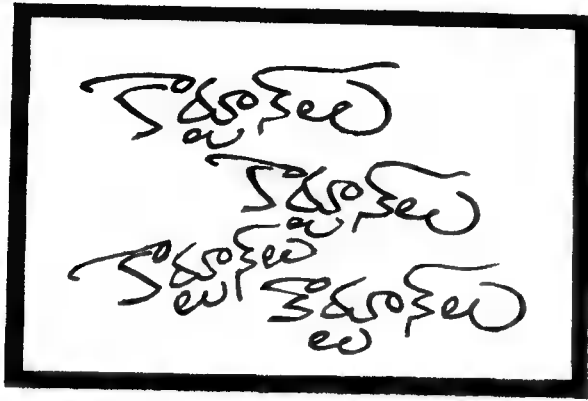
మీనం: వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగుం
టాయి. సజ్జన సాంకేతికం లభిస్తుంది. స్థిరాస్తి
వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు
సామాన్యంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో ఆదాయం
పెరుగుతుంది. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ
కృషి రాజీస్తుంది.

స్త్రీలకు—వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.
బంధుమిత్రులను కలుపుకొంటారు.

—మహేష్

శిల్పరంగిణి బిల్లింగ్ నాడరి అమ్మాయి కుత్రుడు !

నోస్ట్రమ్ బరిత్రు ఇంత సొప్పసా బెల్లంతా
రాసి బిచ్చానందుకు నోరెళ్ళి కుతబ్బవడేప్పు
తెనెళ్ళ తెనెలు లేడు!

మందరిచేర్చి చేతు మీద నోట్లతో
పాపాపాపాపాపాపా? ఏ ఇంట్లో నుంకనాకొక్క
కాఫీ బిచ్చానందుకు
కుక్కల తెనెలు లేదు!

ప్రికత్న అనేమియో

పి.రమేష్ కారయ్య

✱ సమాజంలోని వ్యక్తులు బలమైన దారుణమయిన వ్యాధుల్లో పీకిల్ సెల్ అనేమియో ఒకటి. మన రక్తంలోని ఎర్ర రక్తకణాలకు సంబంధించిన ఈ వ్యాధి హీమోగ్లోబిన్ అణురచనా స్వరూపంలోని పాతీ పెప్టైడ్ వరుసలో ఒక ఆమినో అమ్లం సరయిన స్థానంలో లేకపోవడంవల్ల వస్తుందని ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞుడు, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీతా అయిన డాక్టర్ లైన్స్ పాలింగ్ అభిప్రాయం. తొలి సారిగా ఆఫ్రికావాసుల్లో గుర్తించబడ్డది, సాధారణంగా మలేరియా అధికంగా వ్యాపించిన ప్రాంతాల్లో వ్యక్తులయ్యేది అగు ఈ భయంకర రోగం వంశపారంపర్యంగా సంక్రమించే లక్షణాన్ని కలిగివుంది.

సామాన్యంగా మన ఎర్ర రక్తకణాలు గుండ్రంగా నో, అండాకారంలో వుంటాయి. నిజానికి ఆకారం వీటిలో జన్యువులవల్ల నిర్ణీతమై వుంటుంది. వీటి ఆకారాన్నిలా నిర్ణయించే జన్యువులు 'A'—'A' అని రెండు వుంటాయి. కానీ ఈ వ్యాధి గల వ్యక్తుల్లో ఈ రెండింటిలో ఒకటి అసాధారణంగా వుంటుంది. దీన్ని 'S' జన్యువు అంటారు. దీనివల్లే ఎర్ర కణాల నిర్మాణంలో మార్పు సంభవించి అవి ముక్కలు ముక్కలుగా, అర్థ చంద్రాకారం వ్యక్త పరుస్తాయి. ఇదే పీకిల్ సెల్ అనేమియో లక్షణం.

ఈ రోగుల్లో ఎర్ర రక్తకణాలు తమ ఆకార నిర్మాణాల్లో లోపం కలిగి అక్సిజన్ సరిగ్ గ్రహించ లేకపోవడంవల్ల అకాలమరణం సంభవించే ప్రమాదం వుంది. కానీ విచిత్రకరంగా మలేరియా

వ్యాధి అధికంగా వ్యాపించిన ప్రాంతాల్లో గల ఈ రోగులపై మలేరియా ప్రభావం చాల తక్కువగా వుంటుందని గుర్తించబడింది. అంతేగాక ఈ వ్యాధిగల స్త్రీల సంతానం మామూలు వ్యక్తుల సంతానం కంటే మలేరియా రోగ నిరోధకతను అధికంగా వ్యక్త పరచటం కూడా గమనించబడ్డది.

మలేరియా ఎక్కువగా వుండే ప్రాంతాల్లోనే ఈ రోగులు అధిక సంఖ్యలో వుంటారు. దీనికి ముఖ్య కారణం వీరు అధిక సంతానాన్ని కలిగించే సామర్థ్యం కలిగివుండటమే నన్ను అభిప్రాయం ఇద్దరు అమెరికన్ శాస్త్రజ్ఞులచే గత సంవత్సరం వెల్లడించబడింది. వాసింగ్టన్ యూనివర్సిటీకి సంబంధించిన ఇద్దరు శైధ్య శాస్త్రజ్ఞులు జె. డబ్ల్యు. ఈటన్ మరియు జె. ఐ. మూవారు ఈ అభిప్రాయాన్ని 1971 జూన్ నెలలో 'నేచర్' అన్న పాశ్చాత్య పత్రికయందు వెల్లెబుచ్చారు. అంతేగాక కృతకంగా శరీర వుష్ణోగ్రతను 37° సెంటి

గ్రేడునకు పెంచినట్లంటే వ్యాధి పురుష బీజాల పుత్పత్తిలో సంభవించే మార్పుల ఫలితంగా ఈ రోగుల సంతానాన్ని తగ్గించే అవకాశాలున్నాయని వీరి పరిశోధనలు ధృవీకరించాయి.

పీకిల్ సెల్ అనేమియో అసీయా ఖండ వాసుల్లో చెదురుగ నున్నా, ఆఫ్రికా ఖండంలో నలభై శాతము, మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంతంలోని సార్దీనియా ద్వీపంలో సగానికి పైగా ప్రజలు ఈ వ్యాధిపీడితులు. దీనిపై గావించిన సర్వేల ఆధారంగా ఈ రోగుల సంతానంలో వ్యాధి కారకమయిన 'S' జన్యువు ఒకటే మన్న ఎడల వారు మలేరియా రోగ నిరోధకతను హెచ్చుగా కలిగివుంటారని తేలింది. కానీ రెండు 'S' జన్యువులంటే శిశువులు బాల్యాస్తమ్య కూడా గడవక ముందే మరణిస్తారట.

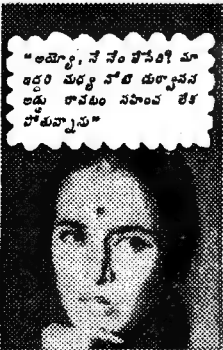
ఈ మధ్యకాలంలో అమెరికా, ఇటలీ లలో ఇలాంటి జన్యువ్యాధుల పునికి గూర్చి బడిపిల్లల్లో విధిగా స్క్రీనింగ్ చేస్తూ భవిష్యత్తులో వారి జీవన విధానాలు, వివాహ ప్రయత్నాల్లో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను గూర్చి ప్రత్యేకంగా వివరిస్తున్నారు.

జన్యు శాస్త్రంతో ప్రస్తుతం కొనసాగే నవీన పరిశోధనలు పూర్తి ఫలవంతాలయితే 'జెనెటిక్ ఇంజనీరింగ్' ద్వారా యిలాంటి అనువంశిక వ్యాధులను నివారించుకొనే శుభదినం చాల దగ్గరలోనే వుందని మ్యాడ్రిడ్ లోని అలిండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ జీవరసాయన విభాగపు అధిపతి ప్రొఫెసర్ తల్వార్ గారి విశ్వాసం.

అతనంటే నాకుప్రాణం. అతనైతే ఎట్లాచెప్పేది?

నెం రోజుల క్రితం, ఇద్దరినీ, అనుమతేనా వరే, రమేష్ అయిట పెళ్లం చేసుకొనే రోజుకు దుర్మరంగా ఉండేది. ఇప్పుడు, అతని వోలే దుర్మరం వల్ల, అతనికి దగ్గర్లో ఉండటమే సహించ లేక పోతోంది.

"అయ్యో, నే నేం పోసితి మా ఇద్దరి మధ్య నోటి దుర్మరంన అద్దు రావటం సహించ లేక పోతున్నాను"

కథనాక. ౬౩ రోజున రాత స్నేహితురాలు, ఇమమ కాల్వేను కోసమని వచ్చింది.

"అద్దా దిగా అవతి తిన్నావేం, రాదా?"

"రమేష్ నోటి దుర్మరంన... అతని దగ్గరికి వచ్చివచ్చతల్లా, రాని తరించ లేకుం తిన్నాను"

"దివాకా గ్రీన్ లో రానిని వదిలింతుకోటం చాలా తేలిక. దుర్మరంను కలిగించే సూక్ష్మ క్రిములును నిర్మూలించడానికి ప్రత్యేకంగా దివాకా గ్రీన్ కాయలు చేయబడింది. అంతేకాదు, దుర్మరంన రాకుండా, నోటికి అధిక సురక్షితమైన సమకారే క్లోఫిల్ దివాకా గ్రీన్ లో ఉంది"

"అతనంటే నాకు ప్రాణం. అతనైతే ఎట్లా చెప్పేది?"

"ఏమిస్తల్లా, అతనైతే చెప్తాల్లా ఎం? ప్రస్తుతం అతను చాలా టాక్ పెట్ట తీసిన దివాకా గ్రీన్ పెట్టు"

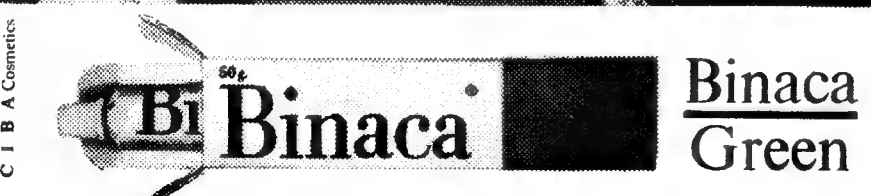

నెం కథనాక...

"నేను గమనించానో లేదో గానీ, రాదా, నాలో ఏదో మార్పు వచ్చివట్టు అనిపిస్తోంది. అతను నా వివారించడం నాకో చాలా అభ్యుదయంగా తీటు వ్నాడు. నా కిప్పుకు లంకో నిర్భరంగా తీంది"

"అవునండీ, నాకా అతలా కనిపిస్తోంది"

అమెకు కప్పకుండా తెలుసు. దివాకా గ్రీన్ తాని ఉకరి నొకటి అత్యంత సన్నిహితులుగా చేసింది.

రోజుండా, మీ క్యాసను తాజాగా మధురంగా ఉండగల, ప్రకృతి యొక్క స్వకీయ దుర్గంధ నివారిణి క్లోరోఫిల్ దివాకా గ్రీన్ లో గలదు.

mcm/cg/13a tel.

1972 ఫిబ్రవరి 28న మొదటి సారిగా నేర్పించిన కమ్యూనికేషన్

అంబేద్కర్

మంత్రగారాశ్చరు/

✱ తొందరగా తల్లివ్వవే అమ్మా ...
టై మైపోతోంది'

'ఏవిటా గెంతులూ ... అబ్బబ్బ...తలకి
నూనె రాయమంటావా - వద్దా? ఏవిటా
ఇవాలి అంత తొందర?'

'తొందరంటే తొందరే మరి...నాకు
విరాయిలు పంచివెడతారు. అల్లా అసీసుకి
మంత్రిగారొచ్చారు. మరి మా మ్మాలు
పిల్లలవంతా వెళ్ళొద్దేపిటమ్మా'

'మంత్రిగారికోసమా - విరాయిలకోసమా
ఈ నిండుల్ని? ఊ...మరి తల అలా

అల్లాడిస్తే ఎలా దువ్వను? ఇంకా ఏదీ
రాజా, వీరభద్రం రానేలేదు. కాస్త ఉస్సా
తిని వెళ్ళు...'

గోపీ వినిపించుకుంటేనా? చొక్కా మీద
గుండి పెట్టుకోలేదు. పాలేనా తాగలేదు.
నిన్న బాగా కరిచిందన్న జోడుగురించి
అలోచించేసా లేదు. అదరా బాదరా తొడి
గేసుకుని. పుర్రకాల వంచీ భుజాన తగి
లించుకుని, వెనక్కి తిరిగేసా చూడకుండా
వరుగుచుకున్నాడు.

- శాంత మనసు చిన్న బుచ్చుకుంది.

ఏదేళ్ళ పసివెదవలో ఇంత ఉత్సాహమూ
మంత్రిగారికోసమేనా? ఏవీ తినకుండా,
తాగకుండా వెళ్ళినవాడు ఎవ్వటికి వస్తాడో
అన్నదే ఆమె ఆలోచనైపోయింది,
'గోపీ...సాయ్...గోపీ' అని పిలిచి,
ఎదురుగా కనపడ్డ శాంతలో 'గోపీ పుచ్చా
డాండ్' అని అడిగాడు, తానూ ఓదేశ
చాయకుల్లా లాల్చి, సైజుమా చేసుకుని
బయల్కొరిచి వీరభద్రం.

'ఇప్పుడే నెళ్ళిపోయాడు. ఇంకా మబ్బు
తిరిగుంటాడేమో?' అవునుగారీ... మంత్రి

గరు ఏన్నంటికి వస్తారట?' అడిగింది శాంత.

'అదేమో నాకేం తెల్సా? మా మాస్టరు చెప్పారు నిన్న-మంత్రిగారొస్తారు. తెల్లారే నాకి అందరూ వచ్చేసియండి. మీరంతా పిఠుల్లో నిల్వోవాలి. జైజై ఆరాలి-అని. అందుకే తొందరగా వెళితేయన్నా—'

అంటూ గబగవా నడిచిపోయాడు. పిడిలో నిల్వోని మాస్తోంది శాంత. నిజనే. ఎప్పుడూ ఏడుస్తున్నో అని ఎండే ఊరు, అవేళ కళకళలాడుతున్నట్టనిపించింది. మనుషులు చాలా పాదానిడిగా తిరుగుతున్నారు. ఎప్పుడూ లేంది, తమంటి ముందునుండి రెండుమూడు జీపులుకూడా వెళ్ళాయి.

పాస్తూలు పిల్లలు, ఎస్సీ బటలు నేరుకుని, బూట్లు టకటక లాడిస్తూ తిరిగి నడిచిపోతున్నారు. పిడికొనన విద్యాలంకరిస్తున్నారు కూడా.

ఇంతకీ మంత్రిగారొచ్చేది ఎన్నిగంట అకు అన్నది తెలుసుకందామన్నది అమె తాన తమం.

ఇంతలో రాజు ఆలా వెళ్ళడం గమనించి, పిడి అడిగింది.

'తొమ్మిదికి ఆరుకుంటాను' అన్నాడు రాజు.

'ఇలాగ స్కూలు లేదా?'

'మంత్రిగారోస్తే, స్కూలుంటుందేమిటి? అందుకే మేం పుస్తకాలు వట్టు

మంత్రిగారొస్తారు !

కట్టుచూపేమిటి?' ఎదురు ఎత్తు చెబాడు.

'మంత్రిగారోస్తే స్కూలుండదు ఆ రోజు పాఠాలు మనా. బాగానే వుంది. బతే, గోప పుస్తకాలు తీసుకెళ్ళాడేం చెప్పా?' తనలో అనుకున్నట్టు అంది శాంత.

'అదేమో...నే వెళితేయన్నా' దొడు తీశాడు రాజు.

ఎండాకాలమేమో, ఉదయం ఆరున్నరకే ఎండ తీక్షణంగా వచ్చేసింది. చెవట్టు వట్టేస్తున్నాయి.

'ఏం చోద్యమమ్మా...ఎప్పుడో తొమ్మిదింటికి మంత్రిగారోస్తే, పిల్లవెధవ వచ్చి మంచిచిత్తా తాక్కుండా తెల్లారేనరికి తురుమన్నాడు. వేలేడు లేడు. పిడి కెందుకీ ఉత్సాహం?' అనుకుంది శాంత.

వేలేడు లేడు కనకనే పిడికా ఉత్సాహం. ఈ ఉత్సాహం వెనక రాజకీయాలు లెలియవు కనకనే వాడికా ఉత్సాహం. ఉత్సాహం విగ్రహా ఊరేగే ఊరేగింపులో భేషజాలు వాడికి అందవు గాబట్టే, వాడికి ఉత్సాహం.

ఈ నభలు, ఈ నయావేశాలు, ఈ పూలపండలు, ఈ బాజా భజంతీలు, ఈ వాగ్దారాలు-ఇవన్నీ కేవలం ఒక షా-అని తెలిసినా, వాడిలా వూరు తెచ్చారక మునుపు పరిగెత్తాడు.

భర్త (టైనింగ్ కి వెళ్ళగా, గోపి దగ్గం పెట్టుకుని, ఒక్కరి కాలం వెళ్ళబుస్తోంది శాంత.

రెండో క్లాసు చదువుతున్న గోపికి మించిన బరువున్నాయి వాడి పుస్తకాలు. అన్నీ రోజూ వట్టుకెళ్ళాలంటాడు. వాడు తినే నాలుగు మెతుకులూ, ఈ పుస్తకాల మోతకి సరి. ఇదా నీ కుర్రసన్నాసి ఏం చదువు వెళిదిడతాడు? స్కూలు వూరి నానని. దాదాపు మైలు గూంం, ఈ భారంతో వాడు వెళ్ళిరావడమే గగనమైతే—వా చదువేమిటి?

స్కూల్లో మాష్టర్లేం చెబుతున్నారో, పిడిం నేర్చుకుంటున్నాడో, అడిగానికి వీలేదు.

అలిసిపోయి, నిస్తాణగా, వాడిపోయిన తోటకూర కాదలా గోపీవచ్చి, పుస్తకాల నంది మూలవడేసి, అరుగుమీద 'ఉన్.' మరి చతికిల బడేప్పటికీ, శాంత కళ్ళల్లో నీళ్ళ తిరిగి.

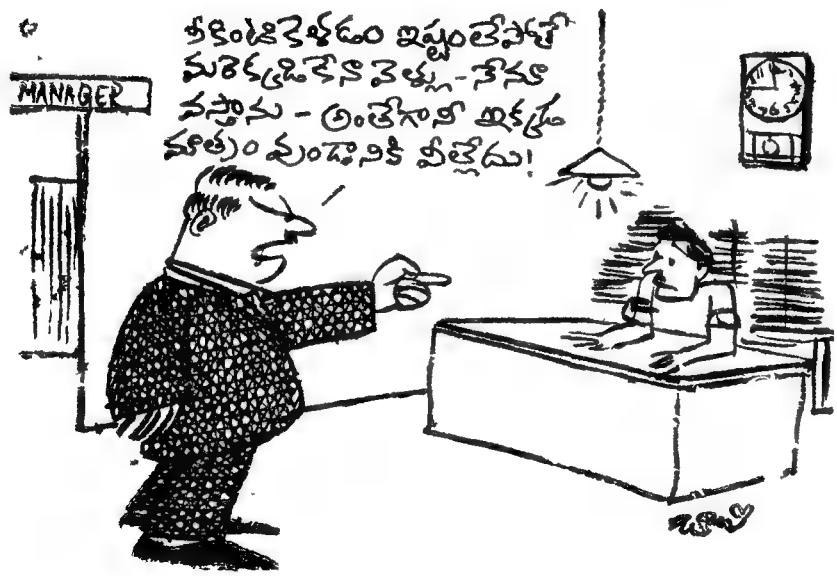
'ఎందుకొచ్చిన చదువిది? వాడి ప్రాణానికి సుఖంలేక పోయాక? ఇది రూపాయలు పోతే పోయాయి. అంటేదగ్గరే (పైవేలు చెప్పిస్తేనో—' అంటే

'మంచిదానివే, పిల్లలు పదిమందిలో తిరక్కపోతే, ఏవన్నా పనికొస్తారా? దూర పో, దగ్గరనీ, చిన్నప్పిక్కడో—అలోచిస్తే, చదువలె వస్తాయే? పొరుగుూరునుండి వచ్చి చదువుకుంటున్నారు పిల్లలు. మరి వాళ్ళుమాటేమింటావో? చదువుకూన్నది, బాధపడుతున్నది మన పిల్లవాడొక్కడే కాదు కూడా—' ఇది నారాయణరావు జవాబు.

'ఏవిటో మీరలా అంటారుగానీ, పది పోయిన ముఖంతో, కుర్రవెధవ పుస్తకాలు మని ఆ ఎండలో అంతదూరంనుంచి, బండేడు పుస్తకాలతో, ఒక్కంతా గెవట్టతో వస్తూంటే, మాళ్ళేక నామనసు తరక్కుపోతూంది. మీకేం ... ఎన్నో చెప్పారు. అడగై పుడై తెలిసేది తల్లి మనసు.' శాంత బాధపడేది.

ఇంటి దగ్గర (పైవేలు చెప్పించడానికి నారాయణరావు అభ్యంతరం చెప్పలేదుగానీ, స్కూలుకుమార్తం (వెలిరోజూ వెళ్ళి రావా న్నాడు.

ఉదయం ఎనిమిదికి, ఓవేల్లో కేరేజి, మదోచేల్ పుస్తకాలనంది వట్టుకుని

స్కూలుకేళ్ళే సాయంత్రం ఆయిదు దాటాకానీ, ఇల్లు చేరదు గోపి. మరి నడవాలా?—వచ్చి నీళ్లు పోసుకుని, బట్టలు మార్చుకుని, కొంచెం సాయ తాగేస్తేనే పైవేలు మాష్టరు రక్షి.

ఆరునుండి, ఏడున్నర వరకూ ఆయనే చెప్పేవాడో, అరిసిపోయి, కారుకుపోతూన్న కళ్ళతో వీడేం వినేవాడో... ఏమీ అంటు పట్టుదు శాంతకి.

'అనలేందుకొచ్చిన చదువులివి? దిండుకా తెలుగు, లెఖాలు నేర్చుకుంటే చాలదా? అలా ఐతే, తానే ఇంటిదగ్గర నేర్పగలదే'—ఇదీ ఆమె ఆలోచన.

'ఇందిరాగాంధీకి జై. నెహ్రూ చవాక జై...' అనే కేకలు విని, వీధి కేసి మోసింది.

గర్వ స్కూలు పిల్లలు రంగు రంగుల బట్టలు వేసుకుని, జెండాలు పట్టుకుని, బాలులుతీరి వెళ్తున్నారు. వెనకగా మేష్టలు మృదు కూడా, ముసిముసిగా నవ్వు కుంటూ, వాళ్ళలో వాళ్ళేవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నారు. హిందీ లీచ రమ్యతో, కొత్తగా చేరిన సైన్స్ అని స్టెంట్ సూర్యం ఏదో జోకు వేశాడు. ఆవిడ నిరగబడి నవ్వుతోంది— ముఖం మీద పద్మ వెంట్రుకల్ని సరిచేసుకుంటూ, చెదిరిన పవిత్రను మాడనట్టు లటిస్తూ.

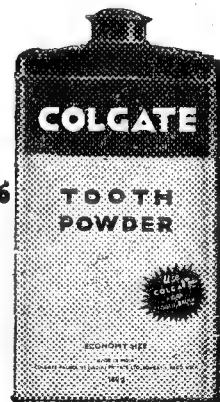
ఆ గుంపు వీధిమలుపు తిరిగక, ఇంట్లోకొచ్చి, స్నానం అయిందనిపించి, ఇంత కాఫీ తాగింది శాంత. గోపి తిన కుండా వెళ్ళిన ఉష్మి, తనబుద్ధి వెయ్యే తరు ఆమెకే.

'చంటివెడన ఆకర్తో వెళ్ళగా, నేను కూచుని మింగవా' అనుకుని, గబగబా వంటవయ్యం చేసింది. 'గోపికి ఇష్టంవని టమాటో పెరుగుపచ్చడి, కందిరవ్వు, వాయు రక్షి చేసింది. బంగళాదుంపలు తిరిగి ఉడకబెట్టడానికి స్ట్రామీద పెట్టి, టైం చూసింది.

తొమ్మిది కావస్తోంది. ఇప్పుడో చురో ఫుడీకో మంత్రగారోస్తారు. ఆ గంటలో తిలగమంతా ముగుస్తుంది. పది దాటాక గోపి వస్తాడు. దుంపలు వుడికాక, తొక్కలు వొల్లేసి వుండేస్తాను. గోపి నీళ్ళాపొసుకుని, బట్టలు మార్చుకునేలోగా అసలే దోరదోరగా వేయించి, వేడివేడిగా పెక్కిస్తాను...ఇలా అనుకుని, పని చకచక కొనిచ్చింది శాంత.

"బరకగా ఉండే పాత కాలపు పళ్ళ పొడరులు మీ చిగుళ్ళకు పళ్ళకు చెరుపు చేస్తాయి..."

కాల్లేట్ టూత్ పొడరుతో మీ చిగుళ్ళను, పళ్ళను కాపాడుకోండి. చెడు శ్వాసను అరికట్టండి!

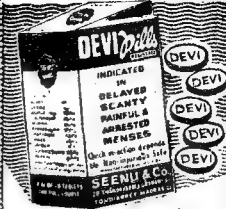
కాల్లేట్ టూత్ పొడరుతో అధునాతన దంత వంగకడ పొడు పెనంది—దాని వలన ఉబ్బినకరమైన రుచిని మీరు ఎంతో మెచ్చుకుంటారు! మీ పురుషుల కొరకు ఈ సోఫీ ఉత్తమం కావండి!

MR. M. R.

ముతుక్రమం ఆలస్యమైతే ?

వివారపడవద్దు ప్రఖ్యాతిగాంచిన 'దేవిపిల్లు' వాడండి

'దేవిపిల్లు' ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన, క్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన, లేక అగోపాయనబహిష్టకుదేవిపిల్లు బాగుగ గుణిమిచ్చును

1 అన్ని సంవత్సరములలోను శీఘ్రముగాను, అమోఘముగాను పనితీరును
2 వీధితిలగములలో శీఘ్రమునకు పట్టించు కలిగింపుడు

FULL COURSE/28 TABLETS Rs.11/-
HALF COURSE/14 TABLETS Rs.6.00

ప్రతిచిట్టదొరకును

Mrs. SEENU & Co., MADRAS-81

Available at all leading Chemists & Druggists.

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి

"మేల్ మాయల్ మందు"

నల్లరంగు, మృగరంగు, పొడవా, దదులు, గజ్జి, మరియు చెడ్డవీరు వ్యాసించినందున ఏర్పడు చిమకు పుట్టించు రణములు మొదలగా

దీర్ఘకాల వర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములకు

పెద్ద డాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి సము

5/22, మేల్ మాయల్ (P. O. N. A. D.)

‘జీది దాటిపోయింది: ఈలోగా వీధిలోకి
 ■ అరడజను పార్శ్వేనా వెళ్ళిపోయింది.
 జనం ఎవరిమట్టుకు వారు, దేశానుభవ
 రించేసేంక గభరాలో పడిపోయి, వడి
 వడిగా పోతున్నారు.

‘అప్పుడే వద్దాటిపోయింది వెధవ ..
 ఆకలికేం గిరిగిల్లాడిపోతున్నాడో? ఎందు
 కొచ్చిన మీటింగిది...పొద్దున్న వెల్లిసవాడు
 శంతవరకూ ఏం తినకపోతే, ఏవైపోవాలి-’
 విలవిల్లాడిపోయింది శాంత.

లోపలికి వెళ్ళి, గబగబా ముక్కలు
 వేయించి, గోపీ కేరేజిలిసి, అందులో వాడి
 కోసం భోజనం వర్తేసి, ఓగ్గానుదు మజ్జిగ
 తాగి, ఎంటికీ తాళంపెట్టి కేరేజీ తీసుకుని
 బయల్దేరింది స్కూలుకి. వాడికి నాలుగు
 మెతుకులు తినిపించకపోతే, ఆ తల్లినువను
 వూరుకోనంది.

రోడ్డు జండులతో అలంకరించారు.
 జీపులు, విన్నడూ చూడని కార్లు, హడా
 విడిగా తిరగుతున్నాయి. ఖద్దరు వంచలు,
 గంభీర టోపీలు కొల్లలుగా, గంధీగారి
 గురించీ, యూహ్యఖాన్, భుట్టో గురించీ-
 ఏవే ఏవో మాట్లాడేసు కుంటున్నాయి.
 ఖద్దరు పోటో గ్రాఫర్లతో, పంచాయతీ
 ప్రెసిడెంటుగారు—

‘ఇదిగో...మరిప్పడే చెప్తున్నాను. మరి
 మంత్రిగారి వక్కన మనం నిలవగానే
 పిలుకు పిలుకుమని నొక్కేయాలి. పేదర్లో
 మనభొమ్మ వడిపోవాల. మరేటనుకున్నారో
 మనంలే ... అన్యరేగానీ ... కాపీల్తాగేరా...
 దానికేట్నండీ...తాగితే మరితాక్కూడదేటి?
 మరి కుపింత పుచ్చుకోవయ్యా...మీకు తెల్లు
 గానీ...మరి...నిది...మా బామ్మరి నేడూ...
 యాడండీ...గేనపురంమెంబరండీ...వాడు...
 విూరు కాపిలకిలగతన్నరుగానీ...అడైతే
 శండీ...ఓసీసా ఎట్టేసినా ... ఏదీ...అదేనే
 వయ్యా ... ఓ ప్ మ ని ఊదెయ్యడూ ...
 పొన్నాపొన్నా...’ అంటూ విరగబడి నవ్వాడు.
 ‘...మనో మనమాట...మా బామ్మర్రి
 మాదనుకొన్నేగాని, ఇలాంటిది తెలవ్వు...
 వమానికి తెలిసిందిగానీ...నేపోతే...తిరకాస్తే
 పోయేది ... ఖరేయ్ ... యోన్దాడూ ...
 నత్తేనూ ... ఇల్లెండర్ల రమ్మూ ... మన
 మంత్రిగారి బోసెలయోక ... ఏదీ ...
 అదేరా ... నీకు తెల్లగానీ... మన
 సుందరయ్య నేడూ...అడికిపేన్న వాన్నెప్పి

మంత్రిగారొస్తారు !

నానని...దాన్నిగ తరగ...ఈదెబ్బతో మమారి
 ఇబ్బాలు, పట్నం కాసింగువొరకు రోడ్డు,
 ఆ వడవటి సేరువు... ఈ కాంట్రాక్టులన్నీ
 న న సేతిలోకి రావాలి...’ అలిసిపోయి, అగి
 పోయి, పోలీసు జీపుమాసి, గబగబా మెట్టు
 దిగాడు ప్రెసిడెంటు.

‘కాస్కారం యస్పైబాబూ...ఏటిలా
 దయసేసి... ఓ ... మంత్రిగారొస్తారు
 కదూ ..’ ఒదిగిఒదిగి జీపువక్కన నిల్పున్నారు.

‘జనయ్యా! అది ఎరేగానీ, మంత్రిగారి
 కారు మధ్యలో రిపేరొచ్చింది. ఎండలో
 మంత్రిగారు క తరతలాడి పోతున్నారు.
 ఓ మంచిశ్శేనా దొరకమ్. ఏం వూరయ్యా
 ఇదీ...మరి తొందరగా ఎదురెళ్ళండి...’
 ఆధికార పోరాలో అన్నాడు యస్సెన్.

‘ఎంత మాటెంతమాట. ఎండ ఫెరేల్మని
 పోతంటే. ఇదో ఇప్పడే బయల్దేలున్నాను.’
 అంటూ ఓ జీపునిండా తినడానికి, తాగ
 దానికి పామాన్లు నింపేసి, కన్నుమూసి
 తెరిచేలోగా మాయమయ్యాడు ప్రెసిడెంటు.

ఈ మాటలు వింటూన్న శాంత ‘ఇంకా
 ఎంత సేపొతుందో మంత్రిగా రొచ్చేసరికి
 ఇప్పటికే వడకుండు దాటుతోంది. ఇంతా
 ఇంతా మ్యాలు పిల్లలు, ఈ ఎండలో
 ఏమైపోవాలి? మంత్రిగా రొస్తున్నారనే
 సరదానే తప్ప, తమకేం ఒగుతుందో
 అక్కర్లేదు కదా ఈ పసివాళ్ళకి. మంత్రి
 గారు కారో కూర్చుని ఎండబాధ అనుభ
 వించేస్తున్నారుట. జీపునిండా తినబండారాలు
 కూల్(డింక్స్) వేళ్ళాయి. లోటికేడులేని
 ఈ నోరులేని పిల్లలేం తిన్నారో, ఈ
 ఎండలో నిలా నిలబడ గలుగుతారో ఎవరికి
 అక్కర్లేదు. ఏం మనుషులో—’ అనుకుంది
 మనసులో, అక్కడచేరిన పిల్లలగుంపులో
 తన గోపీని వెతుక్కుంటూ.

గోపీ అక్కడ కనబడలేదు. ఎలిమెంటరీ;
 మిడిల్ స్కూలు పిలలందరూ, మైదా
 నంలో వున్నారని వివి, ముఖానవట్టిన
 చెమటని తుడుచుకుంటూ. ఆయాసంగా
 అక్కడికి చేరింది.

నిశాలిమైన ఆ మైదానంలో అరంగుళం
 మేర నీడలేదు. ముఖాలు వేళాడేసుకుని,
 తలలో పట్టిన చెమట, ధారలుగా ముఖం
 మీంచి, చెంపలమించి — చొక్కాలమీద

వడుతూంటే, దిగాలువడి; ఇంతింత
 వెధవలా ఎల్సొని వున్నారు.

మంత్రిగారికోసం పెద్ద వేదిక కట్టారు.
 దానిమీద, వెత్తని పెద్ద పెద్ద కర్పిలు
 అమర్చారు. ఎక్కణ్ణుంచో కరెంటుతెచ్చి,
 మూడు స్టండింగ్ ఫాన్లు ఫిక్స్ చేశారు.

ఆ చల్లని నీడర్లో ఆశీసులయ్యే మంత్రి
 గార్ని తలుచుకుని, ఇలా ఎండల్లో నూడి
 పోతున్న ఈ చంటవెధవల్ని చూసి
 శాంతగుండె చెరువైపోయింది.

‘ఎవరెలాపోతే తనకేం? తన గోపీ
 ఎక్కడున్నాడో’ అనే స్వార్థం ఆమెలో
 కలిగింది. ఆమెకళ్ళు వాడికోసం గాలించాయి.
 వాడిక్కడా కనబడలేదు. ఆమెలో ఆత్మత
 ఎక్కువైంది. ఎవరో వెళ్ళాంటే అడిగింది.

‘చిన్నపిల్లల ఒడిపిల్లలేనా ... అదిగో
 అక్కణ్ణుల్నువారే వాళ్ళే. అందులో మీ
 అబ్బాయి లేడా?’

‘లేడండీ...’

‘లేకపోవడ మేనిటి? వుంటాడు
 చూడండి. పిల్లల నన్నులు ఎడమన్ను
 చోట వుంటారు గనకనా? ఏ చెట్టుకింద
 చేరి అడుకుంటున్నారో...’ అంటూ చక్కా
 పోయాడు చొక్కారావు. అవునుమరి కాస్త
 పెద్దచొక్కా వేసుకున్న అతనిపేడు అదే
 బిపుండాటి.

ఇంతలో కొంతమంది అదరాబాదరా
 వేదికమీద చేరారు. అందరి దృష్టి అటు
 మళ్ళింది. మైకు పలికింది.

—మంత్రిగారి కారు పా డైం ది.
 తోవలో వున్నారు. మరోగంటలో వారు
 రానున్నారని చెప్పడానికి సంతోషిస్తున్నాం.
 ఎవరూ వెళ్ళిపోకండి. మంత్రిగారొస్తారు.
 పిల్లలకి మిఠాయి వంచిపెడతాం—’

‘ఇంకా ఎంతసేపొతుందో భగవాన్.
 గోపీ కనిపిస్తే, చొక్కా ఇంటికీ తీసుకు
 పోదును—’ అనుకుంది నాలుగు దిక్కులూ
 చూస్తూ శాంత.

వీరభద్రంగాని, రాజగారి కనబళ్లేదు.
 ‘పిళ్ళ ముగ్గురూ తిప్పిపోలేదు కదా—’
 అని శాంత, వెర్రెత్తిందానా ఆ ప్రాంత
 మంతా తిరిగింది. ‘ఎక్కడా వాళ్ళ జాడ
 లేదు.

మరోగంట గడిచింది. మంత్రిగారు
 ఊళ్ళోకి వచ్చారనేవార్త నిమిషాల్లో చేరింది
 సభాస్థలికి. ఇక్కణ్ణుంచి ఎవరో తరుము

తున్నట్టు, జనమంతా పూడ్చికి పరిగెత్తారు.

పిల్లలు కూడా పోలేమని, హారని-గోలచేస్తూ, ఏదో వెళ్లి ఉత్సాహంతో, కేకలేస్తూ పరిగెత్తారు. అందులో గోపీ ఎక్కడ వున్నాడని వెతుకుతుంది శాంత? లేక తామకూడా ఆ గుంపువెనక ఎంతకని పరిగెడుతుంది?

మంత్రిగారు భోజనం చేశాక, సభ ప్రారంభిస్తారు. ఎప్పుడో ఉదయం విని మిదికి వక్కపూర్ణో కాస్త ఉపహారం తీసుకున్నారట.

అంతే జనం, స్కూలు పిల్లలూ అవరి మితానందంతో, అమిత భయభక్తులతో, ఆయన బోజనం చెయ్యడం— తమందరికీ ఏంతో ఉనకార మైనట్టుగా, నిల్చున్నారు నంచాయితీ ఆసీనుబయట ఎండలో.

మరో గంటకి తిరిగి సభాస్థలం అంతా జనంతో నిండిపోయింది. సుమమ్యలు ఒక్కొక్కరు తోసుకుంటూ, జాగాలు చేసుకుంటున్నారు. ఆ తోపులాటలో, శాంత చేతిలో కేరేజీ కిందపడి, విడిపోయింది. వండినవన్నీ నేలపాలై నాయి. అంతవరకూ కనబడని ఓ కక్క, ఆదరాబాదరావచ్చి, ఆ అహోన్ని పోయిగా లోకాడిస్తూ అరిగించింది.

శాంత మనసు గిరిగిరి కొట్టుకొంది, గోపీ కనబడలేదు. వాడికోసం తెచ్చింది ఇలా మట్టిపాత్రెంది.

‘మంత్రిగారోస్తే వీడికి కలిసి వచ్చిందేమిటి?’ కసిగా అనుకుంది మనసు శాంత.

సరిగ్గా అదంటే అయిదే నిమిషాలు మంత్రిగారు మాట్లాడారు. శాంతకి మంత్రిగారి మాటలనే దృష్టిగాని, ఆయన నలుకులు వింపానుకే ధ్యానకాని కలగలేదు.

‘గోపీ.. ఎక్కడి కెళ్ళావ్ నాయా... ఈఎండలో, ఈ జనన స్థలంలో నిష్పేక్షాడని వెతుకకు బాబూ...’ ఆమె మాతృహృదయ కోల్పోయింది కళ్ళల్లో నీళ్ళు ఉప్పెనగా బయటకువెళ్ళాయి.

‘...కాబట్టి మీరంతా త్యాగం చెయ్యాలి ఓపూలు భోజనం మానెనా, దేశానికి శాంత సేవచేయాలి... బేవ్... బేవ్...’ తిన్న మసాలా కూరల వాసనలు, తేన్నుతో ముక్కుపుటాల్ని ఆనందపరచగా, విర్వి

కారంగా, లేజోమయంగా, మంత్రిగారు సుఖాశీనులయ్యారు.

జనం తన్నయంతో చప్పట్లవాన కురిపించారు. వేదిక ఖాళీ అయింది. ఎవరి మట్టుకువారు. పాదావిడిగా నడిచిపోయారు.

‘గోపీ ఏమైనాడు’ ఇదే ఆ లోచన శాంతలో గింగుర్న కొట్టింది. పిల్లల్నిడి గింది. మాష్టర్లనడిగింది. అందరూ— ఇక్కడే వుండాలి, మేం చూశామే—అని అన్నారేగని, గోపీ ఎక్కడా కనబడలేదు శాంతకి.

ఖాళీ కేరేజీలో, ఉనూరుమంటూ, బరువైన గుండెతో గోపీ ఏవైపోయాడో అనే బెంగతో, ఇంటి గుమ్మంలో ఆడుగు పెట్టిన శాంత మనసు ద్రవించి, నేయుడ కెరలాల్లా, దుఃఖం మంచు కొచ్చింది అక్కడి దృశ్యం చూసి.

ఆరుగుమీద, పుస్తకాల సంచి తరకింద పెట్టుకుని, మట్టి కొట్టుకుని, నీరసించి, పీక్కుపోయిన ముఖంతో, ముదురుకుని వడుకున్న గోపీనిచూసి, ఆమె ఆగలేక పోయింది.

‘గోపీ...లేనాయనా...ఇదేం ఖర్మరాబాబా ఇలా నేలమీద వడుకున్నావ్ ... ఎంత సేపైందిరావ్నా వచ్చి ... పాపిష్టిదాన్ని...’

నీకోసం వచ్చాననే అనుకున్నానుగాని...నా కోసం మవ్వు వచ్చి నంటావనే ఆలోచనే రాకపోయిందిరా నాకు...’ ధారా ప్రవాహంగా కురుస్తూన్న కన్నీటిని తుడుచుకోనైనా తుడుచుకోకుండా, గోపీని ఒక్క ఉడుట్టు గుండెలకా హత్తుకుంది.

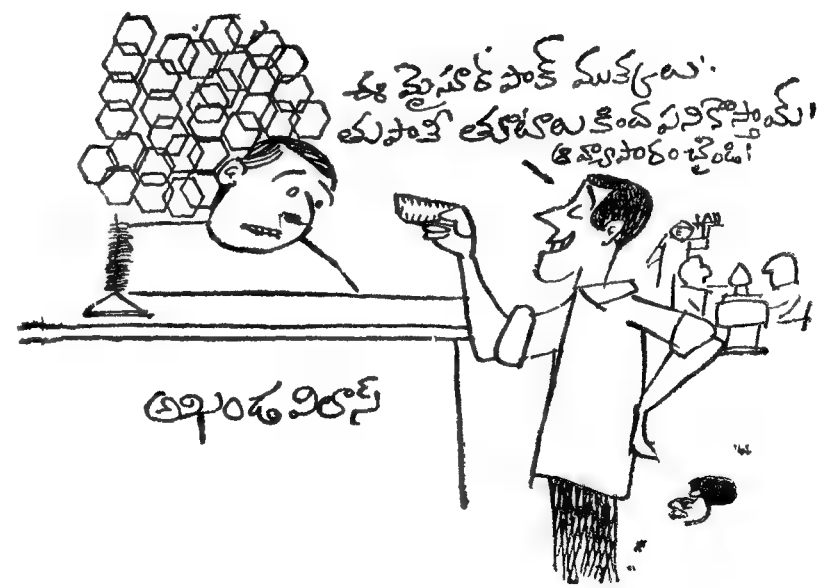
గోపీ కళ్ళుకెరిచి, నీరసంగా శాంతని చూశాడు. తల్లిని చూడగానే నాడిలో నీరసం ఉపే ఆని వూదినట్టు, ఎగిరి పోయింది.

‘అమ్మా...అమ్మా...ఎక్కడి కెళ్ళావే... ఇలా ఇక్కడే గింట్టెంది నడుకున్నావే... ఆకలేసి పోయిందే ... కాళ్ళు నెప్పిట్ట పోయాయే ... అబ్బ ఎంతెండనుకున్నావ్... అమ్మా ... మంత్రిగారోచ్చారే, నూకు మితానాలు వందారే...! అంటూ కుడిచేయి పిడికిలి విప్పాడు.

బరకపట్టి, మట్టి కలిసిన చింపిక్కింత పిప్పరమంటు బళ్ళ లది.

‘రెండిచ్చారే. ఒకటి నేం తిరేశాను: ఇది. నీకు...’

హృదయం కరిగిపోయి, కప్పిళ్ళగా ప్రవహిస్తారంటే, గోపీ వంకమాస్తూ ‘రా బాబూ’ అరకంది శాంత

శ్రీవియల్

జరిగిన కథ

మాధవరావు ఆ స్థానానికి స్కూలు మాస్టర్ గా వెళ్ళాడు. ఎవరికో ఉపకారం చెయ్యసోతే ఆతను తుక్కుకాటుకు గురి అయ్యాడు. బామ్మగారు అతన్ని ఎటుంటికి తీసుకువచ్చింది. అనురాధ తోలి మాపుల్లోనే అతన్ని ఆకర్షించింది. ఆ తర్వాత అతనిదగ్గర వదుపుకోవడం ఆరంభించింది. రంగ రాజు కొడుకు రాజరావు ఊరికి వెసిడెంటుగా వెళ్ళాడు. ఆమె చాలా బాధపడింది. మాధవికి పెళ్ళయి అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. రాజరావు రామని నిర్బంధించాడు. మాధవరావుకు సంబంధించిన ఒక రహస్యాన్ని వెల్లడించాడు. రాజు నమ్మలేదు. రాజరావు అత్యవసరం చెయ్యబోగా ఆమెకి పుస్తా తప్పింది. మాధవరావు ఆమెని రక్షించాడు. గెబ్బలు తగిలిన మాధవరావు రాధ సవర్యం కోలుకుంటూ... మాధవరావు తల్లి విషాదగాధా రాధని కలచి చేస్తుంది. శరీరంతో గన పరిచయాన్ని రాధకి ఎవరిస్తాడు మాధవరావు. అతని కథంతా చెప్పుకు వచ్చాడు. అన్నగారు ఎలా వసించింది వివరించాడు. అనురాధకి ఇప్పుడు అతనిమీద అభిమానం మరింతగా పెరిగింది. వారిద్దరికీ పెద్దలు నిహారం విశ్మయం చేశారు. అంతా పెళ్ళి పూర్తిచేశో వస్తారు. ఒక రాత్రివేళ రాజరావు అనురాధని బలవంతంగా విత్తుకు పోయాడు. మాధవరావు ఆమెని కాపాడాడు.

24

* మరునాటికి కొంచెం లేచి కూర్చో గలిగే శక్తి వచ్చింది. రామరావుగారు రాజుని తీసుకొని ప్రాద్దుష్టే వచ్చారు. కుశలప్రశ్న... అయ్యాక. '...మళ్ళీ రేపు ప్రాద్దుష్టే పోవాలి!' అని లేచారు రామరావుగారు.

ఏదో అడగబోయాను, ఎలా అడగాలో

అర్థం కాలేదు. గోడమీద కేలండరులో ఆనాటి తేదీ కొట్టవచ్చివుట్లు కనపడింది. అసాటికి పెళ్ళి జరుగుతూండవలసింది. కానీ, పోస్టులు పొందయ్యాను నేను. మిత్రుల సహాయంతో, శ్రేయోభిలాషుల సహాయంతో తలకుమించిన ఎత్తున నా పెళ్ళికి ఏర్పాట్లు చేసారు నాన్నగారు. కానీ, నేను నిర్భాగ్యురాలిని. నామూలాన ఆయన కష్టాలపాలు కావల్సివచ్చింది. డబ్బుకు డబ్బు ఖర్చయింది. ఫలితం దక్కలేదు. నా పెళ్ళి ఆగిపోయింది. నాన్న గారికిదెంత దెబ్బ! నా మనస్సు వికలమై పోయింది. నేనడగబోయే ప్రశ్నలు ఎంత బాధాభరితంగా ఉంటాయో నాకు తెలుసు... ఆరునకు తెలుసు. అందుకనే రామరావు గారు వెంటనే అక్కడినుంచి వెళ్ళి పోయారు. ఆయన వెనుకనే మాధవి బయటకు వెళ్ళింది.

రాజు బిక్కుముఖం వేసుకొని నావైపు చూస్తున్నాడు. వాడికోసం నేను ముఖం లోకి చిరునవ్వు తెచ్చుకోవల్సి వచ్చింది. వాడిని చేతుల్లోకి తీసుకొని ఇంటి ఏడయ్యాలు ఒక్కొక్కటే అడగటం మొదల పెట్టాను. జరిగిన దుర్ఘంతులన గురించి రకరకాలుగా కథలు పెప్పుకుంటున్నారు బంధువులు. పెళ్ళి జరిగిని పెళ్ళివారింట్లో విందులు కుడిని ఒక్కరోక్కరే ప్రయాణం ముపుతున్నారు. అంటే ఒక ఇప్పటికీ ఈ పెళ్ళి జరిగదని అందరూ భావించారన్న మాట! అలా ఎందుకుమనోసాలి? నన్నంతా అవమానిస్తున్నట్లు భారతంలో కుంగి

పోయాను.

వివరమనుకున్నా అతను దగ్గరుంటే వాకివ్యధ ఉండేది కాదు. అతనేడి?

'రాజా! మాస్టారు రాలేదా!' అని అడిగాను.

'మాస్టారు, డాక్టరుగారు విశాఖపట్నం వెళ్ళారటక్కా!'

ఉలిక్కి పడ్డాను. 'ఎందుకు?'

'ఏమో మరి.'

నా మనస్సు పరిపరినిధాల పోయింది: నేనింత ప్రమాద స్థితిలో ఉన్నానని తెలిసికూడ వాళ్ళు విశాఖ వెళ్ళారంటే అక్కడేదో జరిగి ఉండాలి. మాధవి రాక కోసం డాక్టరులు లెక్క పెట్టుకుంటూ కూర్చున్నాను.

కొంతసేపటికి మధూ లోపలికి వచ్చింది. '...నిర్మల పృథ్వయ్యుల్ని ఫింపిస్తే దేవుడు శిక్షించడం! రాజారావు తగిన ఫలం అనుభవించాడు' అంది.

నేనాశ్చర్యంగా, 'ఏం జరిగింది?' అని అడిగాను

'మీ ఉత్తర పాలంలో సుబ్బాయుడి గుడిముందు చచ్చిపడి ఉన్నాడట. రాజరావు కాటేసాడు...'

ఉలిక్కి పడ్డాను, 'అయ్యో, పాపం!' మధూ చిత్రంగా మాసింది నావైపు. 'మృత్యు ఆ దుర్మార్గుడిమీద సానుభూతి చూపుతున్నానా ఎనూ! నాడు నిస్సంత దారుణంగా కొట్టాడో తెలుసా?... మేమప్పుడే బోజుకాలు చేస్తాము. రాజు పరిగెత్తుకువచ్చి చెప్పే సరికి నిర్వంత

పోయాయి. ఉరుకు వరుగులమీద మేము వచ్చేసరికి సుప్రస రక్తపు మడుగులో పడి ఉన్నావు. మీ నాన్నగారు స్పృహ తప్పిపోయి ఉన్నారు. అప్పటికి లైట్లు వెలిగియి. అనలు లైట్లు ఆరిపోటానికి కూడ రాజారావే కార కడు. వైర్ మెన్ కి పాతిక రూపాయలు లంచం ఇచ్చి సరిగ్గా వినిమిది గంటలకి మెయిన్స్ లిఫ్ చెయ్యమన్నాడట. నిన్న కర్లం గారు కేసు పెట్టిస్తానని బెదిరిస్తే నిజం చెప్పాడట ఆ వైర్ మెన్...'

'నే నిలా జరిగిందని ముందే ఊహించాను.'

'నాన్నగారు నిన్ను చూస్తూనే ఇది

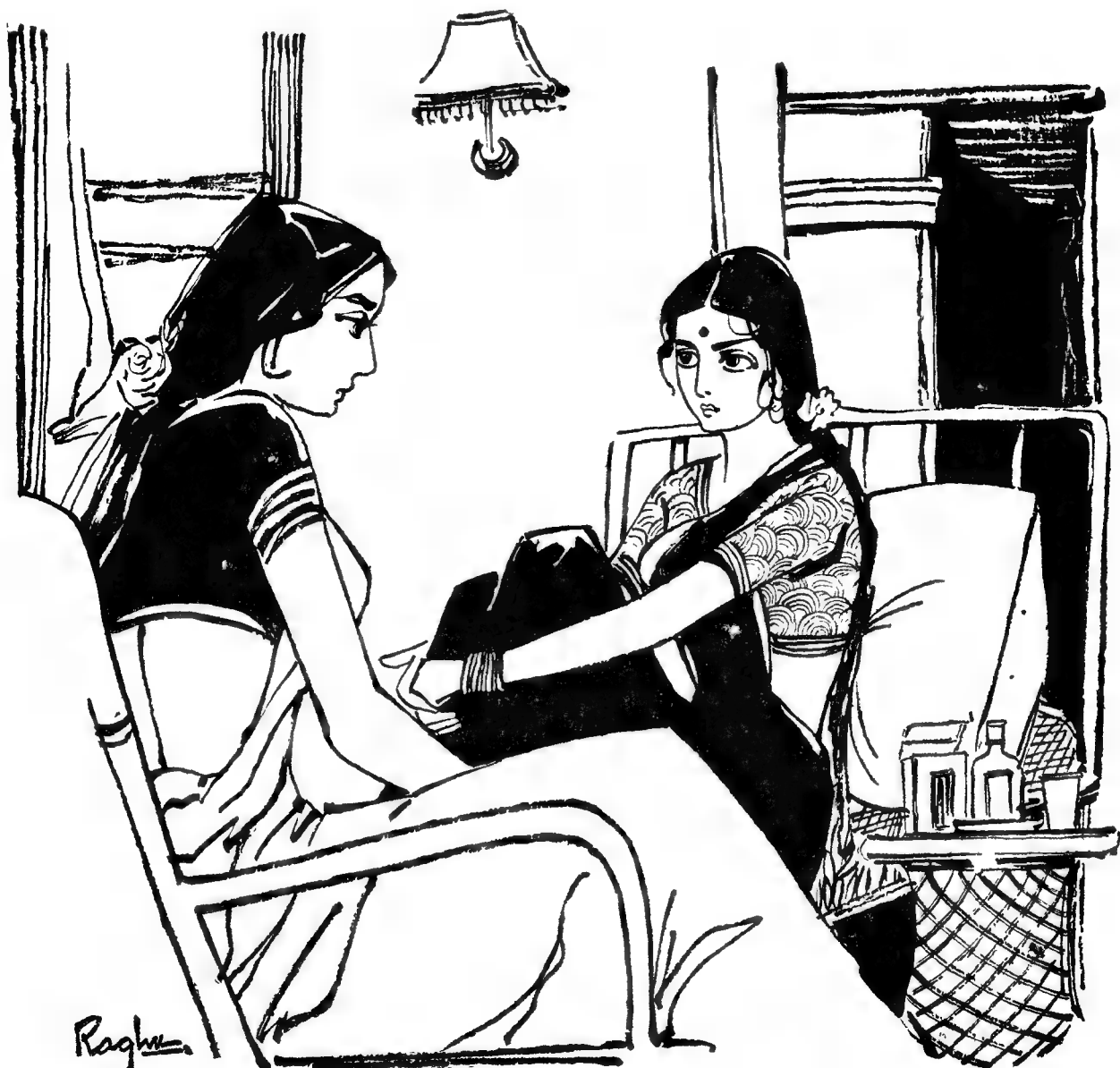
అతని వనేవని గట్టిగా అరిచారు. వెంటనే పోలీసు రిపోర్టు ఇమ్మని మునసబుగారికి కబురంపారు, అతన్ని వెంటాడి నట్టుకోటానికి చాలామంది తతో మూలకి వరగె త్తారు. రాజారావు ప్రాణభయంతో పొలం కడ్డంగా వరిగెత్తి రాతి గుళ్లో గడిసినట్లున్నాడు...అతను పాముకాటు తిని చని పోయాడని పొలం మీదకు వెళ్ళినవాళ్ళు చూసి చెప్పేవరకు అతన్నెవరూ చూడ లేదు. చచ్చినవాడిమీద కేసెందుకని నాన్నగారనటంతో పోలీసులు వెళ్ళిపోయారట. అన కూడదుకాని ఎవరు తీసిన గోతిలో వాళ్ళే వడతారన్న మాట నిజం!...'

'హీరే! ఒకరిని గురించి మనం చెడు చెప్పుకోవట మెందుకు?...దివరే. ఆయన డాక్టరు వేణు విశాఖ వెళ్ళారని రాజా చెప్తున్నాడు, ఎందుకు వెళ్ళారు? నాతో చెప్పకుండా వెళ్ళా రెందుకని? అనలేం జరిగింది.'

మధు ఉరిక్కివడినట్లయి రాజువైపు చూసింది క్షణంసేపు. ఆ వెంటనే, 'వాళ్ళు విశాఖ వెళ్ళినమాట నిజమే అమా! కాని ఎందుకు వెళ్ళారో నాకు తెలియదు...', అంది ఆమె.

'పోనీ విపుడొస్తారో తెలుసా!'

'...తె...లి...య...దు...'

'నేను బాధపడతానని అలా చెప్పే
వ్విపు మధూ! నాకు తెలుసు. ఆయ
నిక తిరిగిరారు...' అన్నాను నిస్సహాగా.

'లేదు అమా! ఆయన్ని అపార్థం చేసు
కోకు. నీ గాయంనుంచి రక్తం బాగా కారి
పోయిందని వెంటనే ఎవరైనా రక్తదానం
చేయాలని ఇక్కడి డాక్టర్లు అన్నప్పుడు
అందరికంటే ముందుకు వచ్చిన మొదటి
వ్యక్తి ఆయన. అటువంటి త్యాగమూర్తిని
శంకించకు...'

'అంత వని జరిగిందా మధూ! ...
అయితే ఆయనకేమీ ప్రమాదం జరగలేదు
కదా!...'

'లేదు. ఆయన కేమంగానే ఉన్నారు.
ఆయన రక్తం నీ రక్తం గ్రూపుకు సరి
పోలేదుట. నేను ముందుకు వస్తే నా రక్తా
నివ్వ నివ్వలేదు వేణు. 'రాధమ్మ దుస్థి
తిలో ఉండగా మా ఇంటిలో మాత్రం ఏలా
శుభకార్యం జరిపిస్తాను? ... ఫర్వాలేదు.
అమ్మాయి రక్తం సరిపోతుందేమో
చూడండి...' అన్నారు నన్నుగారు. 'తర్వాత
రాధకు నేన చేయటానికన్నా మాధవికి
ఓపిక ఉండాలి...' అని అంటూ నా కడ్డం
వచ్చాడు వేణు. తన రక్తం పెన్ట్ చేసుకు
నచ్చి తన గ్రూపు సరిపోయిందని చెప్పాడు.
తన రక్తాన్ని ఇచ్చి నీకు ప్రమాదం తప్పిం
దని అతడే బయటకు వచ్చి చెప్పాడు.
అంతవరకు స్థానికులైన కాలబడిపోయాము
మేము. నాళ్ళకన్న మనస్థైర్యం మాకు
లేకపోయింది...'

నా మనస్సు అర్థత చెందింది. కళ్ళు
నీళ్ళు తిరిగాయి...' అన్నాను మధూ!
వాళ్ళ ముసుపులు కారు...దేవతలు...'

* * *

నాల్గు రోజులు గడిచిపోయాయి. నాకు
స్వస్థత చేకూరింది. లేచి కాసేపు అటు
ఇటు తిరిగే శక్తి వచ్చింది. రోజూ రామవ
రావుగారు, నన్నుగారు వచ్చి చూస్తూనే
ఉన్నారు. పాడ్యస్థైర్యం, కర్ణంగారు,
రంగదాసు, శంకరయ్య, సీతామణి, స్కూలు
వీల్లలు—అభిమానులంతా వచ్చి నన్ను
కుశల ప్రశ్నలు వేసి వెళ్లారు. మాధవి,
రాజు అనుక్షణం నన్నరీటి పెట్టుకునే
ఉంటున్నారు. కానీ, ఎంతకంటే సావధాని
అభించినా, వచ్చి బ్రతికిన నన్ను చూడ
టానికి అతడింతవరకు రాకపోవటం నాకు

రా గ దా ర

బృదయ శల్యమవుతోంది.

విన్నిసార్లు గాళ్ళ గురించి అడిగినా,
'...ఏదో కారణంవల్ల ఆలస్యమయింది
అనూ! వాళ్ళ తప్పక వస్తారు. నువ్వే
ఆలోచనలు పెట్టుకోకు...' అంటూ ప్రస్తా
వన మార్చేసేది మాధవి. ఆమె ఓదార్పుల
వల్ల నామనస్సు కుదులుడలేదు. స్వాతి
నావకు ముత్యపు చిన్నలా అనుక్షణం గది
గుమ్మం వైపు కమరెప్ప వేయకుండా
చూస్తూ కూర్చునే దాన్ని.

అఖిరికి ఆమె చెప్పకుండా దాచిన
విషయం నాకు తెలియనే తెలిసింది!

ఇక రెండు మూడురోజుల్లో నన్ను
హాస్పిటల్ నుంచి డిస్చార్జి చేయవచ్చని
డాక్టరు అన్నారని చెప్పింది మాధవి.
చెరసాలవంటి ఆ జీవితాన్ని భరించలేక
ఇంటికి వెళ్లి పిన్నిని, సోపాయిని చూస్తూ
జరిగిన దుష్పంఘటనలను మర్చి పోవచ్చను
కున్నాను.

వళ్ళు తీసుకు వద్దామని రాజుతో
బయటదేరి వెళ్ళింది మాధవి. ఏమీ తోచక
పక్కమీద నుంచి లేచి అటు ఇటు గదిలో
కొంతసేపు తిరిగాను. ఏదో విస్మయకర
క్రమియింది. తూరి వడబోయి సుందాన్ని
అనుకొని తెమ్మడిగా పక్కమీదకు చేరాను.
తలగడ సర్దుకోబోయి దానిక్రింద ఏదో
పుస్తకం ఉండటం చూసాను. చేతుల్లోకి

అందరికీ

చా కి రే వ

ఎందరో—
వేసారు వేసాలు.
చూసారు మోసాలు
దురులు చాకలివద్ద ఆరువుకుతెచ్చుకొని
మనుగ అనేక ఉపాయాలుచేర్చుకొని
చాకలి ఎలాచేస్తాడో వలులుతుభం
చాకిరేవుచూస్తే తెలుస్తుంది విషయం.
బండలపై తడిబట్టల చావ మోదడం
అసరాధినిచావమోదివేరంబయలుతీలాగినట్లు,
కక్కిస్తాడు చాకలిమురికిని బయటికి.
చేస్తాడు బట్టలు తుభంగా
మురికినీటిలోవాటినిఉరికి కూడా.
చాకలివేలి నాటురంగ! చాకి రేవుమహాత్మ్యం!
చెప్పనలవిగాని ఆళ్ళరంగ.

—ఎల్. మాలికోండయ్య

తీసుకొని ఆ పుస్తకాన్ని తిరిగిసాళా.
శరత్ 'శేషప్రశ్న' అది. మాధవికి శరత్
నవలలపై మక్కువ ఎక్కువ. నేమో కొన్ని
చదివాను. శేషించిన ప్రశ్నలతో వేగిపోతున్న
మనస్సును ఆ నవలపై లగ్నం చేయలేక
పేజీలు అటు ఇటు తిప్పుతూ కూర్చు
న్నాను. ఇంతలో ఒక కాగితంమడత
దాంట్లోంచి జారి నా ఒళ్లో పడింది.
కుతూహలంగా ఆ మడత విప్పాను,

మొదటి వాక్యం చదివి ఉలిక్కిపడ్డాను
చేతులు వణికాయి. గుండెలు దడదడ
లాడాయి. అది ఆతను నాకు వ్రాసిన లేఖ!
సేన్సివ్డూ అందుకోని లేఖ! గుండెలర
చేత వట్టుకొని ఆ ఉత్తరం చదవ
సాగాను.,

చి! సా! అనూరాధకు—

నిర్యాగ్యుడు మాధవ వ్రాయునది.

ఇటువంటి ఉత్తరం వ్రాయవలసిన
దుస్థితి నా జీవితంలో కలుగుతుందని
నేనెప్పుడూ ఊహించలేదు. నిన్ను విడిచి
పోవలసి వస్తుందని నేననుకోలేదు. కానీ,
రెండూ జరిగాయి. 'అనూ! మనల్ని దేవుడు
కూడ వేరు చేయలేడ'ని ఒకనాడు సీతో
ధైర్యంగా చెప్పిన నేనే ఈనాడు దిగజారి
పోయి నిన్ను వేరు చేసుకొని వెళ్ళిపో
తున్నాను.

రాధా! వేను దురదృష్ట వంతుడిని,
అలా అని తెలిసి కూడ అందని పళ్ళ
కోనం ప్రతిహారి అతిన్నూనే ఉన్నాను.
భింగిపాటు చెందుతూనే ఉన్నాను. విడి
నా జీవితంతో సరిపోన మాడుతున్నది. అమ్మ
ఆంట్ అనీ, శశికళ, వదన—ఇంతమందినీ
పోగొట్టుకున్నాను. కానీ, వాళ్ళందరులేని
లోటును నువ్వు పూరించావు. నీ అను
రాగంతో నా జీవితానికో. ప్రాత్ర అర్థాన్ని
మాపావు. గతమంతా నీడకలగా భావించ
గలిగాను. భవిష్యత్తుమీద ఎన్నో తీయనీ
ఆశలు ఏర్పరచుకున్నాను.

కానీ, గుండెల్లో పొంగిపొరలే ఈ
అనందం నాకు మొదటినుంచి ఏదో
తెలియని ఖయాన్ని కలిగిన్నూనే ఉంది.
మాధవి నన్ను పెళ్ళిపోడుకుని చేసినప్పుడు
కూడ...ఇదంతా ఒక కలమాత్రమే ననిపిం
చింది. ఆన భవిష్యత్తు ఆనందాన్నికూడ ఒక
కలగామాత్రమే భావించుకునే దరదృష్టం
నా ఒక్కడి జీవితంలోనే సంభవించింది

దేశవిదేశ సంగీత సభలకు మిమ్మల్ని తీసుకుపోయే 4-బ్యాండ్ ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో నెల్కో కపి

మాస్కో, బిదిసి లండన్, మ్యూయార్క్, హానా, ఏ
ప్లేషన్ అయినా చాలా విని ఆనందించండి.
నెల్కో కపిలో మీకు అందుబాటు అవకాశాలు దొరుకుతాయి.
నెల్కో కపిలోని స్వచ్ఛత ఒకసారి వింటేనే తెలుస్తుంది.
స్టేషన్ ఎంత దూరమైనా, ప్రపంచంలో ఏ మారుమూల
చుట్టూ కబ్బం తొణకడు, గిజగిజలాడడు, స్టేషన్ మారడు.
మీకు ఎటువంటి గొడవ ఉండదు. మీ వాతావరణంలో
ఏదైనా తీసుకుంటూ, ఏదేక రేడియో ప్లేషన్లన్నీ
వింటుంది—నెల్కో కపిలో.

రూ. 405/-

పానిక నమ్మలు అదనం

**4 బ్యాండ్
నెల్కో**

కపి

దేశ విదేశాల సంగీత సభలకు మిమ్మల్ని
తీసుకుపోయే ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో—నెల్కో కపి

టూటావారి ఉత్పత్తి

Creative Unit-145

(డి వేషనల్ రేడియో & ఎలెక్ట్రానిక్స్ కం. లిమిటెడ్
బొంబాయి • కలకత్తా • ఢిల్లీ • మద్రాసు

రాధా!

ఏం చేయను? నిన్ను నేను మోసగించలేను! నువ్వు ప్రాణాధికురాలివి. నన్ను మోసగిస్తే నన్ను నేను మోసగించుకున్నట్లే! తెలియని పాపానికి నేను బాధ్యుడను కాకపోవచ్చు కాని తెలిసికూడ నీకెలా అన్యాయం చేయగలను?

నిన్ను హాస్యలుకు తీసుకురావటానికి ఆలస్యం అవటంతో బాగా రక్తం నష్టమయింది. వేణు తాత్కాలికంగా కట్టుకట్టి నా రక్తం కట్టునడలేదు. హాస్యలలో నీ పరిస్థితి చూసి డాక్టర్లు వెంటనే నివారణ రక్తదానం ఇవ్వాలన్నారు. నీమీద ఆధారపడి ఉన్న మేమంతా నిపు లేకపోతే నిరాశయురైపోము! నేను ముందుకు వచ్చాను. కాని, డాక్టరు నా రక్తం పరీక్షించి అది ఉపయోగపడదన్నాడు. వెంటనే మూధనిని వారించి నేణు తానే ముందుకు రావడం అతడు తన రక్తం ఇచ్చి విమ్మబ్రతికించటం జరిగింది.

నా ప్రాణాధికమైన రాధకు అవసరమైనప్పుడే నా రక్తం ఉపకరించలేదు. ఒక ఆమెతోటి నైవాహిక జీవితం గడిపే అర్హత నాకెక్కడిది?... వేధించిన ఈ ప్రశ్నతో ఏవరికి తెలియకండ వరే డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్లి నా రక్తం పరీక్షించమని చెప్పాను.

రాగధార

ఆయన పరీక్షించాడు. నన్ను అనేక ప్రశ్నలు వేశాడు. అవమానభారంతో నా పూర్వగౌరవం చెప్పి నా బ్రతుకింత నికృష్టమవటానికి కారణ మడిగాను. ఆయన చెప్పాడు రాధా! విన్నాను. విని ముక్కులయిన హృదయంతో వెనక్కి వచ్చాను.

రాధా! మీ పిన్నిగారివంటి మూగవాళ్లు, బామ్మగారివంటి చెవిటివాళ్లు — ఇంకా గుడ్డివాళ్లు, కుంటివాళ్లు. భగ్న హృదయములు — విధి శాపానికి గురియైన వాళ్లందరో ఈ ప్రపంచంలో వున్నారు. కాని వాళ్లు బ్రతికగలరు. వారికి సమాజంలో చోటుంది. తోటి మానవుల రాగధారలలో వారి జీవితాలు పునర్జీవంతో సుఖమయం కాగలవు. భగవంతుడిచ్చిన శాపానికి ముక్తి ఉంది — కాని మనిషి ఇచ్చే శాపానికి విముక్తి లేదు రాధా! నా తండ్రి చేసిన పాపం ఆయనతో తీరిపోలేదు. వారసత్వంగా తన నీరక్తంతో నాకు జన్మ ప్రసాదించాడు. ఇన్నేళ్లు ఎంత వ్యతంగం గడిచినా తండ్రి పాపాన్ని పంచుకొన్నట్టిన కొడక్కి ఇంక విముక్తి ఎక్కడిది?!

ఈ అనారోగ్యంతో నీ పని ఆజీవితాన్ని వీలా కలపివేయమని రాధా! తెలిసి కూడ

ఈ పాపానికి ఒడిగట్టలేను. అందుకనే నిన్ను వదిలి వెళ్ళిపోతున్నాను.

నా చేతికందిన అమృతభాండం నాలి కూలి ముక్కులవలం — విధి నా కన్నీళ్లు చూసి పరిహాసంగా నవ్వుకోవటం నాకు క్రొత్త కాదు. ప్రతిసారి నేను విజయహాసం చేయబోయి నేలకూలి గుండెలు ముక్కులు చేసుకుంటూనే ఉన్నాను.

నా జీవితంలో ఇంక వెలుగు ప్రసరించే ఊటలు గలించి పోయాయి. జీవితం జీవించటానికి అన్న సత్యం వదిలిన నాకు తెలియజేసి జీవించటం నేర్పింది. అందుకనే నీ స్మృతులతోనే నేను బ్రతుకుతాను. నా గురించి నాకింకే బాధలేదు.

నీ గురించే నానునన్ను సరిగిపోతోంది రాధా! నీ హృదయాన్ని కుదుట పరచుకో! పవిత్రమైన నీ జీవితాన్ని ఒంటరి తనం వెంటాడ నీకు. నీవొక ఇంటి దానిని కావాలి. నేణువంటి పవిత్రుని జీవితంలో నీ భవిష్యత్తు ఉజ్వలం కావాలి. నీవీణాగానంలో జీవన రాగం నేళనించి నిపు నిత్య సుఖదయినిని కావాలి. ఆత్మ బలంతో నీవిని నెరవేర్చుకుని నాకు ఆత్మశాంతి కలిగిస్తానని మాటియ్య. కాలమే ఈ గాయాలను మాన్పుతుంది. ఏదో ఒకనాటికి నిన్ను ఆశీర్వదించటానికి వస్తాను అప్పటికి నీ ముఖంలో నీలో ఎక్కడా భేదం కనపడకూడదు. ఎప్పటి నీ చిరునవ్వులతో నువ్వు నా ముందుకు రావాలి. అదే నా ఆఖరి కోరిక.

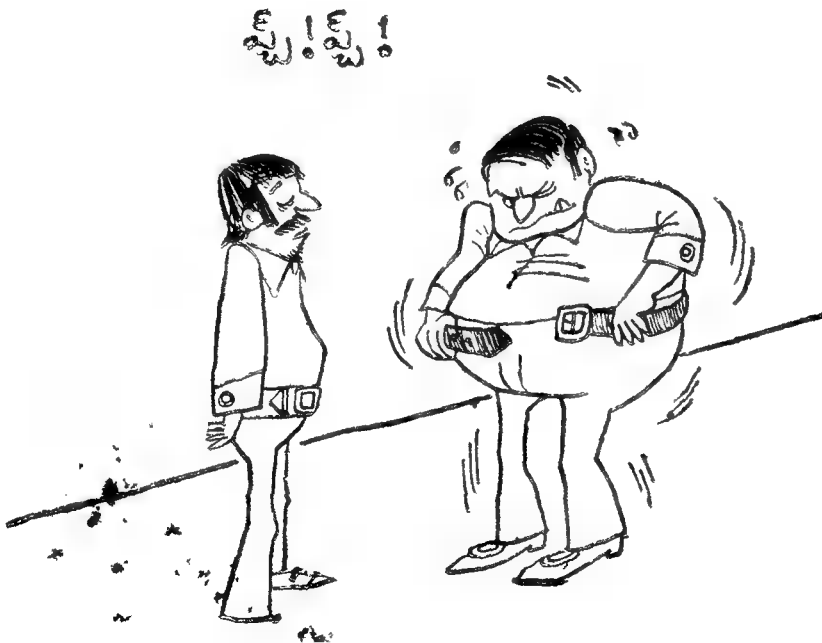
నీవాడిని కాలేకపోయినా నీకోసమే బ్రతుకుతున్నాను రాధా! నాకీ అభివృద్ధి చాలు!

ఆశీస్సులతో
— మాధవ్.

నా గుండెలవిసిపోయాయి. ఒక నేర్రి కేక పెట్టి వెనక్కి పడిపోయాను... ఆతర్వాత నా కేసుయిందో తెలియదు.

స్వల్ప వచ్చేసరికి ఏడుగురు డాక్టరు కనిపించారు. నర్సు, మాధవి, రాజా ఆత్మతగా నావైపు చూస్తున్నారు.

'...అమే ఆరోగ్యం కదుటనడేవరకు జాగ్రత్తగా ఉండాలి...' అని మాధవికి చెప్పి డాక్టరు వెళ్ళిపోయారు. నేను కళ్ళు మూసుకొని నడుకున్నాను. గది బయట నర్సు మాధవికి చెప్తున్న మాటలు నాకు

లింగా విసిరివేశాడు. 'మరో నాలుగోజుల దాకా దాక్కురు డిప్యూటీ చేయవద్దన్నారు ఆమె కెటువంటి బాధాకరమైన విషయాలు చెప్పకూడదు. ఆమె చాలాదృష్టవంతురాలు కాబట్టి బ్రతికి బయట పడింది. కాని, ఆ దెబ్బకి మరి స్థిరం తప్పి ఉండేది.'

'...నెమ్మదిగా మాట్లాడు సిస్టర్! ఇప్పటికే నా తెలివితక్కువవల్లా ఆమెకు చెప్పకూడని విషయం తెలిసిపోయింది. ఆమె కేదైనా జరిగితే అదంతా...' మాధవి కంఠం కంపించింది. ఆ తర్వాత వాళ్ళ మాటలు నాకు సరిగా వినిపడలేదు.

నా మెదడు మొద్దుబారిపోయింది. నేనేదీ రాలేదు. స్వందనలేని బొమ్మలా పడిఉన్నాను. చలనంలేని ఒక రాతిని చూసి నట్లు నాకళ్ళు నన్ను చూసుకున్నాయి. నర్యం శూన్యమైనట్లు 'నేను' అనేది మిథ్య అర్థమై నిశ్శబ్దంగా నిర్వికారంగా పడి ఉన్నాను. శూన్యంలోకి చూస్తున్న నా కళ్ళకు రెప్పలు మూతలువేసే శక్తి కూడా సన్నగిల్లింది.

మాధవి, రాజా కొంతసేపటికి లోపలికి వచ్చారు. వాళ్ళవైపు నేను చూడలేదు. వాళ్ళకు నన్ను సలకరించే ధైర్యం లేదు. బిక్కుబిక్కుమంటూ వాళ్ళు నావైపు చూస్తున్నారని నాకు తెలుసు. కాని, నన్ను నేను నిలద్రోక్కుకోలేని దాన్ని వాళ్ళవేపుని వోదార్చను?

నర్పువచ్చి మందు ఇచ్చింది. యాంత్రికంగా ఆ మందు త్రాగాను. పక్క సరికేసి నర్సు వెళ్లిపోయింది. నేను అలా శూన్యంలోకి చూస్తూ వేడుకున్నాను.

ఒక నిగ్గహించుకోలేక పోయిందో ఏమో మాధవి చటుక్కున నాదగ్గరికి వచ్చి నాచేతులు పట్టుకుంది. 'అనూ! నాతో మాట్లాడవేమీ?' అంది గద్గద కంఠంతో.

నేనామె కళ్ళల్లోకి మూఢురాలిలా చూసాను. బిత్తరపోయిన మధూ కళ్ళు అశుభాకీర్తిలయ్యాయి. నాలో తల పెట్టుకుని చంటిపిల్లలా ఏడ్చింది రాజా బిక్కుబిక్కున నేనుకొని 'అక్కా! అక్కా!... ఏమిటలా ఉన్నావు?...' అన్నాడు. వాగుండేని రాయి చేసుకున్నా పనుకున్నాను. కాని, అది మంచుగడ్డ మాత్రమే కాగలిగింది. ఆత్మీయుల అశ్రుధారలు మంచు

కొన్నిసామాన్య వ్యాధులకు పథ్యా పథ్యములు

కుసుమరోగులకు

ఇది స్త్రీలకు వచ్చే వ్యాధి. యోని వెంట తల్లగానైనా, ఎర్రగానైనా, పచ్చగా నైనా, నల్లగానైనా, జీగుగాడవము ప్రవించెడి రోగమునకు, కుసుమ రోగమంటారు. దీనినే అన్య గ్రంథము, లేక ప్రథమము అని కూడా అంటారు.

వధ్యములు:— ఈ రోగం గల వారు మంచి పాత బియ్యపు అన్నం, అంబలి తినవచ్చును. కంది, పెసర, మసర వప్పులు వీని కట్టు తినవచ్చును. అన్నంలో అపు నెయ్యి వేసుకోవచ్చును. పొట్లకాయ కూర, బీరకాయకూర, లేక ఆరటికాయ కూర, బెండకాయకూర, సక్కుదోసకాయ కూర, నల్ల ఆనబకాయ కూర, బూడిద గుమ్మడికాయకూర, పొన్నగుంటికూర, మెంతికూర, పెరుగు తోటకూర, తినవచ్చును. మేక, మాంసం తినవచ్చును. దానమ్మ, ఖర్జూర ద్రాక్ష, బత్తాయ, అపేర్, సరేడువండ్లు, తినవచ్చును. వంచదారతోచేసే మధువదార్థాలు తినవచ్చును మితంగా తేనె తాగవచ్చును.

అవధ్యములు:— మోటు బియ్యపు అన్నం, కొత్త బియ్యపు అన్నం, బాగా ఉడకని అన్నం, తినకూడదు. పెసరపప్పు, ఉలవ వప్పులతో చేసే వదార్థాలు తినకూడదు. వంకాయ, మునగకాయ, చిక్కుడుకాయల కూరలు తిన కూడదు. ఈ వ్యాధి తగ్గేటంత వరకూ చేపలు తినకూడదు మానె పిండివంటలు, కాక, పైత్యం, గురత్తంచేసే వదార్థాలు తినకూడదు. మైథునం మానెయ్యాలి.

అతిమూత్రమధుమేహరోగులకు

మేహాధిక్యతచే మూత్రం అధికంగా అయే రోగానికి 'అతి మూత్రము' అని అంటారు. మూత్రం కొంచెం చిక్కనై తేనెవలె పెడలేదు మేహరోగానికి మధు మేహము (డైబిటిస్) అని అంటారు. ఈ రోగాలకు సామాన్యంగా చెప్పవలసిన పథ్యాలివి.

పథ్యములు:— రోగం బాగా ఎక్కువగా ఉన్నట్లయితే గోధుమ అప్పుగాని, గోధుమ రొట్టెలుగాని, తినడం మంచిది. మరి అంత అధికంగా లేకపోతే మంచి పాతబియ్యపు అన్నం తిన వచ్చును. డైబిటిస్ రోగులకు పులవ కట్టు, గోధుమ అప్పుతో కలుపు కొని, తింటూంటే మెలు చేకూరుతుంది. పప్పు పెసర, ప్రాతకంది, చిరుపెసగ, వీని వప్పులు కట్టు తినవచ్చును. కాయ గూరలలో లేత అరటి, పొట్ల, బీర, కొడిశ, అత్తి, మునగకాయల కూరలు— అకుకూరలలో

మంతి, ఎలుకచెవి, పులిచెవిల కూరల పువ్వులలో మునగ, అరటి, తంగేడు పువ్వుల కూరలు వధ్యముయినవి తెలక పిండిలో వేసి వండిన తంగేడు పువ్వుల కూర, ఈరోగులు తరచుగా తింటూండడం వల్ల మేలుచేకూరుతుంది. పాలు త్రాగాలని ఉంటే మీగడ తీసి వేసిన అప్పపాలు త్రాగ వచ్చును. లేత కొడి, దుప్పి, లేడి, మేక, కుందేలు వీని మాంసములు తినవచ్చును. మధు మేహం ఎక్కువగా గలవారు వంచదార వేసుకోకుండా పాలు త్రాగాలి. గోధుమ రొట్టెలకు అపు నెయ్యి, రాసుకుని తినవచ్చును. అన్నంలో అపు మజ్జిగ కలుపుకుని భుజించవచ్చును. ఉసిరికాయ వచ్చడి అన్నం తినవచ్చును. నేరడు, ద్రాక్ష, దానమ్మ, ఉసిరిక, బత్తాయ, అపేర్ వల్ల తినవచ్చును. ఈ వల్ల యొక్క సారములు (ఎనెస్సు) త్రాగ వచ్చును. ఈ రోగులు గుర్రము, పైకెలు మొదలగువని ఎక్కి స్వారి చేయడం వల్ల రోగం కాస్తా తగ్గుతుంది. ఈ రోగులు రోజూ వ్యాయామం చేస్తూ వుండాలి. దాహం మయినప్పుడు బాగా మరిగించి చల్లార్చిన పెరిశుగ్ర మయిన నీరు త్రాగుతూండాలి. అట్టి నీళ్ళలోనే స్నానం చేస్తుండాలి.

అవధ్యములు:— అలస్యంగా జీవ్య మయేవదార్థాలు, శ్రేష్టపప్పుకర వదార్థాలు, పైత్యం, కాక చేసే వదార్థాలు తినకూడదు. గుమ్మడికాయ కూర, పసనకాయకూర, కంది మొదలగు దుంపకూరలు పథ్యములతో చెప్పినవి కాక తదితర ఆకుకూరలు తిన కూడదు. ఎక్కువగా ఉప్పు, కారం, పులపు గల వదార్థాల్ని తినకూడదు. బెల్లం, వంచదార, తినడం మానెయ్యాలి. చెరుకుపానకం, త్రాగ కూడదు. ఇంగువ వేసిన వదార్థాలు తినకూడదు. వెల్లల్లి పాయలు తినకూడదు. సుప్లలతో చేసే వదార్థాలు తినకూడదు. మానె పిండివంటలు, నెయ్యి పాలు, పెరుగు, వనవతోనలు, అన్నకాయ, ఆకుకూరలు యివన్నీ యీశ్వారి గొర్రె వారికి అపథ్యములే. ఈ వ్యాధి గలవారి కట్లు, సార, బాంది, మొదలగు మత్తు పానీయములు త్రాగ కూడదు. ఏప్రిల్ తేదికి పిరు త్రాగకూడదు రాత్రివేళ నేలక్కో మాడదు. అతిగా నిద్ర సేకూడదు. నీటిమరిగి ఏ పనీ పంటాలేకుండా కూర్చో కూడదు. మైథునం రోగం తగ్గేటంతవరకూ శూనెయ్యడం శ్రయన్నరే. ఎండలో ఎక్కువ సేపు వడవ కూడదు. ఆకర్మి అవకూడదు. సేకరీణ: ఆకుండి నారాయణమూరి

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

డిటెక్టివ్ నవలల పోటీ!

ఉత్తమ రచనకి

రూ. 1,116 బహుమతి

డిటెక్టివ్ నవల రచయిత (భు)లకి మంచి అవకాశాన్ని, ప్రోత్సాహాన్ని కలిగించడానికి ఈ పోటీ నిర్వహిస్తున్నాము. పోటీలో ఉత్తమ నవలగా ఎన్నికైన రచనకి రూ. 1,116 లు బహుమతి ఇస్తాము. రచయిత (భు)లందరూ ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

నిబంధనలు

1. పోటీకి పంపే నవలలు 75 అరచాపు (ఎక్సర్ సైజు వోల్ బుక్ పేజీకి రెట్టంపు) పేజీలకి మించి ఉండరాదు. కాగితానికి ఒకవైపునే సీరాల్ రాయాలి.
2. రచనలు వాస్తవానికి దగ్గరగా ఉండి, తెలుగుదనం విండి ఉండాలి. స్వంతరచనలు తప్ప అనువాదాలు, అనుసరణలు అయి ఉండకూడదు. ఇంతకుముందు ప్రచురణ అయి ఉండకూడదు.
3. నవల తమ స్వంత రచనని దేనికి అనుసరణకాని, అనువాదం కాని కాదని రచయిత (భి) హామీ రాసి పంపాలి. ఈ హామీలు సవల వ్రాత ప్రతిమీదే రాసి ఉండాలి. హామీలేని రచనలు పోటీకి అంగీకరింపబడవు.
4. నవల వ్రాత ప్రతిమీద, కురుమీద, 'డిటెక్టివ్ నవలపోటీ' అని స్పష్టంగా రాయాలి. రచయిత (భి) పేరు, చిరునామా కూడా వ్రాత ప్రతిమీద స్పష్టంగా రాయాలి.
5. రచనలని పంపాడకూడ, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్ట స్ట్రీట్, మదరాసు-18 పంపాలి. వ్యక్తులపేరి పంపరాదు.
6. ఉత్తమ రచనకి సంబంధించిన తుది నిర్ణయం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకునిదే. ఈ విషయమై ఎలాంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపడానికి నీలులేదు. పోటీకి సంబంధించిన ఏ ఏది యం గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే అవకాశం లేదు.
7. బహుమతి పొందిన నవలల వ్రాత ప్రతిని పేజీ తిప్పి పంపే నిర్మాణం చేస్తాము. కానీ వాటిని యంకో పేజీ ఎలాంటి బాధ్యత వీక్షకరించలేము. రచయిత (భి)ల తమరచనలలో పాటు, తగినన్ని స్థానపుల అతికించిన స్వంత చిరునామా కు కవర్లని జతపరచనవలసినది లేదు.
8. పోటీకి గడువు తేదీ 30-9-1972. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయం చేరిన రచనలు పరిశీలించడం జరుగదు.
9. పోటీలో బహుమతి పొందిన డిటెక్టివ్ నవల ప్రచురణ 1973 సం. క్లాంతి పంచి కో ప్రారంభిస్తాము.

ముగింపు తేదీ 30-9-1972

రచయిత (భు)లందరూ మాతో పాకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేయ్యవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

రాగధార

గడ్డను కరిగించివేయి, నేను క్రమంగా కరిగి నీరైపోయాను.

హాస్యలీనసుంచి డిస్పార్చి అయి ఇంటికి వచ్చి మూడోరోజులయింది. తలమీద గాయం భాగా మానుపట్టింది. లేచి తిరిగి నవలులు నేను చేసుకునే స్థితికి వచ్చాను. అనేకమంది వచ్చి నన్ను కృతజ్ఞతలు చేసి సానుభూతి మాపటం జరిగింది. అయినా ఈవ్యధ తీరేది కాదుకదా!

మనస్సు బరువెక్కినప్పుడల్లా పాపాయి అటలు చూస్తూ అదోసే సస్యంతో కాంక్షేనం చేయసాగాను. నన్నెవ్వరూ పలకరించ లేదు. నేను వోరవిప్పి ఏదీ చెప్పకోలేను. అందరి పృథ్వీలోనూ భయం, బాధ కరడు గట్టుకు పోయాయి.

మాధవి వస్తుంది. తాను పాపాయి గురించే ఏవో కబుర్లు చెప్పుంది. నాలో ఏదో మాట్లాడాలను కంటుంది. ఆఖరికి నిరాశతో వెళ్లిపోతుంది. వరోక్షంగా ఆమె ఉనికి ఎంత ఓదార్పునిస్తున్నా ఎదురుగా ఆమెను దేని గురించి అడగలేకపోయాను. ఎన్నో వేషాలని ఆమె దగ్గరకు వచ్చేది. నేను కళ్లెత్తి ఆమెవైపు చూసేసరికి బిత్తరపోయి వెనక్కి తగ్గిపోయేది. ఆమెవడే ఆవేదనకు అంతులేదు, స్నేహితురాలికోసం తన జీవితంలో జరిగిందోయే ముఖ్య శుభ కార్యాన్నికూడా వాయిదా వేసిన త్యాగశీలి ఆమె-వాసెల్లి ముచ్చట్లు చూడాలని ఎంత ఉవ్విళ్ళూరిందని? పాపం, తన వరిపోసాల తలచుకొని తనమూలానే అంత బాధపడవలసి పోందని నిందించుకునేది! జాలితో నా మనస్సు కరిగి నీరైపోయేది.

ఆఖరికి నేనే ఒకనాటి మధ్యాహ్నం గొంతు పెగల్చుకున్నాను. 'మధూ! బాబుజ్యోగరు మళ్ళీ ముహూర్తం వెట్టిం చారా?..'

తల దించుకుంది మాధవి. 'లేదు. నేనే వద్దన్నాను.'

'ఏం!'

'నీపెల్లి జరిగేవరకు ఆమాట తలపెట్టి వద్దని చెప్పాను.'

'పిచ్చిదనా! నాకింక పెళ్లమిత! జరగగల్గిందేదో ఏప్పుడో జరిగిపోయింది.'

'నీమిట' జరిగిపోయింది ? నీమి-జరగ లేదు...జరగవల్సిందంతా ఇక ముందే ఉంది...'

నేను ఏమిగా వ్యవహరించాను. (నయల్పించి ఓడిపోయాను. 'లేదు మధూ! ఆయనకి మాత్రమే ఈ జీవితాన్ని అంకితం చేసాను. లేనినాడు నాకీజీవితమూ అక్కర్లేదు...')

'నీకు అక్కర్లేకపోయినా మాకందరకి కావాలి అనూ! జీవితంలో కలిగే మధురానుభవాల్లో కొన్నే మనకు అనుభూతులుగా మిగిలేవని, అటువంటి అనుభూతులు కొన్ని

జీవితాంతం మనస్సునుతేజవడిస్తూ ఉండాలంటే మనకోరికలు కొన్ని తీరవని... సువ్యక్తసారి అనలేదా!'

'నామాట నాకే అవ్వగించా అనుకుంటున్నావా?'

'లేదు. నువ్వు చెప్పిన నిజాన్ని నీకు గుర్తు చేస్తున్నాను.'

'అయితే, నేను ఓడిపోయావని ఒప్పుకుంటాను మధూ!'

'నీ ఓటమికాదు నాకు కావల్సింది అనూ! నీకు శుభం, ఆయనకు శాంతి కలగాలని నా ఆవేదన. ఆయన కోరిక

'నీమిట' నీకు తెలుసుగా!'

'తెలుసు.'

'అయితే ఆయన్ని బాధపెడతావా?'

నా మనస్సు వికలమైపోయింది. 'ఇందర్ని కష్టబెట్టి నేను బ్రతక్కపోలేనేం?...

'చ! ఏమిటామాటలు? దివరి జీవితమైనా నాళ్లకంటే నాళ్లనాశ్రయించుకున్న వారికి ముఖ్యమైనపుడు ఆ జీవితం అందరికీ అతిముఖ్యమవుతుంది ... ఆ రాధ్య నీయమవుతుంది...'

'ఇంత అవమానం జరిగిత...'

'ఇప్పుడేం జరిగిందని?'

అన్ని విధాల జలుబులకు

శక్తివంతమైన ఔషధము

రబెక్స్

జలుబుల నుంచి రక్షణ నిచ్చి, శక్తివంతముగా పనిచేస్తుంది.

క్రిమింగా పనిచేస్తుంది-చర్మ గ్రంథులలోకి పోతుంది-శరీర వేడిమిని అధికం చేయును. జలుబులను ఎదుర్కొను 7 వైజ్ఞానిక తత్వములతో తయారైన రబెక్స్ క్రిమింగా పనిచేస్తుంది. దీనివలన అన్ని విధాల జలుబులకు ఉపశమనము కలుగును. రబెక్స్ వాటితోని తిగుతల్లమును పోగొట్టును. ముక్కు దిబ్బడను పోగొట్టును. తలనొప్పిని పోగొట్టును.

6 గ్రాముల డబ్బాలో, 20 గ్రాముల మరియు 85 గ్రాముల పీసాలలో వారకును.

everest/364/ACW Tel

ఉన్నారూ, అదే నాకు బాధగా ఉంది...

'మవ్వనేది...'
 '...అర్థం కానట్లుగానే ఉంటుంది
 మధూ! నీక్కో ఆయనకు మా జీవితాలు
 స్థిరపడటమే కావాలి. మేము పెళ్ళిచేసుకొని
 మీ కోరికలు తీర్చిన తర్వాత విడిపోవాలి.
 అంతేగాని మీ అనురాగపు సంకెళ్ళలోన్

ఇంధిరనేబడినందుకు ఆపైన మేమెంతగా
 మానసిక వ్యధకు గురికావలసి వస్తుందో
 మీకక్కర్లేదు...'
 'అనూ!...'
 అంత బాధలోకూడ మనస్సు విప్పి
 చెప్పుకునేసరికి నాకు కొంత ఊరట

కలిగింది: 'మవ్వేమీ బాధపడకు నిద్రాగొన్న
 ముందు నేను చెప్పిన ప్రకారం ఉత్తరం
 వ్రాయి. = తర్వాత ఏది జరగవలసి ఉంటే
 అదే జరుగుతుంది' అన్నాను మార్చి
 దిగులుగా నావైపు చూసింది. నేను తన
 తిప్పుకున్నాను. (ఇంకా వుంది)

...ఇంక ఇప్పుడు!

ఈ తలనొప్పి మాత్ర మాత్రమే కలిగి ఉంది — హెచ్చు శక్తి + రక్షణ
 హెచ్చు శక్తి ఎందుకంటే, అవేదన్ ప్లస్ లో బాధను తొలగించే అదనపు పదార్థములు ఉన్నాయి. అది
 త్వరితముగా, నిరపాయముగా, నిశ్చయముగా, ఉపశమనమును కలిగిస్తుంది.
 రక్షణ ఎందుకంటే, అవేదన్ ప్లస్ లో చాల కాలము వాడినా హానికరమైన చెడు ఫలితములను కలిగించే
 పదార్థములు ఏమీ లేవు.

**తలనొప్పి, జలుబు, ఫ్లూ, ఊటి నొప్పి, పంటి నొప్పి మరియు బహిష్టు రోజులలో
 అవేదన్ ప్లస్ ను వేసుకోండి.**

మోతాదు : ఒకే ఒక చిట్ట చాలును (నొప్పి తీవ్రముగా ఉంటే రెండు చిట్టలు వేసుకోండి).
 20 చిట్టల కుటుంబ ప్యాకులో కూడ లభిస్తుంది.

తి.జి.ఆర్. ఏర్వర్ & సన్స్ ఇన్ ఫార్మేషన్ రిసెర్చ్ వారిశిక్షణ
 త్రేడ మార్కుకు చిహ్నం. డివి లైసెన్స్ ఉపయోగదారులు
 డెంబంక్ ప్రెంబంక్ సైజ్ రిమినిక్.

SARABHAI CHEMICALS

avedan plus

Suppli HPMA-2A/72 Tel

కలగా మోద్దాడే అతన్ని చూస్తే వద్దా తతికి జాలేనంది.

'చక్కగా ఈ ఊళ్లో ప్రాక్టీసు పెట్టుకో కూడదు నాయనా. రెండుచేతులా సంపాదించవచ్చు!' అందానది.

'వెప్పా కదండీ, నా ఉద్దేశ్యంకూడా అదే. ఇప్పటిదాకా నాకు 'నా' అన్నవాళ్ళ మా అక్కయ్య బావే! వాళ్ళంతగా విసుక్కున్నా అందుకే వస్తుంటాను — ఏటా కాకపోయినా రెండేళ్ళకయినా. నాకూ ఈ జీవితం చిరాగ్గ ఉంది. నాతోటివాళ్ళంతా కార్లలో తిరుగుతున్నారు. ఇక లేల్చుకుని స్థిరపడాలి. ఏం విజయా?'

సిగ్గుపడింది విజయ.

'కానీ తెప్పానుండండీ' అంటూనే లోపలికి వెళ్ళిపోయింది వద్దావతి. గాలిలో తేలిపోతున్నట్లు పింపింది అవిడకి వాళ్ళని చూస్తే!

'సినిమాకి రమ్మంటున్నారాయన' అంది లోపలికివచ్చి సిగ్గుపడుతూ విజయ.

'వెళ్ళమ్మా దానికేం'

'నాన్నగారు ఏమయినా అంటారేమోనే!'

'నీ ముఖం చెప్పేరుగా తన అభిప్రాయం. మువ్వెళ్ళా నీకెందుకు'

ఒకే రిక్సా ఎక్కి వాళ్ళు వెళ్ళిన దిక్కు చూసి ముచ్చటపడుతూ నిలబడిన వద్దా వతికి వెంకట్రావు బుజంమీద తట్టటంతో స్పృహవచ్చింది. 'అదేమిటే వాళ్ళ నిద్దరీ అలా మంపావు నీకరలు బుద్ధి ఉందా?' అవడిగాడాయన.

నవ్వేసింది వద్దావతి 'బంగారంలాంటి కుర్రాడు. మీరూరుకొండి, నాకూ ఆ మాత్రం బాధ్యత తెలుసు. కాబోయే అల్లుడు తెలుసా?'

'ఛ, ఛ, నాకేం బాగలేదు ఈవద్దతి'

'నరేగాని వదండీ, అలా గుళ్ళాకి చోళ్ళొద్దాం. చాలాకాలం అయింది'

'మొక్కులా?'

'జంగనే, దేముడికేమిచ్చినా బుజం తిక్కుకోలేం తెలుసా? ... మీ రతనితో మాట్లాడలేదుగాని, పసిపిల్లగొలాంటివాడు. మనస్కూయి అతని కంటికి దేవతే! అతని చూపు దానిదేదనుంట్రి ఊరింకూడా ఇవతలికి రాదు. అదృష్టవంతుడల్లా!'

'అయితే మనస్థితికి దేముడికెంత బాకీ — అది చెప్పవేం?'

పద్మ వ్యాహం

(16వ పేజీ తరువాయి)

'అంతా చిత్రమండి మీది! వదండి వదండి'

దేవాలయంకి వెళ్ళేదారిలో బట్టల కొట్లోంచి వస్తూ ఉమ అగవడింది వద్దావతికి.

'విజయ ఏదండీ, మీరిద్దరే వెడుతున్నారు' అంది దగ్గరకొచ్చి.

'ఆ, ఎక్కడికో వెళ్ళిందమ్మా'

'అవిడవంక చూసి నవ్వింది ఉమ. వద్దావతికి చిరాకేసింది. కదలబోతుండగా ఉమ వాళ్ళ అమ్మ, నాన్నగారు, పార్వతి వచ్చారు ఎదురు. రావడం రావడమే 'వదిన గారూ, ఒక్కసారిలా రండి' అని కొంపెం అవతలికి తీసుకువెళ్ళి 'చూడండి, నాకు వాడు తమ్ముడే అయినా మీరూ కావలసిన వాళ్ళ కనుక వాడి గురించి విజం చెప్పడం వా ధీర్మం. వాడు చదువుకున్నాడన్నమాటే కాని చాలా దుర్మార్గుడండీ! తేనెపూసిన కత్తి. చాలా విషయాలు వ్యయం గా ఎరుగున్నదాన్ని కనుక చెబుతున్నాను' అంది.

వద్దావతికి జానకిరాం చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చి నవ్వొచ్చింది. తను ప్రియ విషయానికి వద్దావతి వచ్చేసరికి చిన్న బుచ్చుకుని 'మరి నే వస్తాను, వదినగారు, హెచ్చరించలేదని అనుకోకండి. తరువాత చేతులు కాలాక ప్రయోజనం ఉండదు' అని విసురుగా వెళ్ళిపోయిందానది.

భర్తకోసం చూస్తే ఆయన ఉమ వాళ్ళ తండ్రితో మాట్లాడి వస్తుండగా కనబడింది వద్దావతికి.

'చూశావా వద్దా, నామాట చెవికెక్కలేదు నీకు! అన్నాడాయన వస్తూనే.

నవ్వుతూ 'దాచుమరిది రాక్షసుడు అని చెప్పాడు కదూ ఆయన' అనడిగింది వద్దావతి.

ఆశ్చర్యపోయాడాయన 'అక్షరాలా! ఏలా తెలుసు నీకు?'

'ఇది ఇంట్లోకి ఎందుకు రానిస్తున్నారో అటువంటి రాక్షసుడిని?'

'అదే అడిగాను. ఇల్లు ఆ తని చేట! అతని తండ్రి అన్నన్నమాట. అందులో వీళ్ళ ఊరికినే ఉంటున్నారు. కనుక అతనిపై కాదులేరు, కాదంటే

వీళ్ళనే బయటికి పొమ్మంటాడు!'

'తనగురించి అంత ఎక్కువ వారం చేస్తున్నారని తెలిసి కూడా వాళ్ళని ఇంట్లో ఊరికే ఉండనిస్తున్నాడంటే అత నెంత మంచివాడో చూడండి ... కడుపు మంట.'

'అదికాదు వద్దా, ఆయన చాలా పెద్ద మనిషి. అటువంటివాడు తప్పగా ఎందుకు చెబుతాడు. అందునా సాక్షాత్తు బావ మరదిమీద — చాలా భయంకరమైన విషయాలు చెప్పాడు!'

'మీరు మరి ఇంత అమాయకపు మనిషేమిటండీ? వాళ్ళకిద్దరు ఆడపిల్లలు వెట్లకి మల్తే ఎదిక్కుార్చున్నారన్న విషయం తెలుసు కదా! ఆయనకి అస్తి లేదు. ఉంటున్న ఇల్లుకూడా అతనిదయ్యా దాక్షిణ్యాలమీద ఉండవలసినదే తప్ప స్వంతం కాదు. ఉద్యోగం అంటారూ మామూలు జీతం! పెళ్ళా ఆయన సంపాదించేదానిలో ఎక్కువభాగం తల్లికూతుళ్ళు ఎస్టాబులికే అయిపోతుంది!... జానకిరాం వచ్చిన రెండు నెలలూ వాళ్ళకి వండగలాగా జరిగి పోతుంది!'

ఇద్దరిలో ఒకర్ని చెమకుంటూనని ఆశి వాళ్ళకి దానికి పరిస్థితికూడా అనుకూలం గనే ఉంది. వది నెలల పాటు మన ప్రాంతంలో సంబంధంలేకుండా ఎక్కడో పడుంటాడు. ఇక్కడండే ఈ రెండు నెలలూ అతని జోలికి ఎవ్వరూ రాకుండా కాపలాకాస్తే సరిపోయే! వాళ్ళ ఖర్చుకాతి మన విజ్ఞ అతనికంటే చడింది! మనకి అలవాటుపడి తెలిదు కానండి మన విజయది కాస్తాకూస్తా అందం అనుకుంటున్నారేమిటి?'

'తల్లి పోలిక కనుకనా!'

నవ్వింది వద్దావతి. 'మిన్నా అనుకోండి. విజయంటే మాత్రం అతనికి నిషేధిత మయిన ఇష్టం! అది వేదగొట్టాలని వాళ్ళ ప్రయత్నం. అతన్నేమీ అనలేరు కనుక మనకి అతనంటే అనవ్వాం కలిగిందాలని చేస్తున్నారినంతా ... వనిండి వదండి.'

ఆ రెండునెలలకాలం రెండుక్షణాల్లా మధురమయిన కలలా గడిచిపోయింది విజయకి జానకిరాం విజయని తిప్పని ప్రదేశం లేదా ఊరిలో! ఇద్దరూ కలిసి వెళ్ళని

చోటలు లేదు, చూడని సినిమా లేదు. అంతవరకూ వద్దావతికి తెలుసు కూతురు వ్యాధి!

కాని కూతురు చెప్పని విషయాలు చాలా ఉన్నాయని ఆమెకి తెలియదు. అందులో ఒకటి వాల్చిద్దరూ చాలాసార్లు సినిమాకి వెళ్ళామని అబద్ధాలాడారన్నది! అది మధురమున అనుభవం విజయకి!

జానకిరాంకి శలవయిపోయి వెడుతూ వెడుతూ మరీ మరీ చెప్పాడు విజయకి 'మీ నాన్నగారికి చెప్పి విజయా, మంచి ముహూర్తం చూసి నా ఉత్తరం రాయ మను. అడ్రసు రాసుకున్నావుగా! ఒక పదిహేనురోజులు ముందుగా మార్తం రాయాలి గుర్తుంచుకో.' మా అక్కయ్యా వాళ్ళు తప్ప నాకు 'నా' అన్న వాళ్ళవరూ లేరని చెప్పాగా! మన పెళ్ళి గురించి వాళ్ళ కెంత కోపంగా ఉందో కూడా తెలుసుగా. కనుక ఎవ్వరినీ సంబంధించవలసిన వని లేదు- రెండువైపులా మీనాన్నగారే పెద్ద!

గాకు ఇంక ఉద్యోగం చేయాలని లేదు. ప్రాజెక్టు పెట్టుకుందాం. వచ్చినంత వస్తుంది. నునిల్లు ఉండనే ఉంది. ఏమంటావోయ్.'

'మీ ఇష్టం.'

జానకిరాంకి వెళ్ళిపోయిన తరువాత వెంకట్రావుకి చెప్పింది వద్దావతి కూతురు తనకి చెప్పిన విషయాలు. చాలా అనంద వడ్డారాయన.

'చూశారా, భయపడ్డారా రికినే! డక్టర్లు అప్పనంగా కొట్టేశారు అల్లుడుగా! మీరే కాదు లోకరితే అంత. మంచి ధర వలికే క్కురాడు ఊరికే పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే ఒక నల్లైన నమ్మలేము. 'వాడిలో' ఏదో లోపం లేకపోతే ఇంత త్యాగం ఎందుకు చేస్తాడు' అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. ఒకరకమయిన జీవితానికి అలవాటు పడిపోయి 'మంచి' అన్నది ఎరక్కుండా ఉన్నవాళ్ళకి ఒక్కసారిగా అతిమండితనం ఎదురయినా కష్టమే!

వెంకట్రావుగారు నవ్వేశాడు 'గెలివాపు కనుక ఎన్నయినా చెబుతావు.'

'అవునండి నలుగురిలో తిరక్కు మీకు లోకరితే తెలియడంలేదు. అతి ఆశక్తిన్న వాళ్ళిద్దరూ ఈ రోజుల్లోనే ఉన్నారు. మనిన్నకి నచ్చితే ఉభయభర్తయ్యా భరించి

పెళ్ళిచేసుకునే వారూ ఈ రోజుల్లోనే ఉన్నారు. 'ఇది ఒక వైభవోజ్వల మహాయుగం. వల్లకాటి అధ్యున్నతకం. వెళ్ళి విరిసిన విజ్ఞానం. బ్రహ్మజుడలా అజ్ఞానం.'

'కవిత్యం చెబుతున్నా వెమిటాయ్?'

'నాది కాదులెండి ఒక మహానుభావుడు రాసినది.'

'ఎవరేమిటి?'

'అదేమరి - మీకోజులోను, ఇప్పటి వాతావరణంతోనూ పరిచయం లేదనేది... సరేగాని ముందు ముహూర్తం పెట్టించండి.'

ముహూర్తం పెట్టించి వెంకట్రావు రాసిన ఉత్తరం తిరిగి వచ్చేసింది. 'అడ్రసు పారపోతు రాసిఉంటాను' అని సర్దుకుని మళ్ళీ విషయవేత అడ్రసు రాయించి మరీ పోస్టు చేశాడాయన జానకిరాంకి!

అని కూడా సక్రమంగా తిరిగి వచ్చేసింది! ఖంగారపడ్డారు ముగ్గురూ!

'ఏమయి ఉంటుంది' అని ఒకరినొకరు ప్రశ్నించుకున్నారు.

'బహుశ అనుకోకుండా అడ్రసు మారి ఉంటుంది' అంది వద్దావతి.

'అంతే ఆ విషయం తెలియవరిచే వారేగా' అంది విజయ.

'పోయిందేముంది నువ్వువెళ్ళి వీన్సేహితు రాలు ఉమా వాళ్ళ ఇంట్లో, కుక్కుని రామ్మా వాళ్ళకి తెలిసే ఉంటుందిగా!'

'నే వెళ్ళను బాబూ - అసలే వాళ్ళకి నేనంటే అదోలాఉంది.'

'పోనీ నువ్వెళ్ళి అవిడ్ని అడిగిరావే.'

'నేనూ వెళ్ళనండి. మీరు ఆపీసులో ఆయన్ని కలసుకునిరండి ఏ గొడవా ఉండదు. మా ఆడవాళ్ళ విషయం తెలియని దేముంది? రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు వస్తాయి.'

ఆయన వెళ్ళి సాయంత్రం తిరిగి వచ్చే వరకు ఇద్దరూ ప్రాణాలు గుప్పిటో, పెట్టుక్కుర్చున్నారు. బయటపడకపోయి ఇద్దరికీ ఒకేరకం భయం మనస్సులో ఉండి పోయింది!

తిరిగి వచ్చిన తండ్రి ముఖం చూస్తూనే సీరకాయించి విజయ. ఏడుపు ముంచుకొచ్చే

సింధా అమ్మాయికి!

'ఏమన్నారండి?' అనడిగింది భోరుడుడు తూనే వద్దావతి.

'గుండెపిలి చస్తారు చెబులే.'

'సర్లెండి. విషయమేమిట' చెప్పి కూడదా?'

'అనలా అబ్బాయి ఇంతవరకూ ఎవ్వరికీ అడ్రసు ఇవ్వడం అన్నది జరగలేదుట!'

ఆర్జన్

షేవింగ్ బ్రష్తో వెల్వెట్ స్పర్శను నిశ్చలమైన పట్టుత్వాన్ని పొందండి

బాళ్ళ బావ బాళ్ళకి అతని చిరునామా దిన్నగా తెలియదు. పదివలలపాలు విక్రమనాథ్ తెలియకుండా ఈ రెండు నెలలూ మౌనం పాతాత్తుగా ఉండినా తాడు. పైగా ఆయన ఏమన్నాడో తెలుసా 'మేమందరం చెప్పిన మాటలు లక్ష పెట్టలేదండి మీరు, మేమేదో పోటీకినద్ది అలా చెబుతున్నామని అనుకుని ఉంటారు. అదేఖర్మ — వాడు అతి తెలివి గలవాడు. అలా చెప్పగలడుకూడా! ఎప్పుడూ జరిగే భాగవతమేనండి ఇది. వస్తాడు విక్రమనాథ్ క్కడ కొనసంబడింది పోతాడు. దుర్మార్గుడండి వాడు' అని.

'అవుతే అంతా విజమేనా ఏమిటండి కొనసాగింది.'

'ఏను ఇంకా అవలేదు — పూర్తిగా విచిరం ఖంగారుపడు. వాళ్ళ అమ్మాయి లిద్దరూ విజయకి అడుగుదుగునా కావాలా ఉన్నారట. ఇక లాభంలేదు ఈ అమ్మాయిని తన ఆకర్షణలో పడేశాడు అని వాళ్ళకి అనుమానం వచ్చాక దాన్ని హెచ్చరించారుట కూడా. ఏమే అమ్మాయ్, విజమేనా ఆయన చెప్పినది?'

విజయ మాట్లాడలేదు. కాని ఆ అమ్మాయికి అంతా గుర్తుకొచ్చింది — మాట్లాడితే ఉమ, పార్వతి అడ్డురావడం నరుగుడు చెల్లు తోటలోకి పార్వతి పరు గెత్తుకుంటూ వచ్చి అతన్ని బంతి పెట్టి కొట్టడం, మేడమీదికి పార్వతిని ఉమ వంశం తరవాత ఉమ తనతో జానకిరాం గురించి చెప్పడం!

వద్యావతి అవాక్కయిపోయింది.

'చివరికి విజయే అంది 'డాక్టరు భాస్కర్ ఆయనకి చాలా మంచి స్నేహితుడు వాన్న బాధా. ఆయనకుడుగుతే!' అని.

ఆయనకి ఉవ్వెత్తున కోపం వచ్చేసింది 'ఏమి తేజ ఏమని అడగమంటావే?'

'వద్యావతి అడ్డం పడింది. 'అలా అడగకండి' అంటుంది. పోయిందేముంది — మన అభ్యున్నతిని గానం చేసి ఆయనకి తెలియమవు కదా!'

'అవునో నానకి తప్పకు అడమి అద్ది పోయినాడంటే అర్థమేమిటంటావు?'

'అక్కసారి వెళ్ళిరని పోయింది. అక్కడికి అడుగు తీరిపోతుంది.'

పద్మ వ్యాసా

మన్నాడు డాక్టర్ భాస్కర్ రావు ఇంటికి వెళ్ళాడాయన.

విషయం విని నవ్వాడతను. 'అదేనండి మా జానకిరాముడితో బాధ! వాడు మగ వాళ్ళకి చాలా మంచి స్నేహితుడు. ఆడ వాళ్ళకి మౌనం కాదు'

'అంటే.'

'నేను వాడికి చాలాసార్లు చెప్పానండి. 'అడపిల్లల జీవితాలలో ఆడకురా జానకి రావుడూ. తప్పది. వాళ్ళే అపూయిత్యం చేసినా ఆ పాపం ఏ మెడకు చుట్టు కుంటుంది' అని ... వాడిటుకేసి ఎప్పు డొచ్చినా ఇక భాగవతమునుకోండి.'

అతను చెప్పేది పూర్తిగా బోధనలే దాయనకి. అర్థమయినంతవరకు వివరీత మయిన ఖంగారుని కలిగింది.

మళ్ళా డాక్టరుగారే అన్నాడు. 'వాడి అడమి నాక్కాదుకదా డేముడిక్కుడా ఇవ్వడు వాడు. ఇచ్చాడంటే అనుమానం లేకుండా తప్ప అడమయింటుంది!... వచ్చి నవ్వుడు చూడాలిందే మనం వాడిని. వాడికి ప్రాణస్నేహితుడై కావటాన వాడు చేసిపోయిన తప్పలకి కొంతవరకు చికిత్స చేస్తుంటాను' అని మెల్లిగా 'ఏమయినా అవసరం అయితే నేనున్నాను ఐ బిల్ హెల్త్ యు' అన్నాడు.

'అంటే' అన్నాడాయన అర్థంకాక.

'పెద్దవారు, మీ కిటువంటివి చెప్ప కూడదు. అమ్మాయి ఏమయినా తొందర పడి ఏదయినా జరగకూడనిది జరిగిఉంటే మీకు సాయం చేసేందుకు నేనున్నాను. రెండవ కంటివాడికి తెలియనివ్వను.'

అర్థం అయిందాయనకి. 'అబ్బేబ్బే, లటువంటిదేమి లేదు రెండో' అన్నాడు కంగారుగా.

'అవ్యవస్థవంతులం. ఆ వెధవకి స్నేహి తుడినయిన పాపానికి ఇటువంటివి తప్పవు నాకు. అయితే ఇంకేమింది—వాడినిక మర్చి పొమ్మనండి! ఉత్సాహమయిన మార్గం అది.'

ఇంటికివచ్చిన తండ్రి చెప్పినదంతా విని బావురుసుని నిద్రవడం మొదలెట్టింది విజయ.

వద్యావతి కూడా కుప్పకూలిపోయింది. కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగియావిడకి.

'ఎందుకే అంతగా ఇదవుతారు. అభ్యున్నతి వంతులం మనమింకా — అటువంటివాడిని అల్లుడ్ని చేసుకుంటే జీవితమంతా వాన్ని చూసి ఏడవాలని వచ్చేది... ఎందుకే ఏడు స్తారు. ఇప్పుడేం జరిగిందని, వాడ్ని మర్చిపోయి మన ప్రయత్నాలు మనం చేసు కుందాం.

'జరక్కుడనిదే జరిగిందండి బాబూ. ఇప్పుడు కొంత ముణిగేలా ఉంది' అంది వద్యావతి.

ఈడ్చి కొట్టి నల్లయిందాయనకి, 'ఏమిటి నిజంగానే!'

'ఆ అదేగా వా బాధ.'

'చదువుకున్నది, తోకం తెలిసిందది, ధీని బుద్ధి మయిపోయింది?'

'ఖర్మ'

ఆయన కా సేపు మాట్లాడకుండా వాళ్ళనిద్దరిని చూస్తూండేసోయాడు చివరికి 'వద్యావతి, తప్పంతా వీదేనే అసలు' అన్నాడు.

అవిడ మాట్లాడలేదు.

'వద్యావ్యాసాంతోకి వెళ్ళడం మాత్రమే నేర్పావు దానికి. తెలివితేట లుపయోగించి తిరిగి రావడం నేర్పలేకపోయావు. అభి మన్యుడిలా అయింది దానివనికూడా!'

'నర్లండి. మనం పడుతున్న ఈ అను మానం ఊళ్ళోవారంతా వచ్చి నిజం అని చెప్పకముందే మేల్కొని దానికి మూడు ముళ్ళూ వేయించాలి ... మీ మేనల్లాడికి రాయండి.'

'చ ధ గుమాస్తా ఉద్యోగమేగా!'

'పోనీ నా తమ్ముడున్నాడు.'

'వాడూ గు మా స్నే గా కాకపోతే బ్యాంకులో!'

'చచ్చిన పాముని చంపకండి మహాను భావా — మా తమ్ముడు కాకపోతే మా చిరంజీవి వాడూ కాకపోతే ఎవడో ఒకడు ముందు పిలిపించండి బాబూ, అభివ్య మయినకొద్దీ కొంతసంబంధుకుపోతాయ' అంది వద్యావతి కళ్ళ నీ ట్టుకుని.

(అయిపోయింది) ●

పతికి విషం పెట్టిన పరతి!

✽ ఖర్గపూరుకు 3 కిలోమీటర్లు దూరంలో వున్న ఓకగోట్ అనే పూరిలో 25 ఏళ్ళ వో అమ్మాయి తన పతి దేవునికి విషం పెట్టిందట. ఆ విషం ఆతనికి సరిగా పని చేయలేదట. దాంతో ఆమెకు మార్గాంతరం తోచి, వో పటకా కత్తిలో (మొన్న 5 వ తేదీన) ఆతని శిరస్సును తెగవరికి పారేసిందట.

విద్యుత్ ప్రమాదాలు

నోంపాళాయానికి చెందిన 28 ఏళ్ళ ఆరు ముగం అనే అతను తిరుప్పురు జిల్లాల మిల్లలో పని చేస్తున్నాడట. ఈతనికి రెండు నెలలక్రితమే వివాహమయ్యిందట. డ్యూటీ ముగించుకుని, యింటికి వస్తూ దారిలో వో లాంతరు స్తంభం మీద యాదాదాపంగా చేయిచేశాడట. దురదృష్టవశాత్తూ ఆ స్తంభంలో అధిక శక్తితో విద్యుత్తు ప్రవాహం వుండడంవల్ల కాలి విసిపోయాడట.

జూరత్తుగా పెళ్లంబి!
స్థిరంమీదా
చెయ్యకయ్యెద్దు!

గురువుగారి సలహా—కుమారుని బలి!

కలకత్తా పాంచుబాహు అనే ఆయన తన గురువుగారి సలహా మీద దుర్గఅమ్మవారికి తన పదకొండేళ్ళ కొడుకు సరతేను బలి యివ్వడానికి జూన్ 29 వ తేదీన తన స్వగృహంలో నకుల ఏర్పాటులూ చేసుకున్నాడట. కానీ ధైవికంగా ఆ సరత్ చావు తప్పించుకుని, అంతకు తీసిపని గాయాలతో బలికి బయట వెళ్ళాడట. అతని తండ్రినీ, ఆ తండ్రిగారి గురువుగారిని చల్లం చుట్టంగా తీసుకున్నాడట.

కామోద్రేకంలో పాలికను

హత్యచేసిన యువకుడు

పోయిన నవంబరు తొమ్మిదో తేదీన బ్యాంగ్ కోట్లో 20 ఏళ్ళ సామాచి తర్రోవోహు అనే యువకుడు కామోద్రేకంతో 11 ఏళ్ళ టమ్నాగ్నూజ్ అనే అమ్మాయిని వట్టుకుని బలత్వారంగా

ఇంక నొక నిరసకేటం ఫలాఘ్నం

అనుభవించి, తల్లిమయంలో ఆమె బాధతో కేకలు వేసేవరికి పీకనొక్కి చెప్పి, ఆనక ఆమె శవాన్ని వో ప్రవాహంలో విసరి చక్కా పోయాడట. ఈ విషయాన్ని కూడా తీసిన ఎట్టం అతనికి మరణ శిక్ష విధించిందట.

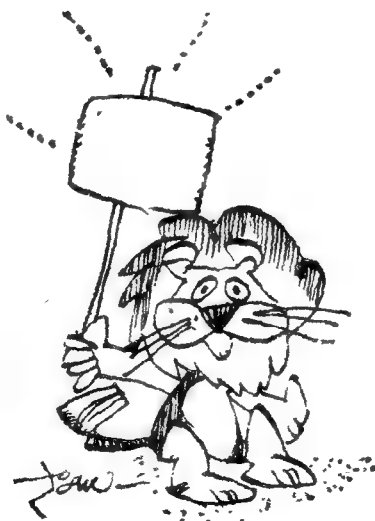
ధర్మి రావోరిగార్డెన్ ప్రాంతంలో రోడ్డుమీద వదుల్చు వో కరెంటు లీగమీద చూడకుండా శాలేసె ఖర్మానికి 18 ఏళ్ళ రావోరింగ్ అనే కుర్రాడు చని పోయాడట.

1971 లో జననక్షం

1971 వ సంవత్సరంలో భారతదేశంలోని శిశుుపిన్య, నదుల పొంగుదలలవల్ల మహారు 57 మిలియనుల మంది జనులు చనిపోయారట. 1954 తర్వాత అంత మారణమోమం చేసిన వరద 1971 వ సంవత్సరమే అవ్వారు.

సింహాలకి కుటుంబ నియంత్రణ ?

కాలిఫోర్నియా శాన్ జోసే జింతు ప్రదర్శన శాలలోని వో వివిధేళ్ళ బామీ అనే సింహం బయిదు కాపులలో ఒక్కొక్కప్పుడూ నాలుగు నుంచి ఆరువరకు పిల్లలను కన్పడటం ఆ సింహం పెద్దకూతురు 'లి' కి యిప్పుడు గర్భధారణ వయస్సు. ఆ జింతు ప్రదర్శనశాలలో సింహరాజుల

నరతల పె్ల తగిలతున్నందువల్ల భయపడడం అన్ని కారులు యాసారి బామీకి, లీకి ఆహారంలో గర్భ నిరోధక మాత్రలు కలిపి యిస్తున్నారు. సింహాల మీద కుటుంబ నియంత్రణలు అమలు జరపడం ప్రపంచంలో యిదే మొదటిసారి.

తనివివీరక...

న్యూయార్కులో 26 ఏళ్ళ ఇర్విన్ స్టేమన్ అనే వో యువకుడు యధేచ్ఛగా బజార్లు వడి, దారిపోయే ఆడవాళ్ళ కన్నులు మూసి, వారి పెదాలను తనివి తీరా ముద్దెట్టుకోడమే. గత వినిపింది నెలలుగా కర్తవ్యంగా పెట్టుకున్నాడట. రానానా యీ రకం అధరావ్యుతంతో తనివివీరక, వో స్థాయి ఎక్కించి కనబడిన ప్రతి ఆడవారి పెదములూ కనుక్కున కొరేయడం ఆరంభించాడట. ఈ రకంగా ఆతను ముద్దు పెట్టుకున్న ఆడవారు కొందరు అతని రాక్షసకృత్యాన్ని పోలీసులకు తెలియ జేశారు. అమట్టు పోలీసులు అతన్ని వట్టుకుని 'ఒహివేళ యీతనికి పిచ్చేమో' అని అనువల్లో చేర్చారు. పిచ్చేం రోగం.... జరుగుతే.... అచ్చ సామెత లేదా!

అర్జున్
సరిపోయింది

తలలు మార్చడం అసాధ్యం కాదు!

ఇటలీ పియర్గోవో జరిగిన అంతర్జాతీయ శస్త్ర వైద్యం మహాసభలో మాట్లాడుతూ, అవయవాల మార్పిడి చేసినట్లు, మానవుని తం కూడా మార్పిడి చేయవచ్చనీ, యీ శస్త్ర విశిష్ట కూడా సంభవమేనని ప్రాసెసులు వైట్ అన్వేషించి ఇద్దరు పిల్లల్ని హత్యచేసి

అత్తహత్య చేసుకున్న తల్లి

భూని అనే పూరిలో 27 ఏళ్ళ సామాన్య అనే ఆమె తన యిద్దరు పిల్లలని (11 ఏళ్ళ, 18 నెలలు) పీక నురిపి, పూరిలో గిరాకునీ, అపేత తామ్ర కూడా యీ పిల్లలకు చేసుకున్నదట తెల్లరి తన భార్య పిల్లలూ కుదిగలేదని ఆమె తన మనోహర్ పోలీసులకు చెప్పి, వారి హాజరు కనుగొన్నారు.

విజయవంతమైన చిత్రాలనాయిక జయభాదురి

అదేమి మహాత్మ్యమో, జయభాదురి నటించిన చిత్రాలన్నీ విజయవంతా మోగిస్తున్నాయి. ఆమె నటించిన మొదటి చిత్రం 'గడ్డి' సంచలనాన్ని కలిగించింది. ఆర్థిక విదగ్ధత్వం 'ఉషార్' థంబా బజాయించింది. ఇటీవల విడుదలైన 'లక్ష్మదత్త' అందరినీ ఆకర్షించింది.

కష్ట సమస్య

ఈమెనుగూర్చి ఒక్కమాటతో చెప్పాలంటే విజయానికి ప్రతిరూపం అయిపోతుంది. ఈమె కళ్లు కటి ప్తాయి. నటనలో కటి ప్తంది. అరుణలు, ఒళ్లు నిరువులు ఈమెకి చేతకాదు. పంథా పదాలను నవ్వుచేతా గుణంగా, వుచ్చారణ చెయ్యగలదు. ఏ పాత్రలో చూసినా, జయ పటించినట్లు కొపించదు. ఆ పాత్రగానే మారిపోతుంది.

తండ్రియిచ్చిన స్వేచ్ఛ

నాకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చిన తండ్రిగారిని ఎనుటికి మరువకను. నేను తీసుకునే నిర్ణయాలకు అడ్డు చెప్పలేదు. ఆయన సర్వోదయే నాకు శ్రీరామరక్ష, అంటుంది జయభాదురి.

ఇటీవల వచ్చిన కదానాయికల్లో జయ భాదురికి వచ్చిన పేరు, ప్రశంసలు మరె

వ్వరికి రాలేదు. చేతులు పాత్రకి చేతులు పాత్రకి రాజేష్ కుమార్లు ఎంత పేరుంట్లో జయకు కూడా అంతస్తుంది.

వెరైటీ పాత్రలు ...

'నాకు ఇన్ని మహర్షులు కలిగిన పాత్రలను పోషించడం అంటే చాలా యిష్టం. క్రిష్ణమైన పాత్ర దొరికితే, దాని అంతు వట్టెంత వరకు నాకు విద్రాదు' అంది హిందీ నటి జయభాదురి.

'నటన అంటే కథకుడు ప్రసాద భావాలను తగ్గట్టు ప్రవర్తించడమే. భావ ప్రకటకుకు దైలాగు తెలివరికి తెలియకపోయేటప్పుడు చాలా అవసరం. పెదవులతో బాటు కళ్లు కదలిక కొన్ని నవ్వు మేళాలు బ్రహ్మాండంగా వస్తాయి' అని చెబుతోంది భాదురి.

అభిమానవతి ...

'నన్ను ఎవరైనా కించపరిస్తే నాకు

ఏదీకాదు. గంటల చిరబడి నీల పీస్తాను. నాకు కావలసినవాళ్లు ఏదయినా అంటే, ఆ రోజంతా నాకు నిద్రపట్టదు. నాకు సింపుల్ గా వుండే మనుష్యులంటే ఎక్కువ గౌరవం. నాకు తీరిక పున్నప్పుడల్లా చాలుగా నిద్రపోతాను. మంచి మంచి పాటలను టెన్షన్లకు నింటాను. పాటి లకు పోజువడం అంటే నాకు అలర్జి. అమితాబ్ సేపిహం ...

'నేను, అంతా బద్దర్ ప్రాణ సేపిహం తులం. మా నటనలో కనిపించే లోపాలను గూర్చి అర్జున భర్తలను చేసుకుంటాము. అలాడి నలవాలను పాటిస్తాను.

'నాకంటే పాడవుగా వుండే వాకంటే నాకు ఆనందం. (కారణం నీను పాటి, గబ్బీ). ఆడవాళ్లు ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండాలనే నా అభిమతం.' అంటామె.

— త్రినివాస్

స్వామీ

రాణి మాలినీదేవిగా జమున

జయప్రదా పిక్చర్స్ నిర్మించిన రంగు చిత్రం 'పండంటి కాపురం'లో రాణి మాలినీదేవిగా జమున అపూర్వంగా నటించింది. ఇంకవరకు ఆమె చేసిన పాత్రలకి, దీనికి చాలా వ్యత్యాసం వుంది. కన్నకూతురి కోసం తపించే వనితగా, తన బ్రతుకును మోడచేసిన వ్యక్తిపై వగవట్టిన యువతిగా జమున అద్భుతంగా నటించింది తెలుగులో మరెవ్వరూ యంతబాగా నెయ్యలే రేమో అన్న అభిప్రాయాన్ని దేర్చుచింది.

వేషాలలో వైవిధ్యం

గత రెండు సంవత్సారాల్లో జమున ధరించినన్ని వైరెటీ పాత్రలను, మరెవ్వరూ నెయ్యలేదు. 'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి, సంపూర్ణ రామాయణం, కలెక్టర్ జానకి, పేనకోడలు, పండంటి కాపురం' చిత్రాలను తిలకించిన వాళ్లందరూ ఏకకళతో తీర్పు నిస్తారు. ఏమని? జమున అసాధారణ ప్రజ్ఞావంతురాలు అని.

ముమ్మండ రాబోయే 'పింత దండనకులు డబ్బుకు లోకం దాసోహం, వామా మీసన్ చిత్రం' జమున ప్రేక్షకుల హృదయాన్ని పుంటాయి. రెండు దశాబ్దాలనుండి ఒక హీరోయిన్ పేరుతో పుండడం అంటే మాటలా? 'పుండగలను' అని జమున పిరూపించింది. ప్రజల్లో జమునకంటూ ఒక ప్రత్యేకస్థానం వుంది. ఇచ్చిన ఏకాత్ర కయిగా జమున పరిపూర్ణస్వాయం చేపారు న్నుంది.

ఉత్తమ నటుడ గా

శోభన్ ఎన్నిక!

'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి' చిత్రంలో విశిష్టమైన నటనకు అగుపరచినందుకు అంధా సినిమా ప్రీక్షా అసోసియేషన్ శోభన్ బాబును ఉత్తమ నటుడిగా ఎన్నిక

'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి' చిత్రంలో, అంజలిదేవి, శాంతిదాస్.

చేసిన విషయం పొరకులకు తెలుసు. జరుగుతుంది. రోజురోజుకీ బాధ్యత పెడి ఇప్పుడు మద్రాస్‌లోని ప్రేక్షక సంఘం గుర్తు వుంది, శోభన్ కి. ప్రజలు తనకు నచ్చులు శోభన్ బాబును 1971 వ అపదిస్తున్న గౌరవాన్ని నిలుపుకునేందుకు సంవత్సరపు ఉత్తమ నటుడుగా నటడిగా కాయశక్తుల ప్రయత్నిస్తానని, తనమాటగా నిర్ణయించారు త్వరలో విషయమీ ప్రధానం మీకు చెప్పుచున్నాను.

'నిజం నిరూపిస్తా'లో కృష్ణ, విజయలలిత.

'మా యింట పెలుగు'లో కృష్ణ సంద్రకళ.

జాబ్బా దర్శకత్వంలో

ఆ క్వి నే ని

'బుద్ధిమంతుడు' చిత్రాన్ని నిర్మించిన దక్షకల్పన సంస్థ సహజరూత్ కొత్త చిత్రాన్ని ప్రారంభిస్తారు. ముగిస్తూడి ప్రాసిన కథకు, అక్కినేని నాయకుడు. దర్శకత్వం: జాబ్బా.

నందమూరి చిత్రం

'విజయం మనదే' కిలాడి బుల్లోడు' చిత్రాన్ని నిర్మించారు, నందమూరి సాంబ శివరావు. పై రెండు చిత్రాల్లో ఆశించి నంత లాభాలు రావేదు. సీత చిత్రాలను కొని, వాటిద్వారా విక్రయ ప్రయోజనాన్ని పొందియున్నారు.

సినిమా డైరీ

- ❶ రక్తి ఆర్ట్స్ వారి మూవీగు జూలై 17 న పిన్కో ప్రారంభమైంది మైతర స్టో ఆర్ వెయ్యగా, త్రివిక్రమరావు డ్లాస్ కొట్టారు. ఉత్సాహ మూర్ఖం ర్శకు.
- ❷ సురేష్ మూవీవారి 'జీవన తరంగాలు' జూలై 17 నుండి వానావో ప్రారంభ మైంది. లాభనీ లాభారావు దర్శకుడు.
- ❸ ఎన్. వి. ఎన్. పిక్చర్స్ వారి 'దబ్బుకు లోకం దాసాం' జూలై 16 నుండి ప్రసాద్ ప్రారంభమైంది డి. యాగనాథ్ దర్శకుడు
- ❹ శశి ఆర్ట్స్ వారి 'నవా నాయకుడు' ఆగస్టు 4 వ నవయుగా ద్వారా విడుదలవు తుంది. వి. చుభానూదనరావు దర్శకుడు
- ❺ నందినీ ఫిలింస్ వారి 'ఇల్లు - ఇల్లాలు' జూలై 19, 20 తేదీల్లో (ఆఫ్ లెడోర్) జరిగింది పి. చంద్రావరెడ్డి దర్శకుడు
- ❻ డి. వి. ఎన్. ప్రొడక్షన్స్ ఆది త్వరలో ఒక జానపదాన్ని ప్రారంభిస్తారు. పి. ఎన్. రావ్ దర్శకుడు.

'సమ్మి నబంటు' చిత్రం వేరిదే. ఆ చిత్రం ఎక్కడ విడుదలయినా, కనకవర్ణం కురి పిస్తూ వుండటం.

సవంబరు నుండి అక్కినేని నాగేశ్వ రావుతో కొత్త చిత్రాన్ని ప్రారంభించే ప్రయత్నాలను పూర్తి చేసినట్లు, యిటీవల నాలో చెప్పారు. మంచి మనస్సుతో బాటు మంచి చిత్రాలను తీయాలన్న ఆశతో వున్న నిర్మాతగా సాంబశివరావును పేర్కొనవచ్చు.

'బంగారు బాబు'

3 వ షెడ్యూలు

జగతి ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ ఈస్ట్ మన్ కలర్ లో నిర్మిస్తున్న 'బంగారుబాబు' చిత్రం మూడవ షెడ్యూలులో వడింది

మొదటి షెడ్యూలులో కోవలం వీన్ వర్త పాలిశాస్త్రర్ పైటు దృశ్యం చి తీ కరించ బడింది రెండవ షెడ్యూలులో ఊటీ కూమారు వరిసర సాంతాలలో అయిదు పాటలు, కొన్ని సన్నివేశాలు చిత్రీకరించ బడ్డాయి.

జూలై 22 నుండి 30 వరకు సరఫా స్టుడియోలో షూటింగ్ పెట్టే నని ప్రారంభమవుతుంది ఈ షెడ్యూలులో నటీనటులందరూ పాల్గొంటారు.

చిత్రం ప్రారంభమై రెండు మాసాలే అయింది. కానీ ప్రేక్షకుల మనస్సు యిప్పు ట్టుండే 'బంగారు బాబు' పై కేంద్రీకరించ బడికింది ఆ చిత్రానికి కథ, సీనిమా అనుకరణ, దర్శకత్వంను వి బి రాజేంద్ర ప్రసాద్ నిర్వహిస్తున్నారు. మాట్లా-పాటలు: ఆచార్య ఆశ్రయం.

'బంగారుబాబు'గా నాగేశ్వరావు నటి స్తున్న యీ ఈస్ట్ మన్ కలర్ చిత్రానికి ఎన్. వెంకటరత్నం పెద్ద యుస్సెట్. హీరోలకున్న పేరు, ప్రతిష్టలు వెంకట రత్నంకు పున్నాయి. అతని స్క్రీనులో ఏదో ప్రత్యేకత కనిపిస్తుంది, అంటారు జనం.

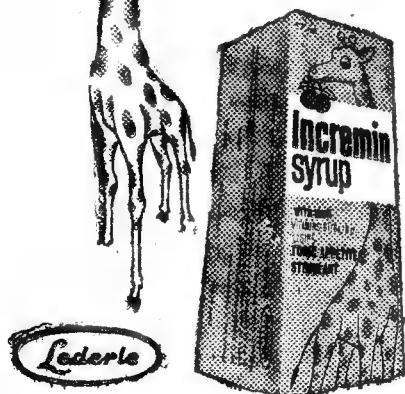
'వాణిశ్రీ-జయంపి'

ఈ చిత్రంలో అక్కినేనిని ప్రధానంగా వాణిశ్రీ, సోదరిగా అయింది నటిస్తున్నారు. చిత్రంలోని పాటల్లో ఒకదాన్ని మించి మరొకటి వుంది, (విన్నూడు గాబట్టి.) ముఖ్య

పాత్రలను సాగభూషణం, రాజబాబు, విరూప వి. బి. రాజేంద్రవేదే. ప్రసాద్.
 రమావతి పోషిస్తున్నారు. గెప్పుగా ఏప్రీ పాటీ వంపిటీ సంస్థకు 'అంతస్తులు';
 రంగారావు, గుమ్మడి కనిపిస్తారు. ఈ లక్ష్మికి 'దసరాబుల్లోడు' లాంటి హిట్
 చిత్రాన్ని సంకాంతి నెలలో విడుదల విలేజాలను యిచ్చినట్టే అన్నపూర్ణకు మంచి కథలను అందించే నిర్మాతల్లో
 చెయ్యాలని వుంది, అన్నాడు దర్శక, 'బంగారుబాబు' నిస్తున్నారు, రాజేంద్ర దుక్కిపాటి మధుసూదనరావును మొదటి

టానిక్ ఏదైనా ఆకలిని మాత్రమే పెంచగలిగితే అది సగం పనిని మాత్రమే చేసినట్లు అవుతుంది

ఇన్క్రిమిన్ ఇవ్వండి*
అది ఆధిక్ ఆహారమును అధిక పెరుగుదలగా మారుస్తుంది.

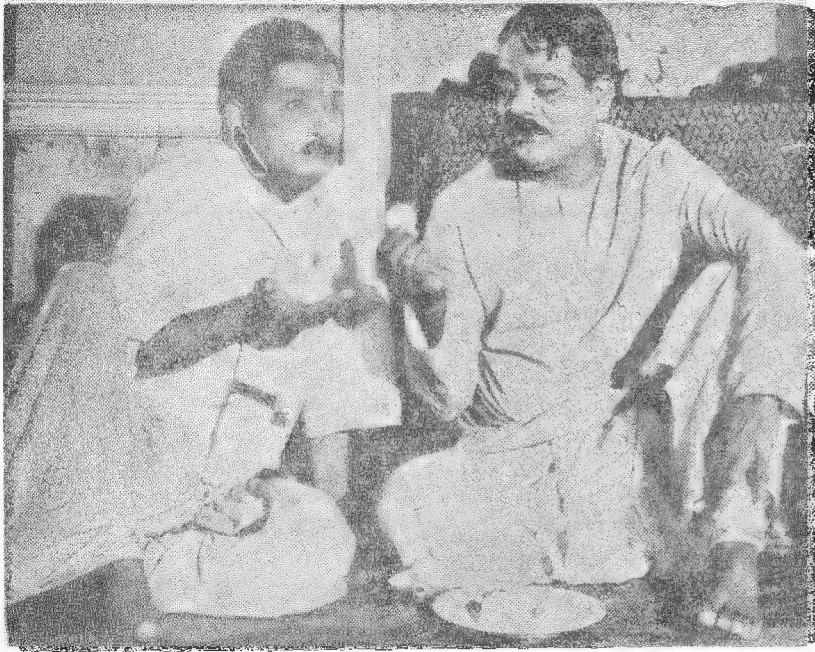

ఇన్క్రిమిన్ తగ్గిలో చేర్చండి... పెరుగుదల నిచ్చు ఆకలి పొందండి !
 ఇన్క్రిమిన్ టానిక్ ఆకలిని పెంచుటయే గాక, అది తిన్న అధిక ఆహారమును అధిక పెరుగుదలగా మారుస్తుంది. ఎందువలననో, మీ పిల్లలు భుజించ ప్రోత్సహించు ఎక్కువ ప్రయోజనకరముగా చేయగల ముఖ్యమైన అమిన్ ఏసిడ్ తో అది కూడి యున్నది.
 4 పెద్ద పిల్లలకు (బరన్ తో కూడిన) ఇన్క్రిమిన్ సిరప్—
 175 మి. లి. 57 మి. లి. ఇన్క్రిమిన్ (డ్రాప్స్) పని దీర్ఘలకు 10 మి. లి.

ఇన్క్రిమిన్*

టానిక్ అన్ని మందుల పావులలో లభించుచున్నది.
 *అమెరికన్ వయోవమిడ్ కంపెనీవారి రిజిస్టర్డ్ డ్రెగ్స్ మార్కెట్

లెదర్లే - INC. 22-149 T

'వింత దండతులు'లో అల్లు రామలింగయ్య, నాగభూషణం.

వ్యక్తిగా పేర్కొనాలి దొంగరాముడు దగ్గర్నుండి యిటీవలి అమాయకురాలు వరకు వదిలిస్తే, నేను చెప్పింది విజయమే మీరూ అంగీకరిస్తారు.

అన్నపూర్ణ అర్థ పేర్కొన్నట్టి బహుళ ప్రచారం పొందిన 'విశేష' నవలను కొన్నారని, అకసరమైన మార్పు చేర్పులు చేశా

సినిమా

రని మీకు యిదివరకే తెలిపాను.

ఆ మార్పు, చేర్పు శ్రమిటా అని తెలుసుకుందా మనుష్యులు సుధురూపన రావుగారిని కథ చెప్పనన్నాను. ఆయన కథను వివరించారు 'కథను విన్నప్పుడే

'ప్రజానాయకుడు'లో నానకి, కృష్ణ

పొడవయింది. బదులైన సన్నివేశాలు ఒకటూ, రెండూ, చెప్పడానికి ఈ కథ తప్పకుండా ప్రజలకు సమ్యక్తుంది. వెర్ష బాక్సాఫీన్ హిట్ అవుతుంది అని మంటావధంగా చెప్పగలను.

ఎవరికి నారేసాటి

నటించిన వారందరూ ప్రతిభావంతులు గాబట్టి, దర్శకుడు ఆదుర్తి అనభవజ్ఞుడు గాబట్టి, సాంకేతికవర్గం దిట్టమైనది గాబట్టి, యీ వర్ణచిత్రం సర్వంకణ సమర్థంగా రూపొందడంతో అశ్రద్ధ సడల్లిన అవసరంలేదు.

'మా చిత్రానికి 'అభిమానవంతులు' అని పేరు పెట్టాము' అన్నారు మధు మారనరావు.

ఈ చిత్రానికి మూడేవో సంగీతాన్ని సెల్లెరాజ్ ఛాయాగ్రహణాన్ని, అన్నపూర్ణా సంస్థేని చేపట్టారు. నాయకుడు నాగేశ్వరరావు ముఖ్యపాత్రలను నాటిశ్రీ, అంజలి దేవి, మార్కకాంతం, రమ్యానభ, శీతారాణి, గుమ్మడి. వర్మనాథం, రాజబాబు, అల్లు రావలింగయ్య, మన్వల్ ఆదినారాయణ, భామావకాశ్, ఎస్వీరంగరావు (గెస్టు) ధరించారు.

ఈ నెలఖరలో మూటేగు పూర్తయి తుంది. ఒక స్నేజీ పాటను యీ నెల 29 నుండి ఆగస్టు 2 వరకు పారడీతో చిత్రీకరిస్తారు.

కె. ఎన్. ప్రసాదరావు

కొత్త చిత్రం

గత సంవత్సరం కె ఎన్ ప్రసాదరావు దర్శకత్వం వేరవేసిన చిత్రాలన్నింటికీ ప్రజాదరణ అభివించింది. ముఖ్యంగా 'ప్రేమనగర్', 'హాసిల్దారుగారి అమ్మాయి' చిత్రాల్లో కె ఎన్ పీ ప్రతిభ కొట్టొచ్చినట్లు కనిపించింది.

ప్రస్తుతం శ్రీధర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'దేనితం' శ్రీకాంత్ ఎంటర్ప్రైజెస్వారి చిత్రం దారిలో వడ్డాయి ఇప్పుడు మరొక కొత్తచిత్రం ప్రసాదరావుగారికి వచ్చింది.

ఆ పంథాపేరు సమతచిత్ర. ఫటక్స్ నిర్వహణలో వెలకొల్పబడిన యీ సంస్థ

కేరళ ముఖ్యమంత్రి పొమ్మి కేరళ తయారు చేశారు. అది పెద్ద కథకుడు.

శోభన్ కి పరీక్ష!

శోభన్ బాలు నటనకు పరీక్షించే పాత్ర యీ చిత్రంలో మళ్ళీ తగిలింది. శైలిద్వయ భావాలు కలిగిన తండ్రి, తనయుల పాత్ర యిది ఈ చిత్రానికి కె. ఎస్. ప్రకాశరావు దర్శకాదు.

'తల్లి-తండ్రి'లో రమ్యరూప

రెండు భాషలలో

పుత్తమనటి వాణిశ్రీ

1970-71 సంవత్సరానికి మరణం ప్రతీక గల గుర్రం వారి వాణిశ్రీ అని, తన శివ భావం వలన మనలో పెక్కింది

తెలంగాణలో 'మేమనా' నటనకు, మైసూరు 'శివారు అమ్మాయిలు' నటనకు మొదటి నటనగా నిర్వయించారు. కృష్ణానది ది రామల్లో పుత్తమనటి

నటన రావడం యిదే (నాథమరా)

ఎడారిలో తపించిన వసివాడు

శైలిద్వయం వెల్లిన ముక్కువపులారని బాలుర విధి శైలిద్వయంవల్ల ఎడారిలో

వచ్చాడు. విశాఖలో కూర్చింది. కాని మే వాడు బ్రతికాడు అతనికి తోడుగ ఒక కుక్కపిల్ల పెరిగింది.

ఎడారిలో తనదానికి చింజీలేదు, దాని వికాసం లేదు. వికాసం ఎలా జరిగింది

పూర్ పూడి
నాట్యం, పూడి
బాటూ, పూడి
పూడి

POOR

“పూర్” తుల్యమేకం!
చాకెల్లెట్ పుడ్డింగ్ పాడయి
ప్రవాహం వానిలా, పూడి
“స్పెషల్ ముగంధాభివృద్ధి”
చిద్రుంది!

“పూర్”
అన్నిటికీ ముగంధాభివృద్ధి
(అంతరంగా) పోషక
మందుగా ఉపయోగపడుతుంది.

శిశుుగర్భవరణము.
వెల్లుగులో ప్రాకర్మ్య అభి
జూడియూ తిమిరెత్.
అనామకరణము.
కంబిలరణము.
శిశుుగర్భ ప్రేమలో నిలుకెత్
లోక మూల. 221, అంక 4, యస్. రోడ్.
బొంబాయి.

మొత్తము 100 గ్రాములు
100 గ్రాములు
100 గ్రాములు

తెలుగు పుస్తకాల
పుస్తకాల

లిక్విడ్ నెం 99

రూ. 1,00,000

ముగింపు తేదీ: 9-8-72

లిక్విడ్ బిక్కి ఉచిత కాపీకై వ్రాయండి
LITQUIZ PVT LTD Bombay-7

ఏకైకం: మద్రాసు (1) డిర్ న్యూస్
ఏజెన్సీ, 186, బ్రాడ్వే కాటర్ (2) ఏ వరకు
ఇవనాడర్, నెహ్రూ స్టూన్ మార్కెట్, పైలాపూర్

సినిమా

సాగించడం? తిండి, పళ్ళు లేక విలా
ప్రాణాలతో వుండడం? ఎవరికీ ఏ పాపం
తలపెట్టలేని వయస్సు ఆ కుర్రవాడిది
నిధి అతని జీవితంతో దోబూచులాడింది
చివరకి ఆ పసివాడు గతి ఏమైంది?
ఇన్నీ తెలియాలంటే లక్ష్మీ (పాడక్స్)
వారి రంగుల చిత్రం 'పాపం పసివాడు'
మాడల్నించే ఈ చిత్రం తెలుగు ప్రజకి
వెర్రిటిగా వుంటుంది. ఖర్చుకు వెనకాడక,

'పాపం పసివాడు'లో ఒక దృశ్యం
వారి ఎక్కువ నిర్మించారు, ఏ పూర్ణ
చంద్రావు.

'సరయిన టైటిల్'

'పాపం పసివాడు' టైటిల్ ఎంకే నే
ఆ కుర్రవాడి మీద సాన ఘాతి జనిస్తుండే,
యిక చిత్రంలో అతడు వడ్డ పాట్లను
చూస్తే, మన హృదయాలు ఏలా
నూటాయో పూసొందండి ఈ కథకు
గొల్పాడే వాళ్ళారు. నంగీలాన్ని సత్కర
వాయును కన్నప్ప. నిర్వహించారు లక్ష్మీ
ఫిలింస్ విడుదల చేసే యీ చిత్రానికి
ఏ రామచంద్రావు దర్శకుడు.

మాయింటి వెలుగులో

కృష్ణ ద్వీపా తాభినయం

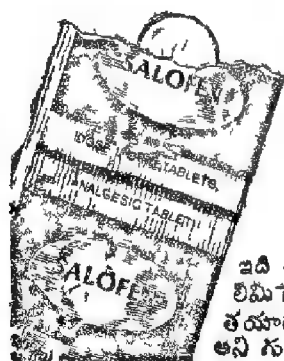
శ్రీ మహాకృతి మూవీస్ వారి 'మాయిరి
వెలుగు' చిత్రం (రషన్) చూశాను.
చిత్రంలోని దొంగ పాత్రలో సరికొత్త
కృష్ణ కనిపించాడు. ముట్టంగా డెవ్
పెట్టులో కృష్ణ పటన పుద్గుతరగా
వుంది. కృష్ణకు పాటిగా, (వాయికగా)

అలొఫెన్

బాధానివారిణి మాత్రము

తలనొప్పి, ప్లాను వెంటనే నిలిపివేయండి!
పంటనొప్పి, ఒళ్లునొప్పులని కూడా
వెంటనే పోగొట్టండి!

బహుశా కాకా వచ్చి
కాలోఫెన్ మాత్రలలోని బాధాట
డాక్టర్లు సిఫార్సు చేసేవే!
కాలోఫెన్ ఉన్నదే బాధ ఉండదు

ఇది అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి
తయారీంపే
అని గుర్తు ఉంచుకోండి.

MS AS 1662 TE

దండ్రికళ తన పాతలో జీవించింది. నురొక నాయిక వేషంలో వెచ్చిర ఆడై నిర్మల అందంగా కనిపించింది. కేరళవద్ద గల మూనార్ లో తీసిన అవుట్ డోర్ దృశ్యాలు కన్నుల నందువుగా ఉన్నాయి. ముఖ్య నటులు సత్యనారాయణ, త్యాగరాజు బాగా చేశారు. ఈ చిత్రంలో అంజలిదేవి వుండడం వెళ్ళ కథకు బలం చేకూరింది. చిత్రం ఆద్యంతం డర్మకుడు విజయ్ మేధాశక్తి కనిపించింది. ఈ చిత్రానికి సినీకెట్టి మాటలు; ప్రకాష్ రాయన; సత్యం సంగీతాన్ని సమకూర్చారు. ఇప్పటికీ 4 పాటల చిత్రకరణ జరిగింది. మరో రెండు కావలసి వుంది. ఈ చిత్రం నిర్మాత పైడిమర్రికి డబ్బు తెచ్చి పెడుతుంది.

కష్టం నటనలో రాసురాను పెరైటీ కనిపిస్తూ వుంది. ప్రతిపాతలో రాణించాలన్న కృషి కనిపిస్తూ వుంది. 'మాయింటి వెలుగు'లో కృష్ణ ద్విపాతాభినయానికి అంజలిదేవి వస్తుంది. పూర్ణావిడుదల.

మీకు తెలుసా?

హిందీ నటుడు రాజేష్ ఖన్నా, 1974 లో రిలీజ్ అవుతారట.

హిందీనటి జయభాదురి, అమితాబ్ బచ్చన్ ప్రాణస్నేహితులు.

మహేశ్వరీ మూవీస్ వారి 'మాయింటి వెలుగు'లో కృష్ణ దొంగ పాత్రను పోషిస్తున్నారు.

కొత్తగా వెలసిన ఒక సంస్థలో శోభన్ మూడు పాత్రలను పోషించ గలరట.

తమిళనటి మంజుళ; యితర నాయకులతో యిక పై నటించవచ్చట. ఎం. జి. ఆర్. ఒప్పందం గడుపు తీరి పోయిందట.

ప్రేమ పెళ్ళికి దారితీస్తుందా ?

విధి అడించే నాటకంలో మనసుంతా

ప్రాతధార లం. వీడి; విష్ణుడు విలాపిరగాలని రాసి పెట్టి యుంటుందో, అదే వకారం జరిగి తీరుతుంది.

నాటకం చూచి, నాయకుణ్ణి అభినందించింది ఒక అందాల అతివ. వారి పరిచయం దినదిన ప్రసరం సూచనమైంది. ఒకరి చూపులు మరొకరి పై ప్రసరించాయి. ఆ చూపులు యద్దరి హృదయాల్లో గళంగా గుచ్చుకున్నాయి. ఇద్దరూ ఒక సుందర ప్రదేశంలో ఏకాంతంగా కలుసుకున్నారు. మనస్సు విప్పి మాటాడాలనుకున్నారు. వారికళ్ళు తీవ్రంగా మనిచేశాయి. ఒక్క ఆనందంతో నిండిపోయింది. మనస్సులోని మాటలు పాట రూపంలో చెప్పుకున్నారు ప్రేమికులు. ఏమి ?

అశ్రు : తొలిమాపు దూరింది.

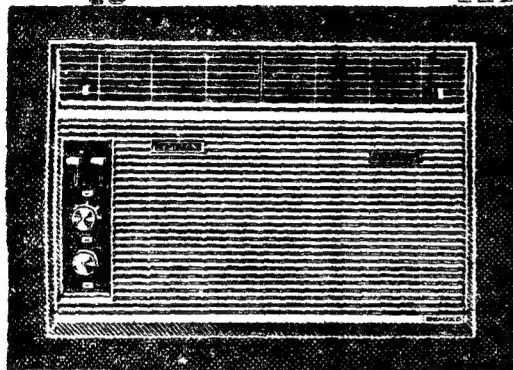
అమె : హృదయాన్ని.

అ : మరుమాపు చేసింది.

ఆ : బంధాన్ని, ప్రతిమాపు చెరిపింది దూరాన్ని.

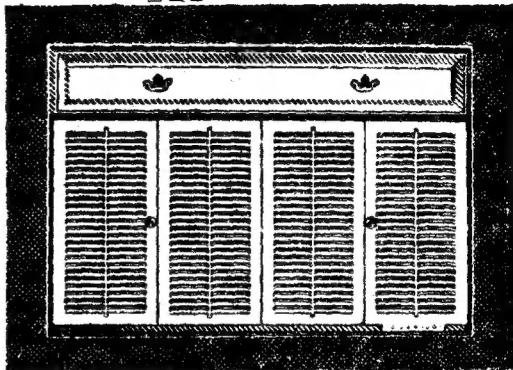
ఇద్దరూ : పెళ్ళిమాపులే కల సారి యద్దరినీ - అంటూ పూహించుకుంటూ,

డెస్ట్ మందు చల్లని పిల్లవాయువు

వోల్టాస్ డ్రెస్టర్ డిలక్స్

1 టన్ రూమ్ ఏర్ కండిషనర్, ముందటి దానికంటే ఉత్తమం

ప్రపంచ-ప్రఖ్యాత క్వారీయర్ కాస్టాపోలిటన్

అల్ట్రాదునిక 1.5 టన్ రూమ్ ఏర్ కండిషనర్

అమోదిత వోల్టాస్ విశ్రేత వద్ద లభించుచున్నది:

రేడియో & ఎలెక్ట్రికల్స్

మెట్రో జూన్, చింతాపట్టణం

అడ్మినిస్ట్రేటర్లు, రాజమండ్రి.

వోల్టాస్ వారి సమర్పణ
చల్లబరచుటలో శ్రేష్ఠం

CMVAC-21-103 TC

పేయస్ పేయస్ దగ్గరయ్యారు 'జి. కె. కేట్' అచ్చురు దర్శకులు ఏ రామచంద్ర గారు ఈ కృంగరపుట్టరి డి. బి. ఎస్ గారి 'అబ్బాయిగారు-అమ్మాయిగారు'లో కనిపిస్తుంది ప్రేయడుగా కృష్ణ ప్రేయ గుగా వాడిశి వలించారు శ్రీ ఫిలింస్ దుడదరి

ఈలపాట ప్రవేశం

ఈలపాటలో మంత్రముగ్ధుల్నిగావించే

సినిమా
శక్తిని బడసిన ఈ ల పాట రమ రామయ్యకు సీనిమాల్లో నటించే అవకాశం వెలక్కుంటూ వచ్చింది, నిజజీవితంలో సేవా, సర్వదా రామ నామాన్ని స్మరించే రమరామయ్యకు రామ భక్త హుమాన్ వేషం లభ్యమైంది. శ్రీ కో డి డ రా మా సాడక్స్

నది వాడిశి

(చిత్రకారుడు కొండూరు వాగ్గెరరావు)
'శ్రీరామాంజనేయ శుభం' చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు గబ్బిల పెంకటరావు రచన... కడారు నాగభూషణం దర్శకుడు. సీ రామమోహన్ నిర్మించే ఈ చిత్రంలో రామకృష్ణ రాముడు - శ్రీనివాస్

భూపరిమితి చట్రం ...

(3వ పేజీ తరువాయి)

(3) ప్రభుత్వ ఆఫీసులలో తీసుకునే లంచాలు, మామూలు సీద పరిమితి కొలాలి

(4) ఆకాశాన్నంటే ధరలపైద పరిమితి నిర్ణయాలి ఈ పరిమితులు నిధించినట్టియితే, చాలా మందికి, ముఖ్యంగా బీద వారికి మేలు జరుగుతుంది

వినుగులు పోయేదారిని పదిలివేసి, చీమలు పోయేదారిని మూసినట్లు, అభివృద్ధికి దోహదం చేసే పై పరిమితులను పదిలివేసి శైతలమీద, వారి ఆదాయం మీద పాక్షిక దృష్టితో పరిమితి విధించటం న్యాయం కాదు అందిరికి న్యాయం సమానత్వం తెచ్చే విధంగా పరిమితులను నిధించాలి గాని, కొందరికి అనరమిత అన్యాయమూ, మరికొందరికి కొండంత మేలూ చేసే విధంగా నిధించరాదు రాజ కీయ దృష్టితో గాక, మానవతార్పిణితో, న్యాయదృష్టితో ఆలోచించి ఏ పరిమితిని నిధించాలి

కలెక్షన్ లేని చిత్రాలు...
వి. యల్. శ్రీనివాసన్
ఫిలిం ఛాంబరు కొత్త అధ్యక్షుడు...
శ్రీ నాగిరెడ్డి
తెలుగులో పహిదారెహమాన్

పడిపోతున్న తమిళ చిత్ర పరిశ్రమను సరిరక్షించ వలసిందిగా శ్రీ వి ఎల్ శ్రీనివాస్ ఛాంబరు తమిళనాడు ప్రభుత్వానికి ఒక నిజానా వ్రాతాన్ని అందజేశారు

ఈ సంవత్సరం మొదటి ఆరుమాసాల్లోనూ నిడుదలయి చిత్రాల బాక్సాఫీసు కలెక్షన్స్ గత సంవత్సరం కన్నా చాలా అధ్వాన్నంగా ఉన్నాయి మూడు నాలుగు చిత్రాలు మాత్రమే ఈ ఆరు మాసాల్లోనూ బాగా రివల్యూ విగ్రహించి గతంలోని నిర్మాతలను 'రివల్యూరర్స్ అరి' మైండ్లో ముంచేత్తయి రాఖాలను ఆర్జించింది ధియేటరు యజమానులు మాత్రమే ఆ సేర్వొన్నారు శ్రీ వి యల్ శ్రీనివాస్ అవతారంలో

'మృదాను' గడంలో ధియేటరులదేలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి ఒక ధియేటరుకు వారా సీటుమూలం రూ 6,000 నుంచి 15,000 వరకూ అద్దె సుకుంటున్నారూ ముప్పంటే రోడ్ సీంకంలోకి ఒక ధియేటర్ ఒక చిత్రం 'దివారాల్లో మూడ అక్షర రూపాయలు పమూలు చేస్తాం' అన్న సలక్ష్యే చేరి రూపాయలు వికోడపు 'మృదాను' పోర్లె క్రింద పోర్లెడ్ క్రియాధైర్యం ధియేటర్ అద్దె ఇవే మిగిలింది పడి నష్టం పడటం ధియేటర్ జర్నలు, పోలిన్ జంకోలెన్సు, వచ్చి ఓటిలకు పోతోంది అని కూడా ఆయన ఆ సేట్ మెంట్లో ఉదహరించారు

ఈ సరి అలంబువుడు నగరంలో చిత్రం

పడదని చెబుటకు వెళ్లి నిరాశతులు ఒరిగే దేమిట? అతనికి మిగలేదేమిటి?

* * *
అజయ్ ఆధినేత 'శ్రీ వి వాగ్గెర' దక్షిణ భారత చలన చిత్ర వాణిజ్య మండలి అధ్యక్షుడుగా 1972-73 సంవత్సరానికి ఎన్నికయ్యారు ఉపాధ్యక్షులుగా శ్రీయుతులు సుందరలాల్ మూలా రంగస్థాని - చిత్ర అయ్యారు శ్రీయుతులు డి వి ఎస్ రా, 'ఎస్ గమానుజం' గారన కార్యదర్శులుగా వ్యవహరిస్తారు

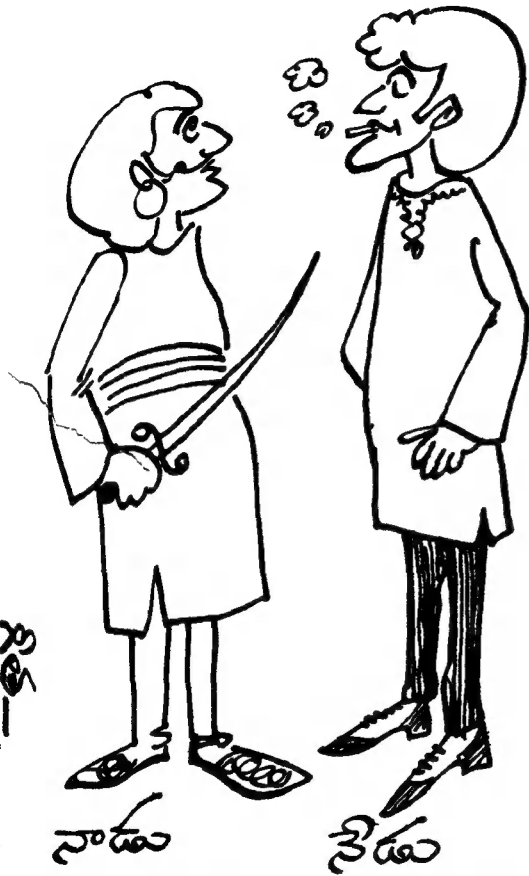
* * *
రోజుల మారాయి, కన్యాదానం చిత్రాలలో వృత్తం చేసే జయసీంహ చిత్రంలో ప్రముఖ పాత్ర ధరించి హిందీ చిత్ర రంగానికి వెళ్లి అగ్రగణ్యత తారగా గలుగి కెక్కిన వర్షశ్రీ 'హీదా రెహమాన్' - శంకరాచారికి మల్లియప్పాడు తెలుగు చిత్రంలో నటించబోతున్నది

బాబూ మూషన్ కంప్లెక్స్ 'శేరిల ప్రముఖ దర్శక నిర్మాత శ్రీ ఆరుర్తి సుబ్బారావు నిర్మించే చిత్రంలో హీరో కృష్ణ ప్రక్కనే కథానాయికగా హీదా నటించువ్వు ఈ చిత్రంలో సంగీతానికి పాత్రుడైనా ఉన్నది ఆ పాత్రకు తమిళ చిత్రాలలో ఎం జి ఆర్ ప్రక్కనే నాయికగా నటించి రోలించి మంజుల జనానా నియమించడమని అనుకుంటున్నారు

— మోహన్ కుమార్

పట్టెటూరిపిల్ల బుచ్చిదొరగారి

అనాగరికుడు - నాగరికుడు

వికసాని తరుగుట పెరుగుటకారకే!

కృష్ణ సమర్పించు జయప్రద విక్టర్స్

పండంటి కాపురం

తొమ్మిదవ కలర్

గానం: జి. హనుమంతరావు కథ: చిట్టె - దర్శకత్వం: వి. లక్ష్మీ చిపక్

లూర